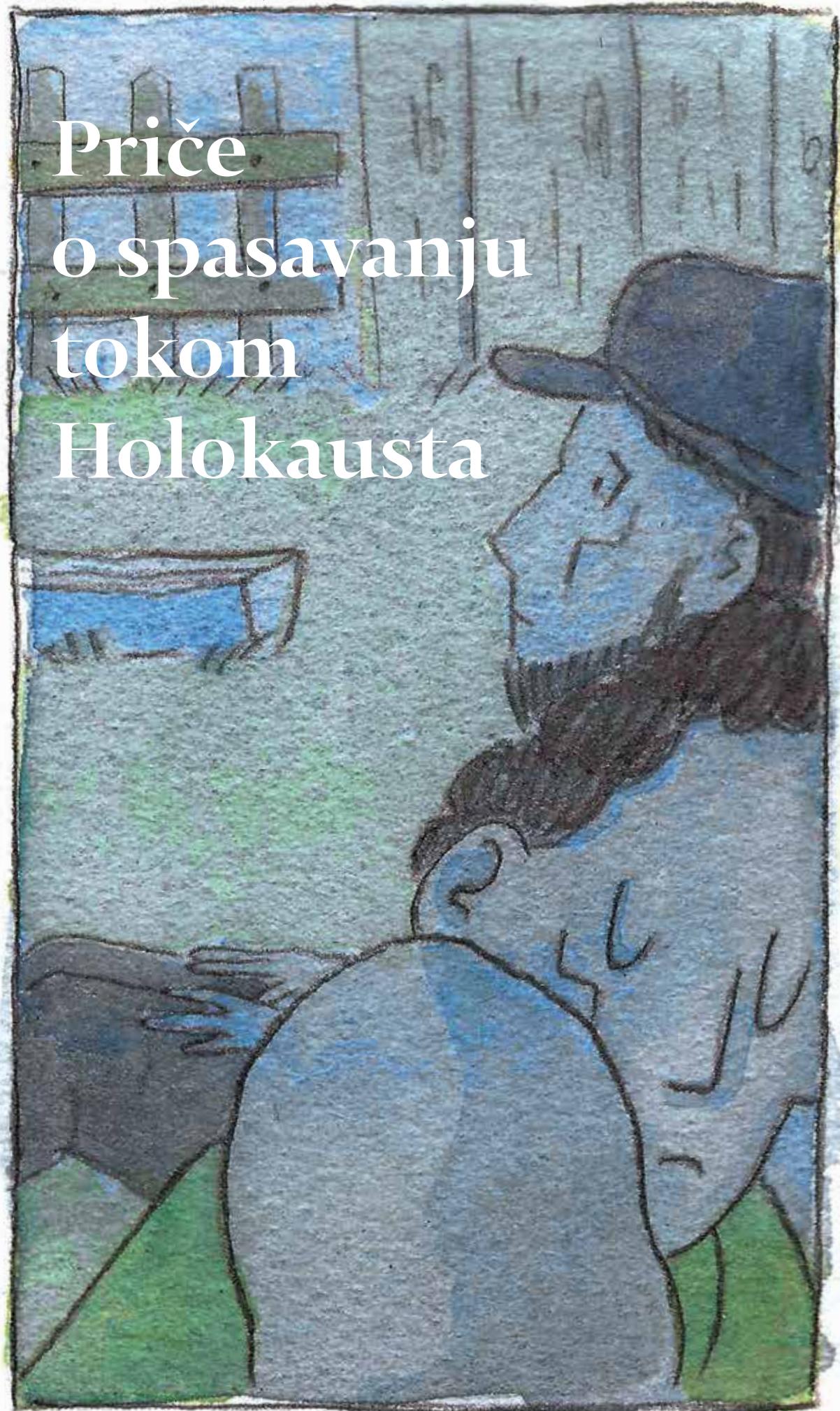

Ucrtavanje istorije

Priče
o spasavanju
tokom
Holokausta

Ucrtavanje istorije

Priče o spasavanju tokom Holokausta

Centar za primenjenu istoriju

Ucrtavanje istorije - Priče o spasavanju tokom Holokausta

© Dragana Radanović
© Danica Jevđović
© Boris Stanić
© Vladimir Pajić
© Jelena Đorđević-Maksimović
© za: Centar za primenjenu istoriju, 2021

Ucrtavanje istorije – Priče o spasavanju tokom Holokausta

Izdavač:
Centar za primenjenu istoriju

Glavni urednik:
Vladimir Arsenić

Ko-urednica i koordinatorka projekta:
Ružica Dević

Autori/ke stripova:
Dragana Radanović, Boris Stanić, Vladimir Pajić,
Danica Jevđović i Jelena Đorđević-Maksimović

Istraživači:
Ivana Vranašević, Vojkan Trifunović i Dragan Stojmenović

Recenzija:
Milovan Pisarri

Lektura i korektura:
Vesna Kalabić

Dizajn i prelom:
mkart

Štampa:
Standard 2

Tiraž:
500

Beograd, 2021.

ISBN 978-86-81386-02-6

Projekat je podržala Ambasada SAD u Beogradu

Stavovi izneti u knjizi ni na koji način ne predstavljaju stavove Vlade SAD već isključivo autora

SADRŽAJ:

Predgovor.....	4
Priča o Driti, Dragana Radanović.....	7
Priča o Teodoru, Boris Stanić.....	29
Priča o doktoru Savi, Vladimir Pajić.....	51
Priča o Raki, Danica Jevđović.....	73
Priča o Novaku, Jelena Đordjević-Maksimović.....	95
Izvori i literatura.....	112

Predgovor

Pred vama se nalazi pet priča o spasavanju Roma i Jevreja tokom Drugog svetskog rata. Pripadnici obeju manjinskih grupa našli su se nakon Aprilskog rata pod udarom nacističkog režima, kome je kolaboracionistička vlada Milana Nedića zdušno pomagala da nad njima izvrši genocid. Poznato je da su antisemitski zakoni doneti i pre 1941. godine, kao i da se položaj Roma tek danas neznatno popravio. Za prikazivanje priča o spasavanju tokom Drugog svetskog rata odlučili smo se jer je važno ponavljati primere iz istorije kako bismo se na njima učili i kako se ugrožavanje pojedinih grupa u društvu, ali i čitavog društva, ne bi ponovilo. Istovremeno, bitno je shvatiti da se u svakom vremenu i na svakom mestu među nama nalaze i pojedinici koji su spremni da svojom hrabrošću, dovitljivošću, mudrošću i nesebičnošću spasu nevine od nepravednog stradanja, da pomognu onima kojima je pomoći potrebna i da se žrtvuju kako bi se izgradilo bolje i pravednije sutra. Potrebno je shvatiti da su se obični ljudi pretvarali u neočekivane spasioce. Kasnije su mnogi od njih zaslужeno poneli i titulu Pravednika među narodima, najveće priznanje koje država Izrael dodeljuje pojedincima koji su pomagali Jevrejima tokom Drugog svetskog rata. Još je važnije prikazati individualne činove hrabrosti koji su nekada spasavali i čitave zajednice. Biti čovek u smutnim i teškim vremenima mnogo je teže nego što se misli.

Odluka da se priče o spasavanju Jevreja i Roma iz čeljusti užasa koji su se pripadnicima njihovih zajednica događali tokom Drugog svetskog rata predstave u formi stripa pokazala se kao opravdana još davne 1992. godine kada je Art Spiegelman dobio Pulicerovu nagradu za svoj roman *Maus*. Strip je umetnost koja neposredno, slikom i rečju, komunicira sa svojim čitaocima, a posebno je drag savremenim generacijama naviknutim na slike. Različiti pristupi koje su autorke i autori primenili svedoče i o bogatstvu savremene strip-scene u Srbiji, a posebno smo ponosni što smo mogli da predstavimo strip autorke i autore uglavnom mlađe generacije.

U stripovima koji su pred vama bilo nam je važno da prikažemo život jevrejske i romske zajednice pre Drugog svetskog rata. Želeli smo da pokažemo da su one bile ukorenjene u društvu, da su bile deo njegovog razvoja i rasta, a neretko i sam pokretač. Zbog toga smo se i odlučili da priče u knjizi potiču iz različitih krajeva tadašnje Srbije. Osim toga, bilo nam je važno i da naglasimo istorijske okolnosti njihovog stradanja i spašavanja koje se često podrazumevaju. Stripovi su zasnovani na

pričama samih učesnika. Njihovo svedočanstvo bitno je baš zato što bi hrabri ljudi koji su im pomogli ostali zaboravljeni i nikada se za njih ne bi znalo.

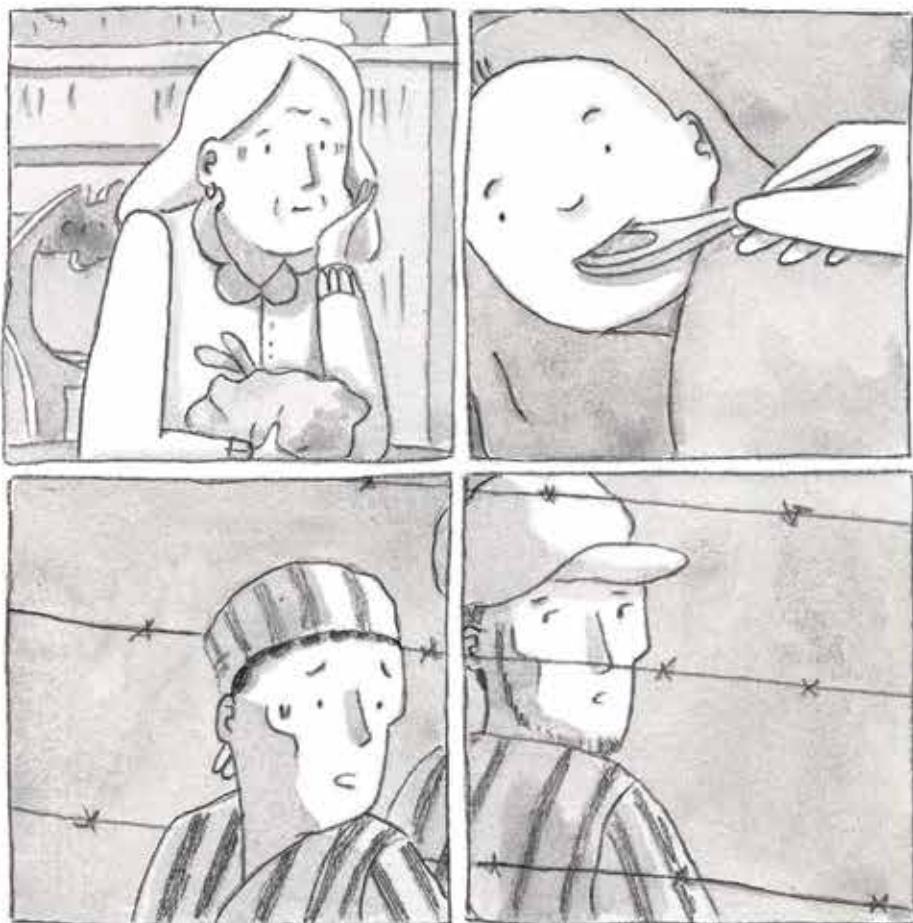
Priča koja se izdvaja jeste ona o Stevanu Đorđeviću Novaku, jedinom Romu koji je proglašen narodnim herojem. Suočeni s problemom nedovoljne istraženosti stradanja Roma u Drugom svetskom ratu, izabrali smo priču o Novaku kao primer aktivnog učešća Roma u narodnooslobodilačkom pokretu. Novakov životni put dokaz je borbe koju pripadnik manjinske grupe mora da prođe kako bi postao uvažen i poštovan član jedne zajednice. On služi kao podsetnik na to koliko je važno boriti se za društvo u kojem će se razlike među ljudima obrisati i u kojem će svakom pojedincu biti pružena jednakna šansa bez obzira na pol, boju kože, uzrast i izbore koje čini. Pritom, Novakova hrabrost i nesebičnost služe kao primer svakome od nas.

Ovaj projekat koji je podržala Ambasada SAD u Srbiji ne bi bio moguć bez zaista svesrdne pomoći Milovana Pisarija, Ivane Vranešević, Dragana Stojmenovića i Vojkana Trifunovića, čiji je stručan i istraživački doprinos nemerljiv. Naravno, zahvalnost dugujemo i svima koji su direktno bili uključeni u izradu stripova, Dragani, Borisu, Jeleni, Vladimиру i Danici, koji su svojom predanošću, razumevanjem, strpljenjem i umetničkim *credom* učinili da ova publikacija bude zaista na ponos i diku svima. Konačno, lektorka Vesna Kalabić i dizajner Đorđe Balmazović dali su svoj izuzetan doprinos izgledu ove knjige. Svima njima dugujemo zahvalnost, a sve moguće greške i propusti pripadaju samo nama.

U Beogradu, maja 2021. godine
Ružica Dević i Vladimir Arsenić

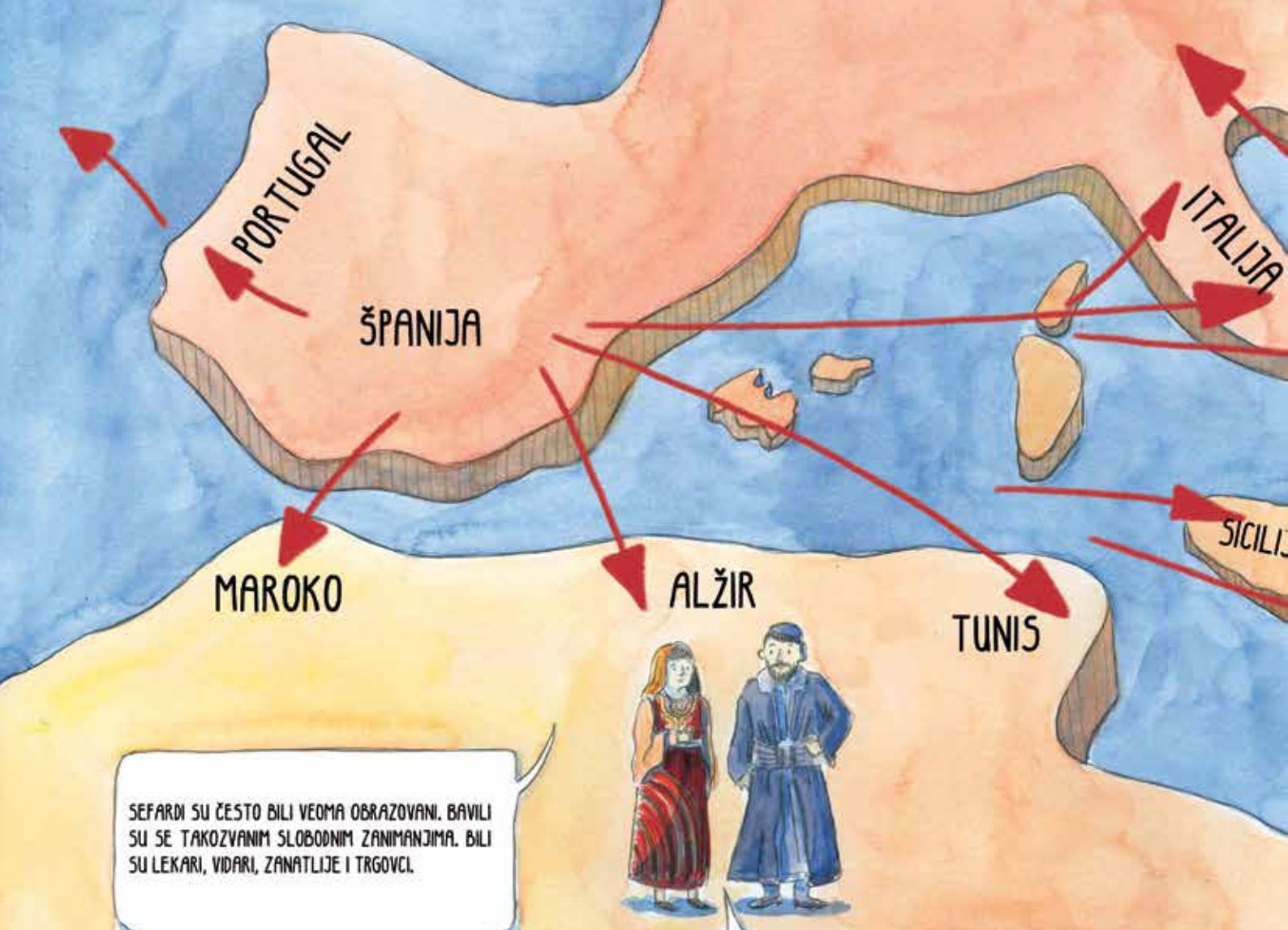
Dragana Radanović

Priča o Driti

JEVREJI SEFARDI

POREKLO VODE OD ZAJEDNICA NA PIRINEJSKOM POLUOSTRVRU (DANAŠNJA ŠPANIJA I PORTUGALIJA). SFARAD JE HEBREJSKI NAZIV ZA ŠPANIJU. NAKON ŠTO SU GOTOVO MILJADU GODINA ŽIVELI NA TERITORIJU ŠPANIJE, ODATLE SU PROTERANI 1492. GODINE, A VRLO BRZO, 1497. IIZ PORTUGALIJE.

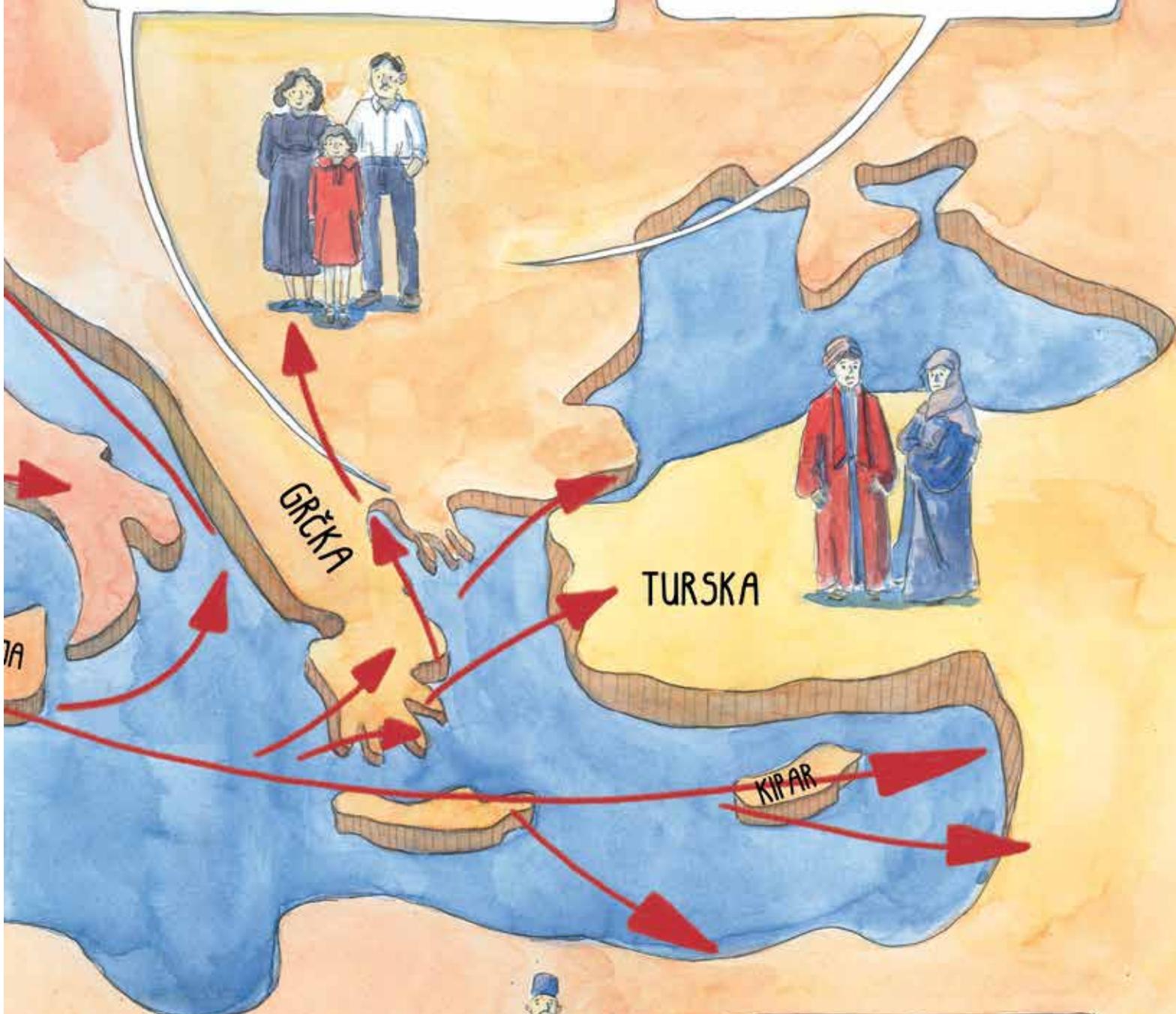

NASTANILI SU SE UGLAVNOM U SEVERNOJ AFRIČI - DANAŠNJEM MAROKU, ALŽIRU, TUNISU, LIBIJI I EGIPTU; JUGOISTOČNOJ I JUŽNOJ EVROPI - DANAŠNJOJ FRANCUSKOJ, ITALIJI, GRČKOJ, BUGARSKOJ, SEVERNOJ MAKEDONIJI I TURSKOJ; NA BLISKOM ISTOKU - LIBANU, SIRIJI, IRAKUT IRANU; KAO I U AMERICI. JEVREJI SU NA TERITORIJU DANAŠNJE SRBIJE TADA VEROVATNO DOŠLI PREKO FRANCUSKE, ITALIJE I GRČKE (SOLUNA).

GOVORILI SU JEDINSTVENI NARODNI JEZIK - JEVREJSKO-ŠPANSKI (EL JUDEO-ESPAÑOL) ILI LADINO.

SEFARDI NA TERITORIJU DANAŠNJE GRČKE, U TADAŠNJE OTOMANSKO CARSTVO, STIŽU UGLAVNOM PREKO ITALIJE. ONO JE PROGNANICIMA PRUŽALO ZAŠTITU, ŠTO JE PODSTAKLO PRIDOŠLICE DA SE NASELE NA NJEGOVIM TERITORIJAMA. MNOGI SEFARDI NASTANILI SU SE U SOLUNU, GDE SU RAZVIJALI SVOJU ZAJEDNICU I KULTURU. U 19. VEKU JEVREJI SU DOLAZILI IZ ZAPADNE EVROPE DA BI RAZVILI ŠKOLE I INDUSTRIJU. ODATLE SU DONELI SAVREMENE IDEJE KOJE SU PROMENILE KULTURU GRADA.

IAKO POSTOJE TRGOVI DA SU JEVREJI TERITORIJU SRBIJE NASTANJIVALI JOŠ U 15. VEKU, SA SIGURNOŠĆU SE ZNA DA U 19. VEKU PRVO PRIŠTINU, A ZATIM I KOSOVSKU MITROVICU, NASELJAVA VELIKI BROJ JEVREJSKIH PORODICA IZ SOLUNA, SKOPLJA, BITOLJA I SUSEDNIH TERITORIJA. DOSELJAVANJE PRIŠTINSKIH JEVREJA U KOSOVSKU MITROVICU UBRZALA JE IZGRADNJA ŽELEZNICKE PRUGE 1873. GODINE. ONA JE POVEZIVALA TU VAROŠICU SA SKOPLJEM I POSREDNO SA SOLUNOM, KAO I KASNIJE AKTIVIRANIM RUDNIKOM TREPČA. TAKO JE U SRBIJU DOŠLA I MOJA PORODICA.

GDE GOD DA SU SE DOSELJAVALI,
SA SOBOM SU DONOSILI I SVOJU
KNJIŽEVNOST I MUZIKU, KOJE SU SE
U POČETKU PRENOSILE ISKLJUČIVO
USMENO.

IAKO DALEKO OD DOMOVINE, SEFARDI SU NASTAVILI DA POŠTUJU OBICIJE I PRAZNICE. OD SAČUVANIH SEFARDSKIH BLAGA JEDNO OD NAJZNACAJNIJIH JE SARAJEVSKA HAGADA, KOJA JE TEK U 19. VEKU PRONAŠLA SVOJ PUT DO SARAJEVA, GDE SE I DAN-DANAS NALAZI. HAGADA JE RIZNICA SEFARDSKOG MINIJATURNOG SLIKARSTVA, ZBORNIK PRIČA, STIHOVA I MOLITAVA ZA VELIKI JEVREJSKI PRAZNIK PESAH.

PESAM JE MOŽDA I NAJOMILJENIJI PRAZNIK JEVREJA. TADA SE PORODICA I PRIJATELJI OKUPLJAJU NA SEDER VEČERI I PRIČAJU PRICE O OSLOBOĐENJU JEVREJA IZ EGIPATSKEGA ROPSTVA.

TADA NE JEDEMO HRANU KOJA SADRŽI CHAMETZ (KVASAC). UMESTO TOGA JEDEMO MATZU, DA SE PODSETIMO DA SU JEVREJI, KADA SU KONAČNO BILI OSLOBOĐENI ROPSTVA I MOGLI DA NAPUSTE EGIPAT, OTIŠLI U TAKVOJ ŽURBI DA NIŠU IMALI VREMENA DA SAČEKAJU NI DA IM SE HLEB DIGNE!

OBAVEZNO JE I DA SE POPIJU ČETIRI ČAŠE VINA.

NAKON KOJIH UJAK OBAVEZNO POMEŠA REČI U PESMAMA.

TU JE I SEDER TANJIR, NA KOJEM SVAKA HRANAIMA SVOJE SIMBOLIČNO ZNAČENJE.

MOJA PORODICA POŠTUJE OBICIJE IZ RAZLIČITIH KRAJEVA.

MOJA BAKA RAHELA RODILA SE U SOLINU, U TRGOVACKOJ PORODICI BEŽA. OBRAĆALA NAM SE, PEVALA I PRIČALA NA JEVREJSKO-ŠPANSKOM. TO JE BIO PRVI JEZIK KOJI SAM NAUČILA, ZAHVALJUJUĆI NJOJ.

I MOJA MAJKA MATILDA
ROĐENA JE U SOLINU. IMALA JE ČETRI
GODINE KADA SE S MAJKOM PRIDRUŽILA OCU U PRIŠTINI.

DEDA AVRAM JE U PRIŠTINI OTVORIO RADNJU MEŠOVITE ROBE, SA ŽELJOM DA SE OSAMOSTALI JER JE U SOLINU RADIO SA SVOJIM TASTOM DAVIDOM. DEDA JE NAJVISE VOLEO PRAZNIK PURIM.

U NAŠOJ
KUĆI TETKA BELA BILA JE ZADUŽENA
ZA PEVANJE. OČARAVALA ME JE NJENA
RADOZNALOST I VEDRINA. ČESTO BI ME POPELA
NA MOKLICU, A ZATIM KLIMNULA GLAVOM DA
SE POKLONIM I POČNEM DA PEVAM.

PURIM JE JEDAN OD NAJRADOŠNIJIH I NAJZABAVNIJIH PRAZNIKA! TADA OBELEŽAVAMO OSLOBOĐENJE JEVREJSKOG NARODA ZA VREME PROGONSTVA U PERSIJI.

ZA PURIM ČITAMO SVITAK O ESTER U SINAGOGAMA, ŠALJEMO POKLONE U VIDU HRANE, DARUJEMO SIROMAŠNE! TADA SE MASKIRAMO, ZBIJAMO ŠALE, IZVODIMO KOMIČNE PREDSTAVE POD MASKAMA.

BAKA MI
JE PRIČALA

DA SE JEDNE GODINE TETKA ERMOZA MASKIRALA U ESTER, KRALJEVU ŽENU KOJA JE JEVREJE SPASLA OD ISTREBLJENJA. KAD GLEDAM Slike, VIDIM DA JE I BILA LEPA POPUT KRALJICE.

TE GODINE UJAK SE MASKIRAO U KRALJA AHAŠVEROŠA I CELU NOĆ PONAVLJAO KAKO JE BORE NA LICI GODINAMA PRIPREMAO ZA TU ULOGU.

A JEDAN
DALJI ROĐAK

PОЈAVIO SE NA VRATIMA OBУЧЕН U ZLIKOVCA
HAMANA. BAKA KAŽE DA JE ON BIO STVOREN ZA
TU ULOGU I MIMO PRAZNika.

A KOJI MI JE OMILJENI PRAZNIK?

PA NARAVNO HANUKA!

ZАŠTO BAŠ HANUKA?

HANUKA JE PRAZNIK ČUDA!

HANUKU SLAVIMO U ZNAK SEĆANJA NA OSLOBODENJE JERUSALIMA OD HELENA, KADA JE JUDA MAKABEJAC JEVREJIMA VRATIO HRAM, CENTRALNO MESTO JEVREJSKOG BOGOSLUŽENJA. HRAM JE TREBALO PONOVO UREDITI I PRIPREMITI ZA SLUŽBU, ALI NIJE BILO DOVOLJNO ULJA ZA SVEĆNJAK - MENORU. KOLIČINA KOJU SU IMALI BILA JE DOVOLJNA ZA SAMO JEDAN DAN. MEĐUTIM, LEGEDA KAŽE DA JE POSTOJEĆE ULJE GORELO ČAK OSAM puta duže, punih osam dana, i TO ČUDO OMOGUČILO JE POSVEĆENJE HRAMA!

ZA VРЕME HANUKЕ PALIMO SВЕЋE, OKUPLJAMO SE OKO STOLA, PRAVI SE HRANA PRŽENA U ULJU (INSPIRISANO ČUDOM KOJE SE DESILO U HRAMU). JEDU SE NAŠE OMILJENE SLANE PАЛАЧИНКЕ (KASOLA) I PRŽENI UŠTIПCI OD TESTA (ŠAMILJASI). KROFNE SU NA SVAKOM STOLU ZA VРЕME HANUKЕ! UVEЧE, POKRAJ SВЕЋA IGRA SE I IGRA SPECIFIЧНО OBLIKOVANOM KOCKICOM KOЈA SE ZOVE SEVIVON, A KOЈU DECA POSEBNO VOЛЕ.

*MOJ VOLJENI, MOJA ŽELJO...

**KO ZNA DЕ SI SADA TI...

el buen rey stá - ba - lia - zi - mo

*** „ALEKSANDROVA SMRT“ NA JEVREJSKO-ŠPANSKOM JEDINA JE PREŽIVELA/SACUVANA ROMANSKA KOЈU JE NEBRIJA NAVEO 1492; MUЗIČKA TRANSKRIPCIJA M. MANRIKE DE LARA.

OD SVIH OBIČAJA U NAJLEPŠEM SEĆANJU
OSTALE SU MI PESME I POSLOVICE! U
NAŠOJ KUCI PEVALO SE I KAD NIJE BILO
PRAZNIKA.

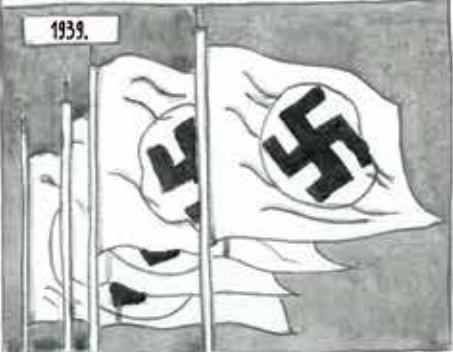
POSLOVICE SU, KAO RIZNICE MUDROSTI, BILE
deo svakodnevnog govora. NIJE BILO
osobe koja se nije služila njima.

*KRALJ SE OD BOLESTI SRCA RAZBOLEO, IZ CELOG SVEĆE LEKARE POZVAŠE
JEDAN ULASI, DRUGI IZLASI, NI JEDAN NE KAŽE, BOLJE JE...

ova poslovica ostaje
zauvek upamćena u
jevrejskom narodu. ali da
počnem priču iz početka...

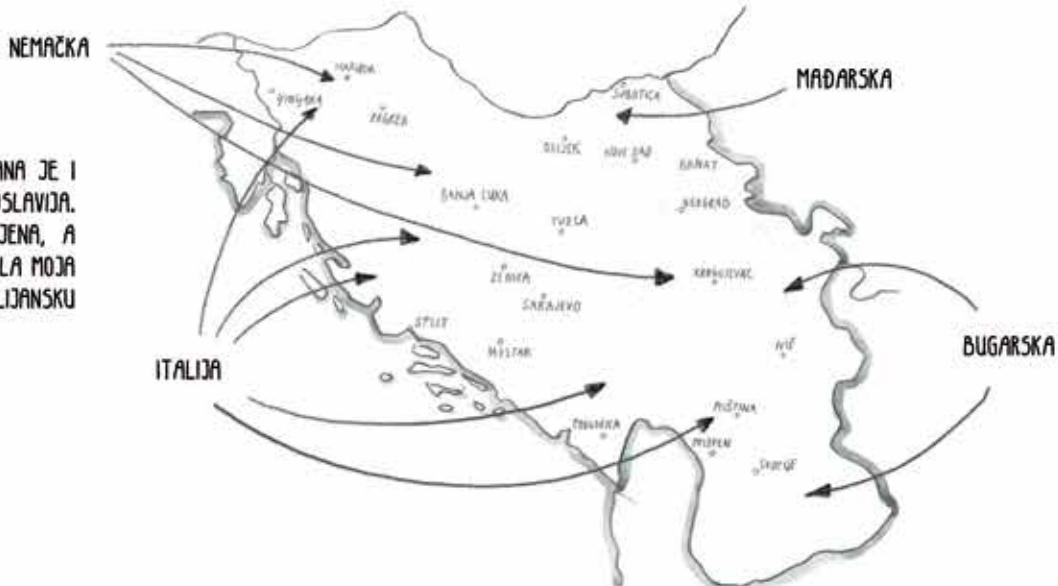
ZLO JE NA NAŠA VRATA UŠLO PRE NEGO ŠTO SAM SE JA RODILA.

DRUGI SVETSKI RAT POČEO JE 1. SEPTEMBRA 1939. GODINE, ALI SU ZA JEVREJE NEVOLJE I PROGON POČELI JOŠ RANije. PRVI ANTISEMITSKI ZAKONI BILI SU PРИPРЕМА ZA MASOVNA UBODJANJA JEVREJA I LOGORE SMRTI. UKINUTA SU IM OSNOVNA LJUDSKA PRAVA, ISKLJUČENI SU IZ JAVNOG ŽIVOTA I BILI SU PRIMORANI DA NOSE ŽUTE TRAKE KAKO BI SE RAZLIKOVALI OD OSTALIH STANOVNIKA. I SRBIJA JE UBRZO NAKON NEMAČKE UVELA TE ISTE ZAKONE.

U APRILU 1941. GODINE OKUPIRANA JE I TADAŠNJA KRALJEVINA JUGOSLAVIJA. TERITORIJA SRBIJE JE PODELJENA, A PRIŠTINA I KOSOVO, GDE JE ŽIVELA MOJA PORODICA, PALI SU POD ITALIJANSKU VLAST.

U SRBIJI SU PRVE ANTISEIMITSKE UREDBE UVEDENE I PRE OKUPACIJE, JOŠ 1940. GODINE, I OD TADA JEVREJSKA DECA VIŠE NISU MOGLA DA SE UPISUJU U SREDNJE I VIŠE ŠKOLE. A NAKON KAPITULACIJE DONETI SU I DRUGI ANTIJEVREJSKI ZAKONI KOJI SU DODATNO OGRANIČAVALI SLOBODE JEVREJA U SRBIJI.

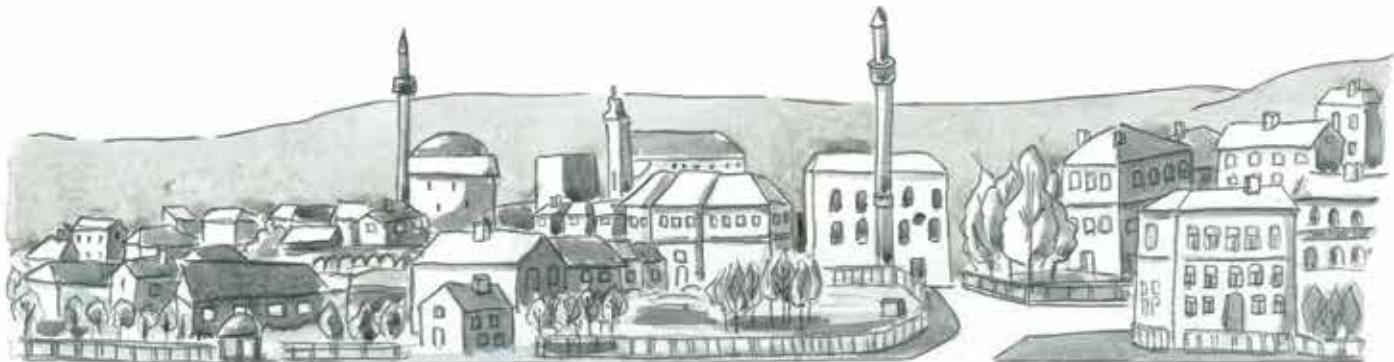
MOJA PORODICA U PRIŠTINI TAKODE JE MORALA DA NOŠI ŽUTE TRAKE I DA SE OGRANIČENO KREĆE...

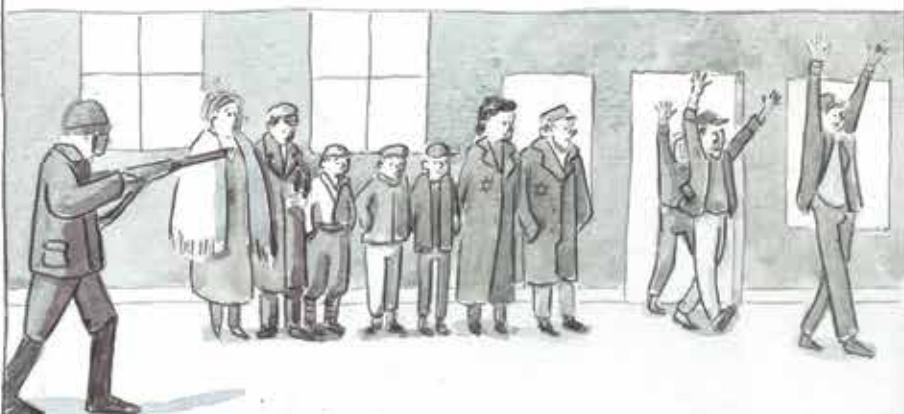
... ALI SE SITUACIJA DODATNO POGORŠALA NAKON ŠTO SE ITALIJA PREDALA U RATU 1943. GODINE, A NEMAČKA PREUZELA KONTROLU NAD TERITORIJOM KOSOVA.

NEMCI SU DOŠLI U PRIŠTINU, U KOJOJ SE TADA ZATEKLA PORODICA MOJE MAJKE. U TO VREME U PRIŠTINI JE ŽIVELO SKORO 400 JEVREJA. PO NAREDENJU GESTAPOA, SAČINJEN JE SPISAK NA OSNOVU KOJEG SU SVI PRIŠTINSKI JEVREJI UHAPŠENI I ODVEDENI U KASARNU.

ODATLE JE VECINA NJIH BILA POSLATA ZA SAJMIŠTE U BEOGRADU, A POTOM U LOGOR BERGEN-BELZEN* NA SEVERU NEMAČKE.

MNOGI OD NJIH SE VIŠE NIKADA NISU VRATILI KUĆI.

*BERGEN-BELZEN OSTAOVAC UPAMENIO PO TOMU STO JE POSTAO MOZA I NAJSMRTONOSNIJI LOGOR FRED SAM KRAJ RATA. IMAO JE PROVOBITNO BIO PREDVREDNIK ZA OKO 10 000 ZATOČENIKA. FRED SAM KRAJ RATA U NJEMU JE BILO OKO 60 000 LJUDI. PRENATRJANOST JE DOVELA DO BOLESTI I OGROMNOG BROJA SMRTNIH SLUČAJEVA, POSEBNO OD TIFUSA, POTOM I OD TUBERKULOZE, DIZENTERIE I NEHRANJENOSTI.

LOGOR NA SAJMIŠTU NALAZIO SE U NEPOSREDNOJ BLIZINI CENTRA BEOGRADA, NA LEVOJ OBALI SAVE. OD DECEMBRA 1941. DO MAJA 1942. GODINE, U NJEMU SU BILI ZATVARANI JEVREJI I ROMI, UGLAVNOM ŽENE I DECA.

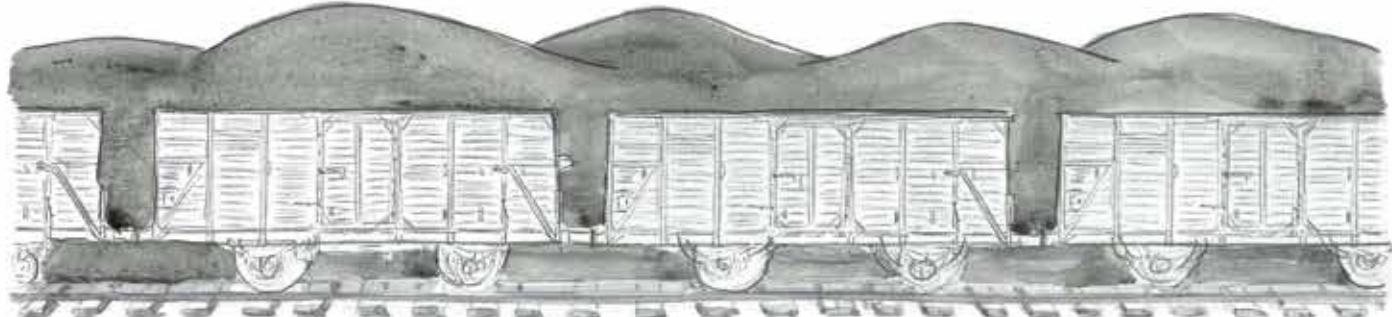
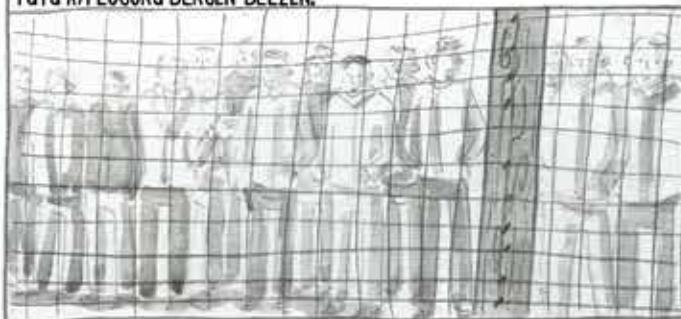
OKO 6.300 JEVREJA I NEKOLIKO STOTINA ROMA UBIJENO JE U GASNOM KAMIONU ILI DUŠEGUPKI.

ZATOČENICI SU OBMANJIVANI DA ĆE BITI PREVEZENI U NEKI DRUGI LOGOR NE BI LI SE U GRUPAMA OD PO 50 LJUDI UKRCAVALI U KAMION. ZATIM BI SE VOZAČI ZAUASTAVILI NA POLA puta i PRESPOJILI CEVI, TAKO DA SU IZDUNVI GASOVI ULAZILI U HERMETIČKI ZATVORENI KAMION I GUŠILI ZATOČENIKE.

NAKON TOGA, TAJ LOGOR SLUŽIO JE UGLAVNOM ZA INTERNIRANJE PRIPADNIKA POKRETA OTPORA I RATNIH ZARUBLJENIKA, SVE DO 1944. POSLEDNJI ZATOČENICI LOGORA NA SAJMIŠTU BILI SU JEVREJI SA TERITORIJE KOSOVA KOJI SU BILI NA PUTU KA LOGORU BERGEN-BELZEN.

U SRBIJI JE 1940. GODINE ŽIVELO OKO 33 000 JEVREJA. OKO 85% UBIJENO JE U HOLOKAUSTU. NA TERITORIJI KOSOVA UBIJENO JE 210 OD UKUPNO 551 JEVREJA KOJI SU TAMO ŽIVELI.

PORODICA MOJE MAME TAKODE JE ODVEDENA,

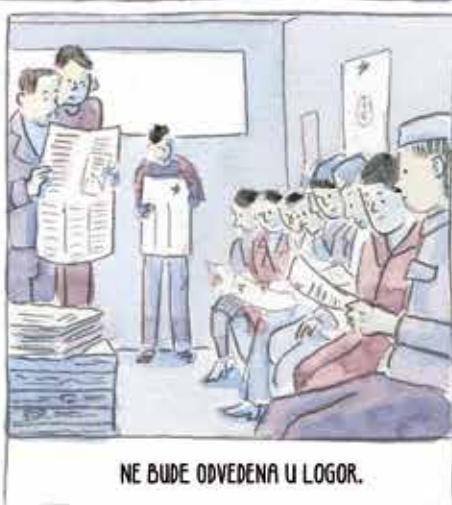

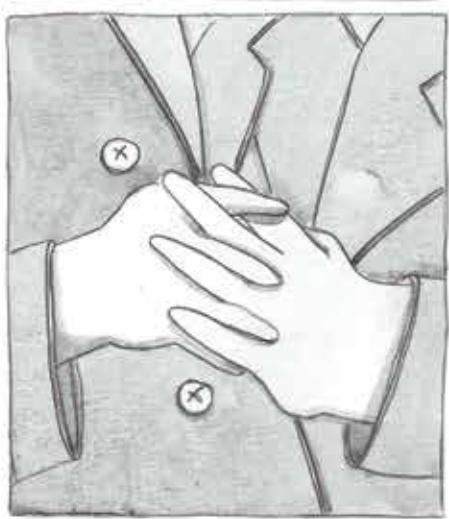
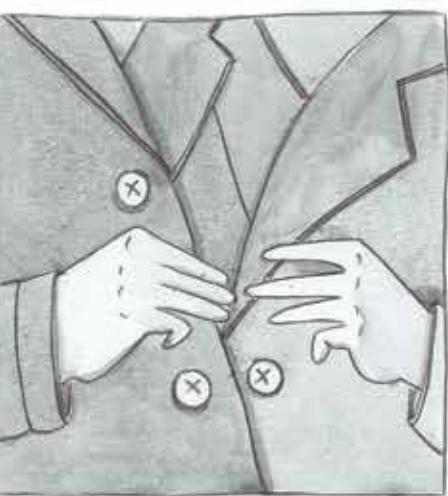
ALI ONA NIJE BILA U KUĆI KADA SU NACISTI DOŠLI DA VODE LJUDE U LOGOR.

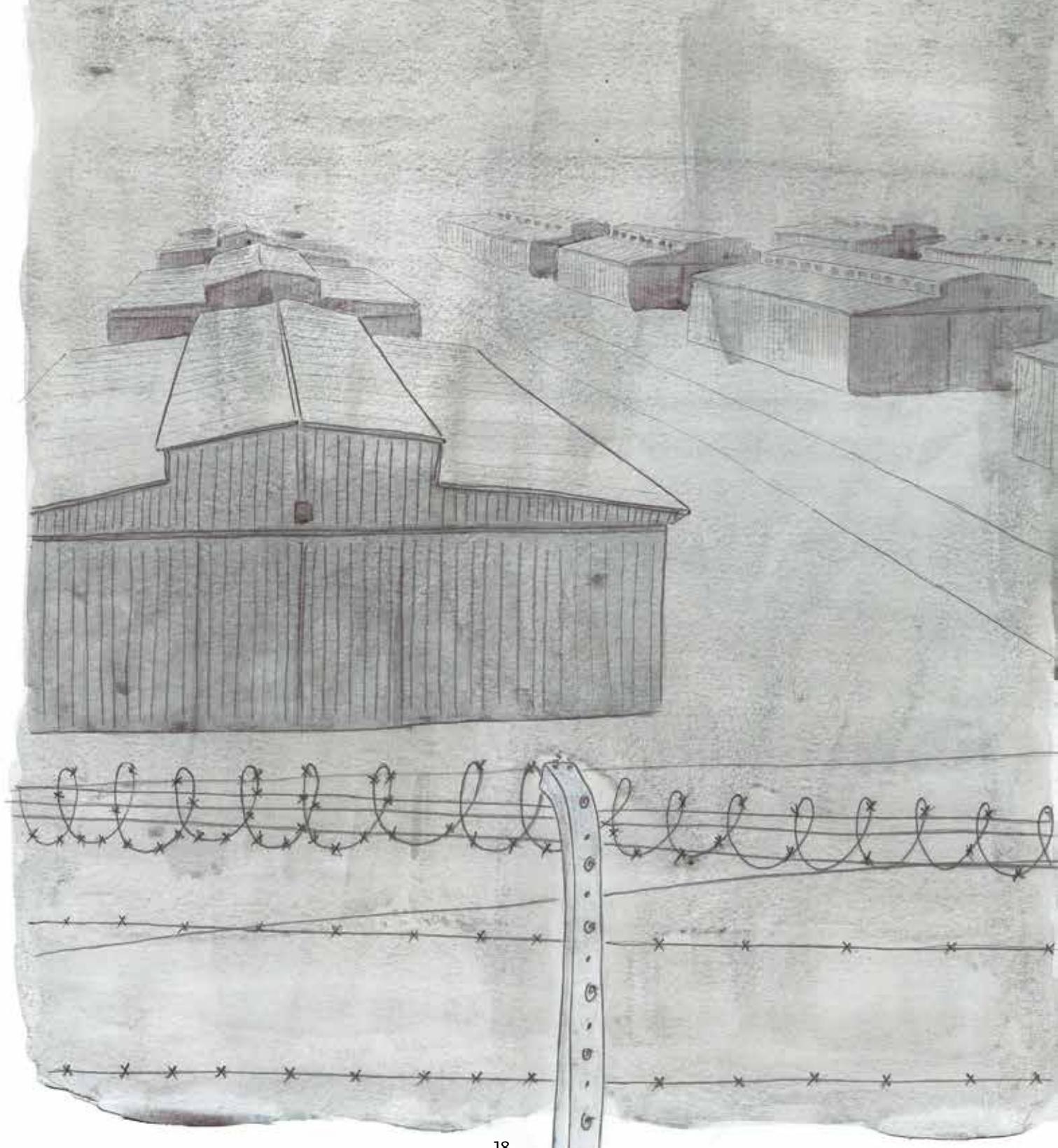
ZNATE, VRLO MLADA SE PRIDRUŽILA NARODNOOSLOBODILSKU POKRETU, PA SE TAKO I DESILO DA SE TOG DANA NIJE ZATEKLA U KUĆI.

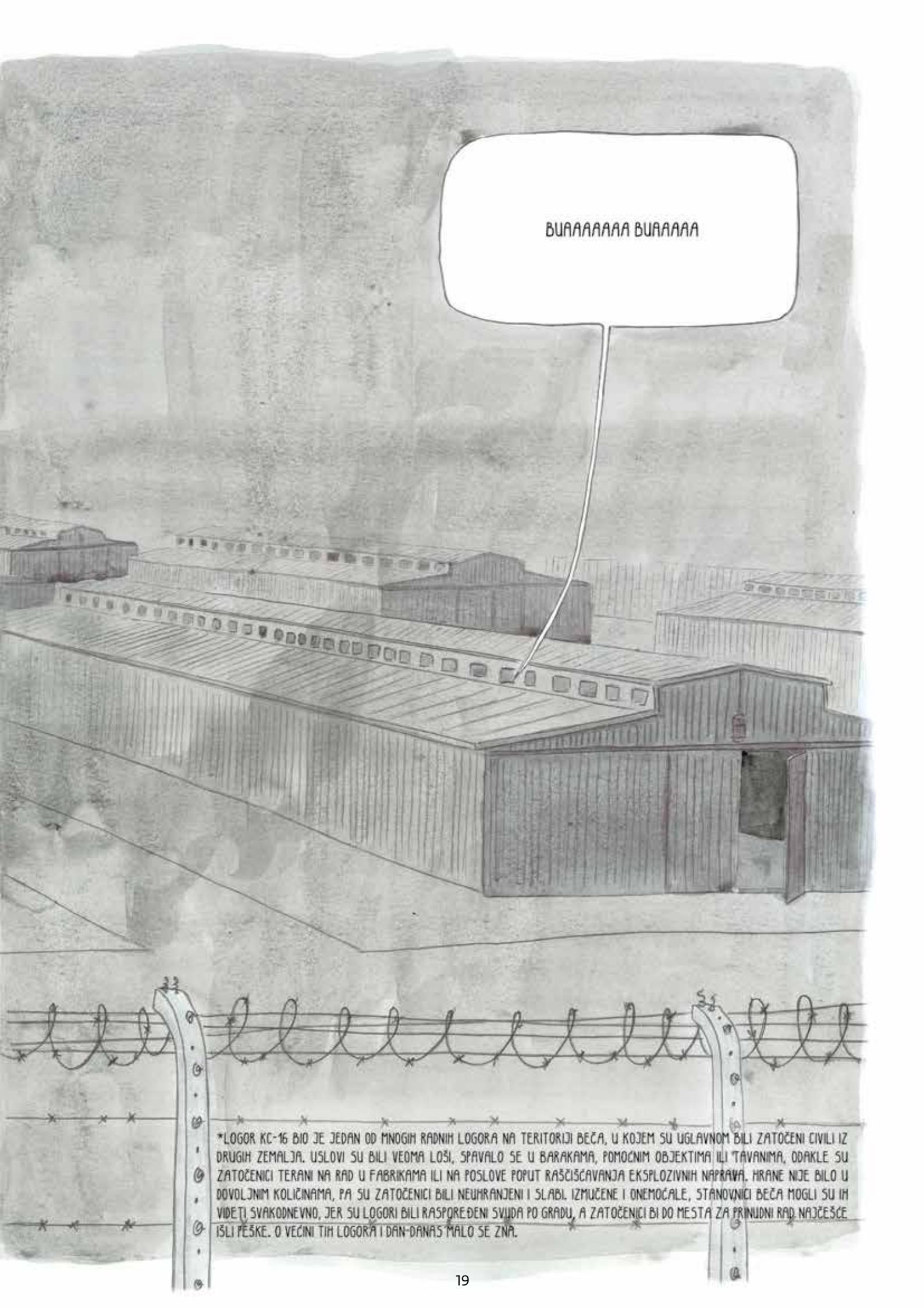

JA SAM SE RODILA NA NAJGOREM MESTU* I U
NAJGOREM TRENUTKU, U SUBOTU UVEĆE 22.
JULA 1944. GODINE.

BURA..... BURA.....

*LOGOR KC-16 BIO JE JEDAN OD MNOGIH RADNIH LOGORA NA TERITORIJI BEČA, U KOJEM SU UGLAVNOM BILI ZATOČENI CIVILI IZ DRUGIH ZEMLJA. USLOVI SU BILI VEOMA LOŠI, SPAVALO SE U BARAKAMA, POMOĆNIM OBJEKTIMA ILI TAVANIMA, ODAKLE SU ZATOČENICI TERANI NA RAD U FABRIKAMA ILI NA POSLOVE POPUT RAŠČIĆAVANJA EKSPLOZIVNIH NAPRAVA. HRANE NIJE BILO U DOVOLJNIM KOLIĆINAMA, PA SU ZATOČENICI BILI NEUHRANJENI I SLABI, IZMUČENE I ONEMOĆALE, STANOVNICI BEČA MOGLI SU IH VIDETI SVAKODNEVNO, JER SU LOGORI BILI RASPOREĐENI SVUDA PO GRADU, A ZATOČENICI BI DO MESTA ZA PRINUÐNI RAD NAOČEŠĆE ISLI PEŠKE. O VEĆINI TIH LOGORA I DAN-DANAS MALO SE ZNA.

SVI KOJI SU ZNALI ZA MOJE POSTOJANJE O TOME SU CUTALI. TETA MARIJA, KOJA JE PRE RATA RADILA KAO BABICA, POMAGALA JE MAMI DA SE BRINE O MENI.

KRILI SU ME NEKOLIKO DANA KAKO SU ZNALI I UMELI.

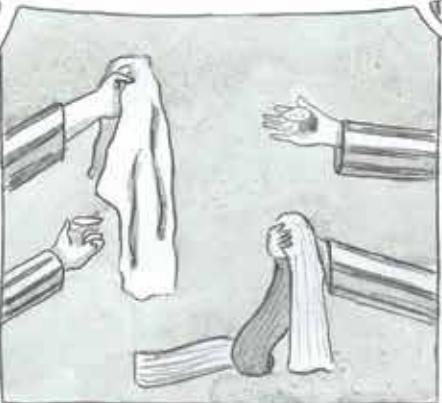
ALI MAMA NIJE MOGLA DA ME HRANI, BILA JE GLADNA I MRŠAVA, BEZ MLEKA, BEZ IKAKVIH MOGUĆNOSTI.

A KAKO BEBA MOŽE DA SE SAKRIJE?

SVI OKO NJE SU JOJ POMAGALI, DAVALI I POSLEDNJE ŠTO SU IMALI.

NEKI ČOVEK IMAO JE NEKOLIKO KOCKICA ŽEĆERA, KOJE SU RASTAPALI U VODI I DAVALI MENI.

KAO I SVI OKO MENE, BILA SAM VRLO GLADNA.
STALNO SAM PLAKALA...

SKRIVANJE NIJE MOGLO DUGO DA POTRAJE.

ODNELI SU ME U BOLNICU U BEČU. BILO JE UOBIČAJENO DA SE BEBE IZ LOGORA ODNEŠU U BOLNICU, PA AKO PREŽIVE,
USVAJALE BI IH NEMAČKE ILI AUSTRIJSKE PORODICE.

ALI NACISTI NISU MARILI NI ZA ČIJU BOL. TEŽAK RAD NIJE SE ZAUSTAVLJAO.

BAŠ KAO NI UMOR, BOL I NEPREKIDAN OSEĆAJ GLADI.

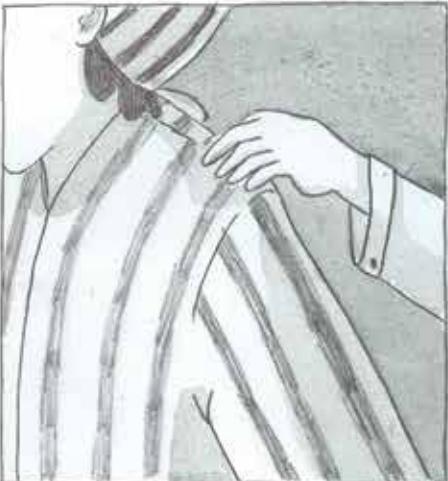
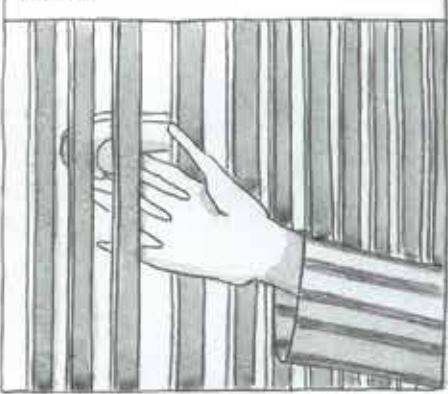
I BAŠ JEDNOG TAKVOG, UŽASNO TEŠKOG DANA, MAMA SE U KOLONI VRACALA S PRINUĐENOG RADA. NA DRUGOJ STRANI ULICE UGLEDALA JE ŽENU KAKO SE MUČI DA UDE U DVORIŠTE KUĆE.

VETAR JE ZALUPIO VRATA I ZATVORIO REZU S UNUTRAŠNJE STRANE KAPIJE.

MAMA JE PRITRČALA, I KAKO JE BILA VRLO MRŠAVA, ZAVUKLA JE SVOJU RUKU I OTVORILA VRATA.

NE, HVALA.

CZY TY JESTEŚ POLKA?*

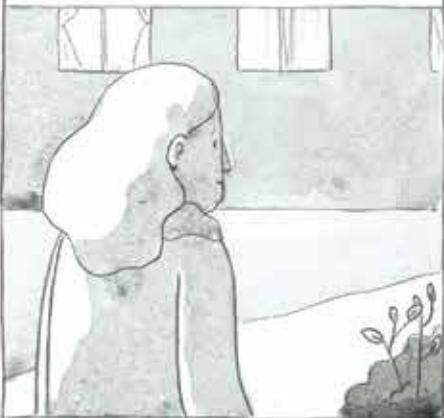
NE, JA SAM IZ JUGOSLAVIJE.

* DA LI SI TI POLJAKINJA?

VERONIKA JE BILA UGLEDNA BEČLIJKA ČIJI JE MUŽ BIO DIPLOMATA.

BUDUĆI DA SE KRETALA U VISOKOM DRUŠTVU, POZNAVALA JE MNOGO UTICAJNIH LJUDI.

BOLNICA

PRONAŠLA JE DOKTORSKU KOJU JE ZNALA
ODRANIJE I REKLA JOJ DA JE ZAINTERESOVANA
DA USVOJI DEVOJČIĆU IZ LOGORA KC-16.

TADA JE SAZNALA DA JE DEVOJČICA VEC
OBECĀANA JEDNOJ PORODICI.

HMM... MORA POSTOJATI BAR NEKI
NAČIN DA TA PORODICA ODUSTANE OD
USVAJANJA...

VERONIKIN UGLED I UTICAJ PRESUDILI SU DA
NAREDNIH DANA NE ZAVRŠIM U RUKAMA JEDNOG
NEMAČKOG PARA.

NAŽALOST, BEBA JE RAZVILA TEŠKU
INFEKCIJU. ČINIMO SVE ŠTO MOŽEMO, ALI
KAKO STVARI STOJE, NEĆE PREŽIVETI.

TAKO SAM ZADRŽANA JOŠ NEKO VРЕME,
KAKO BIH SE OPORAVILA I IMALA
DOVOLJNO SNAGE DA VERONIKA MOŽE DA
ME UZME.

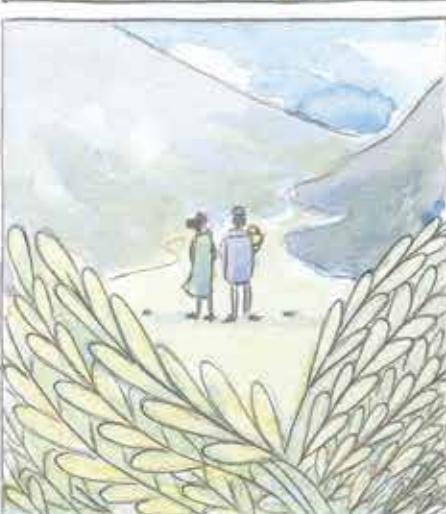
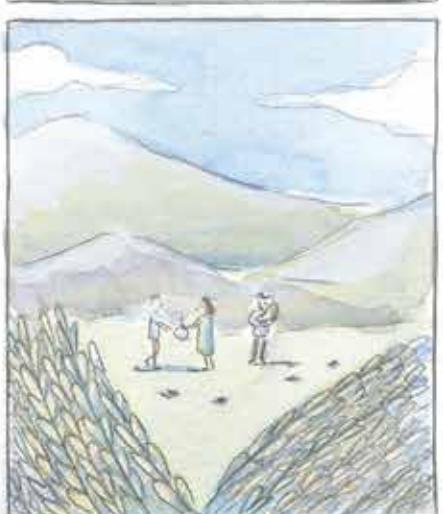
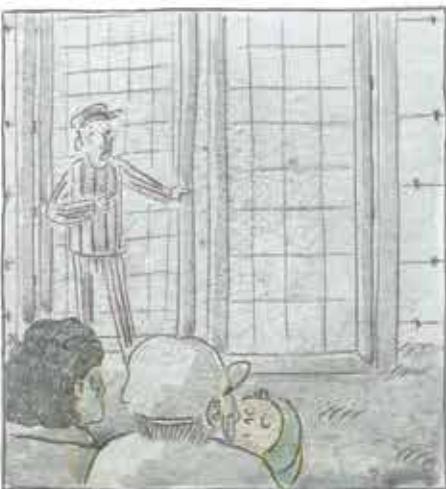
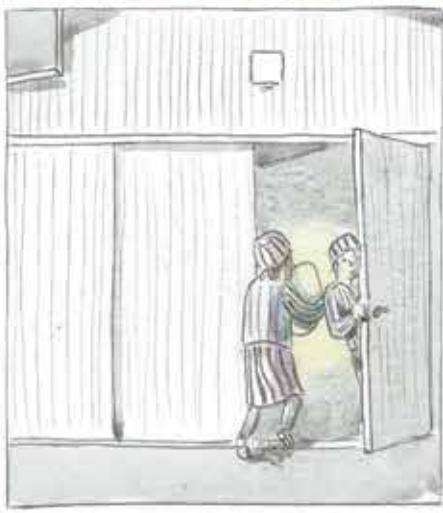

UZEĆU JE, VRATICU JE TEBI, ALI ONA
NE MOŽE DA SE VRATI U LOGOR. TI I MUŽ
MORATE DA POBEGNETE S NJOM, DETE
NEMA ŠANSE U LOGORU.

ŠTA DA RADIMO?

PRISTANI!

DUG PUT JE BIO PRED NAMA. MAMA I TATA SU ZNALI DA MORAJU DA IZBEGAVAJU GRADOVE, NACISTI SU BILI SVUDA OKO NAS.

HODALI SU KROZ ŠUME I NJIVE,
A ODMARALI SE U NAPUŠTENIM
SEOSKIM ŠTALAMA.

KAD GOD BI SMOGLI SNAGE,
NASTAVLJALI BI DALJE, KA
SLOBODI.

DANI SU PROLAZILI,
BILI SU ISCRPLJENI I
GLADNI.

UPRKOS SVEMU,
BODRILI SU JEDNO
DRUGO.

OD BEĆA SU IŠLI PEŠKE SEDAMNAEST DANA I NOĆ
NOSEĆI MENE U NARUČU. SEDAMNAESTOG DANA
KONAČNO SU STIGLI DO MILANA I SVOJE SLOBODE.

U MILANU SU OSTALI NEKO VREME, A ZATIM SU PREBAĆENI U BARI, PA IZ BARDJA U JUGOSLAVIJU. ODLUČILI SU DA PRVO ODU U PRIZREN, ODAKLE JE DRITIN OTAC BIO POREKLOM. ŽELELI SU DA SAZNaju SUDBINU svojih bližnjih. KEMALOVA PORODICA JE PREŽIVELA (osim jednog njegovog brata). PREKO CRVENOG KRSTA SAZNALI SU DA SU BAKA RAHela I TETKE PREŽIVELE, ALI DA DEDA AVRAM NIJE. BILE SU U TRANSPORTU KOJI SU NEMCI OSTAVILI NA OTVORENOJ PRUZI BEŽEĆI PRED NADIRANjem SOVIETSKe ARMIJE. MNOGO LJUDI ZATVORENIH U STOČNIM VAGONIMA UMRLO JE NE DOČEKAVŠI RUSKE VOJNIKE I DUGO OČEKIVANU I ŽELJENU SLOBODU. BAKA RAHela I TETKE PREŽIVELE SU ZAHVALJUJUĆI VELIKOJ SREĆI ŠTO SE NA KROVU TOG VAGONA NALAZILA RUPA KROZ KOJU JE UPADALA kiša, pa nisu umrle od žedi kao zarobljenici u drugim vagonima koji nisu mogli da nabave vodu jer su svi vagoni bili zatravljeni spolja.

DRITA MALOKU TUTUNović Rođena je 22. jula 1944. godine u logoru u Bežu od oca Kemala Malokua i majke Matilde Bukić (Bambar). Osnovnu školu, gimnaziju i filološki fakultet završila je u Beogradu. Imala dva brata, Agima i Ervina, i sestru Meritu. Živi u Beogradu, a sve do penzije radila je na filološkom fakultetu kao predavač. Prvenstveno se bavi jevrejsko-španskim, svojim maternjim jezikom, i književnom baštiniom jevreja sefarda. Autor je ladiño-srpskog rečnika, izdanje „Nova“, Beograd, 1992, zbirke pesama, priča i poslovica „Ya Sponto La Luna“ (izgrevu mesec), s kasetom sa svim 25 pesama u izdanju „Narodne knjige“, Beograd, 1997, „Kantikas del korason“ u izdanju ambasade Španije u Beogradu, 2003. U braku s Vladimiroom Tutunovićem ima sina Bojana.

MATILDA I KEMAL SU GOSPODU VERONIKI TRAŽILI I PREKO CRVENOG KRSTA, organizacije koja je u to vreme mnogima pomogla da pronađu svoje najmilije. Od crvenog krsta su saznali da se vodi kao nestala. Tražili su je još dugo, ali bezuspešno. Nikada nisu saznali šta se dogodilo ženi koja im je sačuvala porodicu.

Nakon rata, baka Rahela je od crvenog krsta dobila obaveštenje da je njena cela porodica u solunu stradala, ali da je njena kćerka Matilda živa. Baka je s Matildinim sestrama Belom i Ermozom odlučila da dođe u Beograd. Kako su u posleratnom periodu svi bili zaokupljeni radom na obnovi grada, baka Rahela, Dritin mladi brat i Drita ostajali su kod kuće. Baka Rahela nije znala srpski, pa se u njihovoj kući govorio el duzezmu. Od nje je Drita naučila jezik svojih predaka koji i dan-danas neguje.

O zatočenicima koji su im pomogli u logoru veoma se malo zna. Njihova dobrota i plemenitost ostace upamćene kroz priče koje su Matilda i Kemal pričali svojoj deci, a deca prenosila dalje, s kolena na koleno.

Boris Stanić

Priča o Teodoru

ZONEM SE TEODOR KOVAC.

RODEN SAM U APRILU 1923. GODINE U NOVOM KNEZEVCU.
TO JE JEDNA VARDICA, MOŽDA BOLJE REĆI VELIKO SLOVO,
UJEDNO I SEDIŠTE NAJSEVERNIJE BANATSKOG SREZA.

U KNEZEVCU SU
BILA SAMO 4 RAZREDA
OSNOVNE ŠKOLE.

U NOVOM SADU SU ŽIVELI
MAJČINI OTAC I MAJKA,
PA SAM DOŠAO TULDA STANUJEM
I IDEM U GIMNAZIJU.

KADA JE IZBIO APRILSKI RAT 1941.*
BIO SAM MURANT. KAO JEVREJINU NIJE
MI BILDO DOZVOLJENO DA UPISEM FAKULTET.

MAĐARSKA JE BILA PRVA DRŽAVA
U EVROPI KOJA JE UVELA NUMERUS CLAUSUS...
NA 200 UPISANIH STUDENATA 1 JEVREJIN

TAKO SAM OTIŠAO DA ŠEGRUJEM
U CINKOGRAFIJI.

NAPAD NEMAČKE I NJENIH SNEŽNIKA NA KRALJEVINU JUGOSLAVIJU
DESIO SE 6. APRILA 1941. GODINE, ČIME JE DRUGI SVETSKI RAT
POČEO I U SRBIJI. NAKON KRATKOTRAJNOG APRILSKOG RATA,
JUGOSLOVENSKA VOJSKA SE PREDALA 17. APRILA I USLEDILA JE
OKUPACIJA CELE ZEMLJE, UKLJUČUJUĆI I SRBIJU, KOJA JE
PODELJENA NA VIŠE OKUPACIONIH ZONA.

RODITELJI SU OSTALI KOD KUĆE u BANATU
u KOJEM SU VLAST DRŽALI NEMCI, dok
je NOVI SAD bio pod mađarskom
UPRAVOM i ŽIVOT JEVREJA JE
BIO SNOŠLJIVIJI...

BANAT ĆE USKORO POSTATI
JEDNA OD PRVIH
OBLASTI OKUPIRANE EUROPE
KOJE SU POSTALE „JUDENFREI“
ili „JUDENREIN“, očišćene
OD JEVREJA.

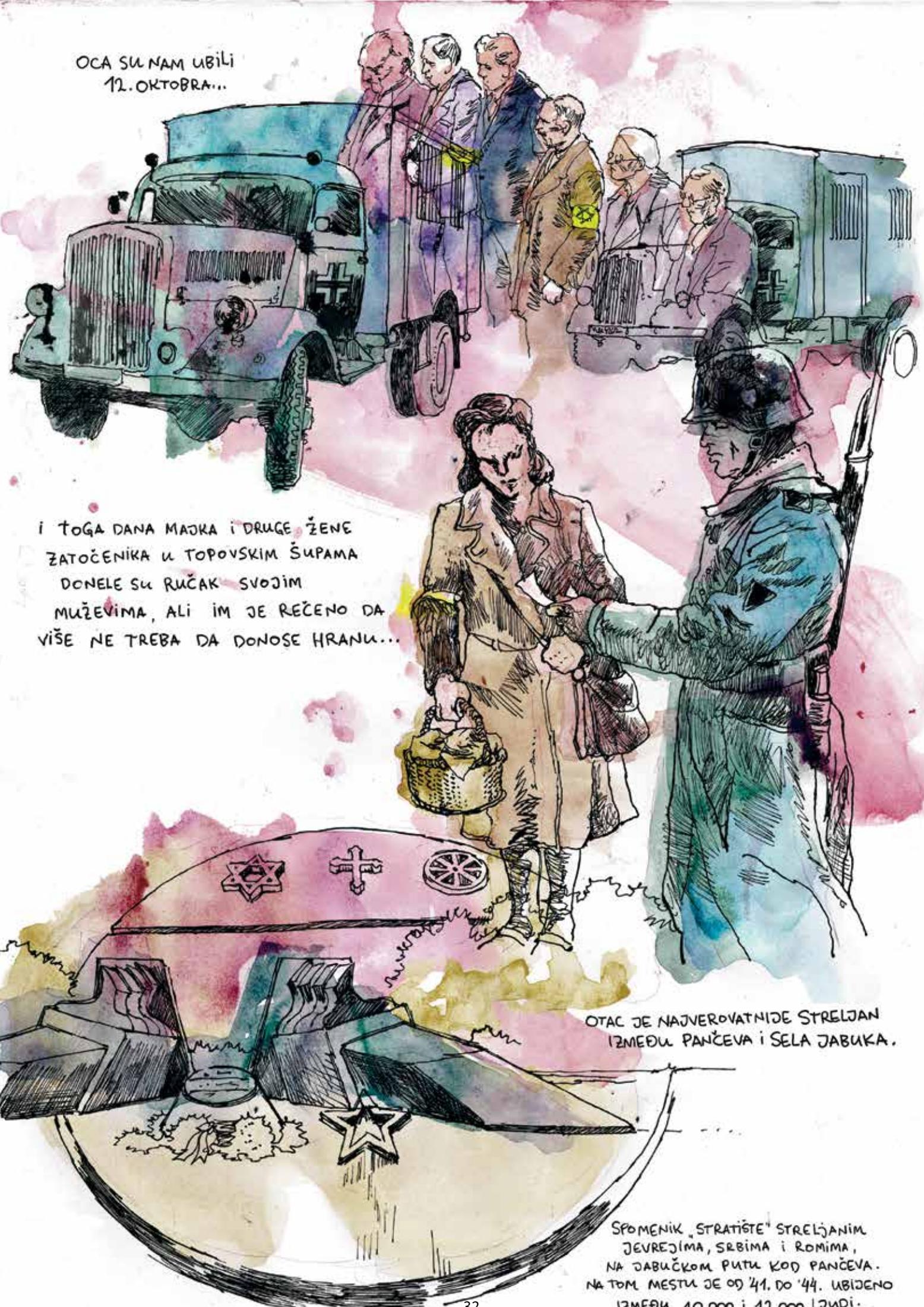
ČETRNAESTOG AVGUSTA 1941.
POČELE SU DEPORTACIJE
IZ BANATA U BEOGRAD.
ŽENAMA i DECI
BILO JE DOZVOLJENO DA
SE SMESTE u GRADU
KAKO ZNAJU i UMEJU,
S TIM ŠTO IM JE BILO
ZABRANJENO DA GA
NAPUSTE.

MUŠKARCI SU ZATVORENI u LOGOR TOPOVSKЕ ŠUPE.

NAKON NEMAČKE INVAZIJE NA JUGOSLAVIJU, BANAT JE
IMAO STATUS AUTONOMNE ADMINISTRATIVNE OBLASTI u
OKVRU OKUPIRANE SRBIJE, POD UPRAVOM LOKALNIH
NEMACA ili „FOLKSDOZĆERA“. JEVREJI iz BANATA
BILI SU NEĐU PRVIM JEVREJIMA u SRBIJI koji su
PODVEZNUTI MASOVnim DEPORTACIJAMA i UBIDANJIMA,
VEĆ SREDINOM AVGUSTA 1941.

TOPOVSKЕ ŠUPE SU BILE LOGOR ZA JEVREJE i ROME koji se nalazio u
PROMETNOM i naseljenom delu Beograda, blizu Autokomande i Stadiona.
PRVI ZATOŽENICI bili su MUŠKARCI JEVREJI iz BANATA koji su tu deportovani
SREDINOM AVGUSTA '41, a potom i JEVREJI iz BEOGRADA i iz drugih delova
NEMAČKE OKUPACIONE ZONE. PORED JEVREJA, u LOGORU TOPOVSKE ŠUPE
BIO JE ZATOŽEN I VELIKI BROJ ROMA iz BEOGRADSKIH NASELJA. DO NOVEMBRA
1941. godine većina njih je ubijena u masovnim streljanjima koja
su vršena u okolini Beograda. Procenjuje se da je kroz taj logor
prošlo oko 5.000 JEVREJA i oko 1.500 ROMA. DANAS SU TOPOVSKE
ŠUPE ZAPUSTENE i ZABORAVLJENE.

OCA SU NAM UBILI
12. OKTOBRA...

I TOGA DANA MAJKA I DRUGE ŽENE
ZATOČENIKA U TOPOVSKIM ŠUPAMA
DONELE SU RUČAK SVOJIM
MUŽEVIMA, ALI IM JE REĆENO DA
VIŠE NE TREBA DA DONOSE HRANU...

OTAC JE NAJVEROVATNije STRELJAN
IZMEĐU PANČEVA i SELA JABUKA.

SPOMENIK „STRatiŠTE“ STRELJANIM
JEVREJIMA, SRBIMA i ROMIMA,
NA DABUČKOM PUTU kod PANČEVA.
NATOM MESTU JE od '41. do '44. ubijeno
IZMEĐU 10.000 i 12.000 LJUDI.

OTPRILIKE U ISTO
VREME OTPOČELO
JE INTENZIVNO
KRIJUMČARENJE JEVREJKI
IZ BEOGRADA U MAĐARSKU
(BAČKU POD MAĐARSKOM
OKUPACIJOM). TIME SU
SE BAVILI LAĐARI,
ŽELEZNICAŘI, ALI I
NEMAČKI VOĐNICI,
NARAVNO ZA
VELIKI NOVAC.

SAZNALI SMO MAJČINU
ADRESU U BEOGRADU
I BRAT JE NAŠAO
JEDNOG LAĐARA KOJI JE
TREBALO DA NAŠU MAJKU
PROKRIJUMČARI
U NOVI SAD.

BAKA NIJE IMALA ONOLIKO NOVCA KOLIKO JE
KRIJUMČAR TRAŽIO I BILO JE POTREBNO DOSTA
VREMENA DA NOVAC BUDE OBEZBEDEN...
TAKO JE PROPĀO NAŠ PRVI POKUŠAJ DA SPASEMO MAMU.

SMRT FAŠIZMU

BRAT I JA SMO KAO ČLANOVI POKRETA
HAŠOMER HACAIR MESECIMA POMAGALI
PREDSTAVNICIMA KOMUNISTIČKE
OMLADINE U ISPISIVANJU
PAROLA PO ŽIDOVIMA KUĆA,
BACALI SMO EKSERE PO ULICAMA
KAKO BI SE OŠTETILA VOJNA VOZILA.

HAŠOMER HACAIR ZNAČI MLADI STRAŽAR,
TO JE JEVREJSKA OMLADINSKA ORGANIZACIJA
FORMIRANA NAKON PRVOG
SVETSKOG RATA U POLJSKOJ.
U JUGOSLAVIJI SE JAVLJA TRIDESETIH
GODINA. KAO IZRAZITI PRI PADNIK
LEVOG KRILA SVETSKE CIONISTIČKE
ORGANIZACIJE, PODSTAKNUT
NASTUPAJUCIM FAŠIZMOM U
NEMAČKOJ, HAŠOMER HACAIR
SMATRAO JE DA SE JEVREJSKO
PITANJE MOŽE REŠITI JEDINO
MIROLJUBIVOM IZGRADNJOM
DNONACIONALNE, SOCIJALISTIČKE
DOMOVINE JEVREJA I
PALESTINSKIH ARAPA.

PREDAO SAM MATERIJAL KOJI SAM DONEO, POZDRAVIO SE S GAZDOM I KALFAMA I KRENUO.

NISAM ZNAD ZAŠTO ME HAPSE, ALI SAM PREPOSTAVLJAO DA JE RAZLOG MOJA VEZA SA KOMUNISTIMA.

AGENT KOJI JE SASTAVLJAO ZAPISNIK PITAO ME JE ZAŠTO SAM POBEGAO IZ BANATA, A NIJE NIŠTA PITAO U VEZI SA SARADNJOM S KOMUNISTIMA...

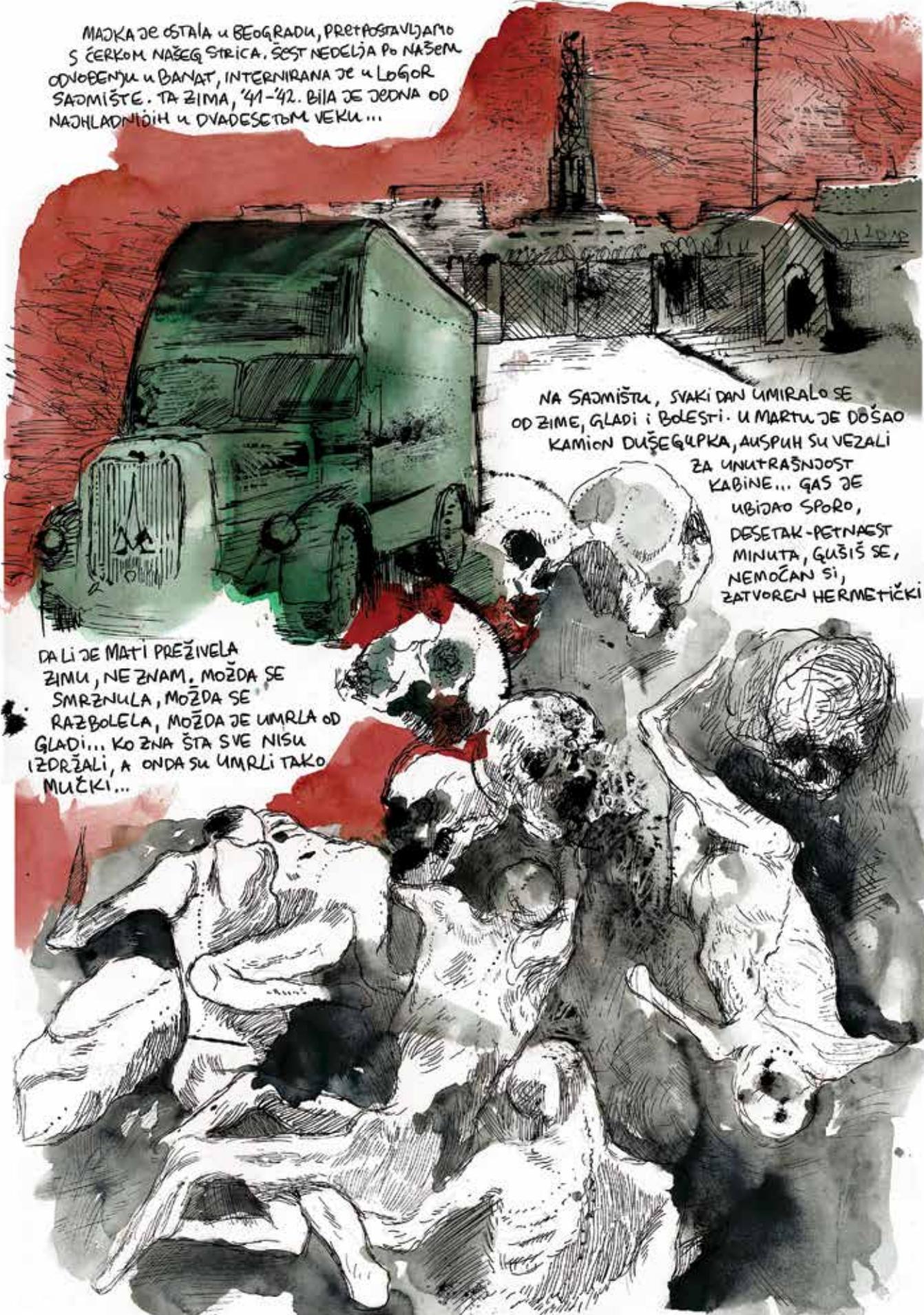
...TAMAN SAM STIGAO U ZATVOR, ZA MNOM STIŽE BRAT.

POSLE TRI DANA PROVEDENA U NOVOSADSKOM ZATVORU IZRUČENI SMO NEMCIMA
U NOVOM KNEŽEVCU. DOK SU NAS VODILI U ZATVOR, NA OBALI TISE GDE SU NAS
PREUZIMALI, SASVIM SLUČAJNO NAS JE SREO JEDAN POZNANIK,
TRGOVAC IZ MESTA.

SEĆAM SE DA SE GOTVO SKAMENIO KAD JE VIDEO
DA NAS VODE... POSLE SMO ĆULI KAKO JE TA
SLUČAJNOST IMALA FATALNE POSLEDICE.
TAJ TRGOVAC JE ISTE NOĆI POSLOM OTIŠAO
U BEOGRAD I TAMO SREO NAŠU MAJKU.
REKAO JUJ JE DA JE U NOVOM KNEŽEVCU
VIDEO KAKO NAS VODE U ZATVOR.

KOJI DAN KASNIJE PO
MAJKU JE DOŠAO LAĐAR
KRIVIJUMČAR KOJA JE
BRAT ANGAŽOVAO DA
JE PREBACI U NOVI SAD.
NA NJEGOVU IZNENAĐE-
NJE, A TO MU SE DO
TADA NIJE NIKAD
DESILO, NAŠA MATI
JE ODBILA DA PODÈ.
REKLA MU JE DA ĆE
USKORO STIĆI NJENA
DECA, PA AKO ONA
ODE, NEĆE BITI
NIKOГA DA IM
DONOSI HRANU...

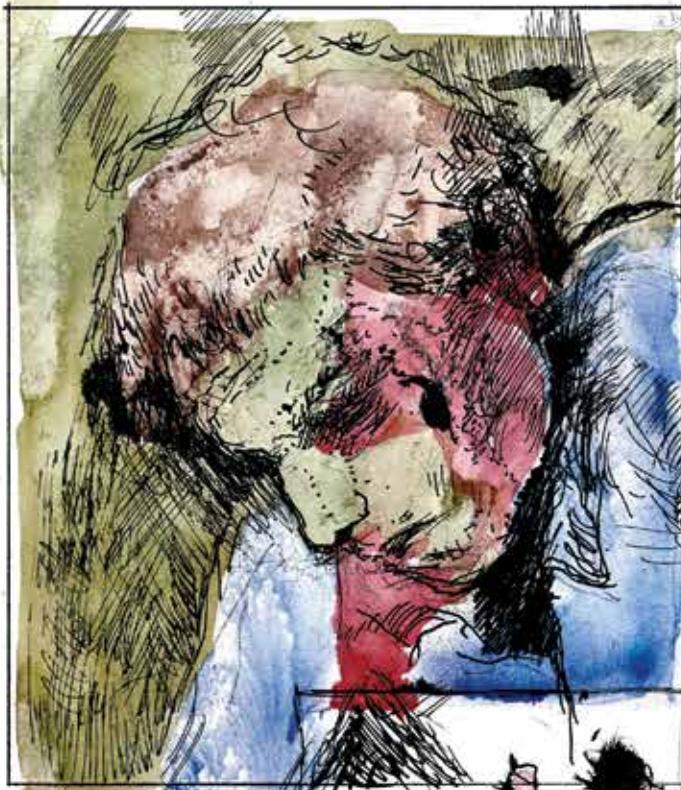
MAJKA JE OSTALA U BEOGRADU, PRETPOSTAVLJAMO
S ĆERКОM NAŠEG STRICA, ŠEST NEDELJA PO NAŽEM
ODNOVENJU U BANAT, INTERNIRANA JE U LOGOR
SAJMİŞTE. TA ZIMA, '41-'42. BILA JE JEDNA OD
NAJHLADNIJIH U DVADESETOM VEKU...

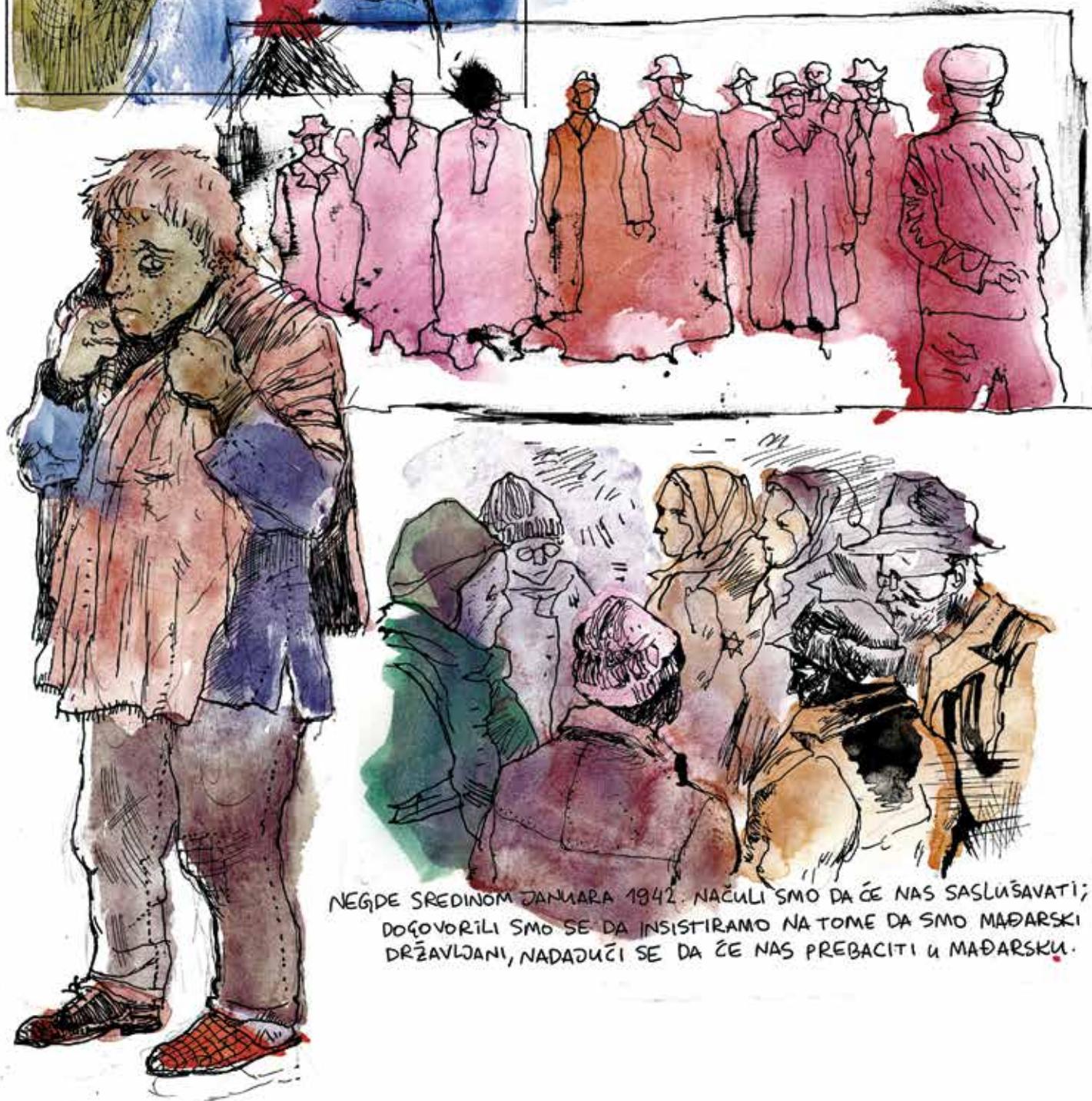
NA SAJMİŞTU, SVAKI DAN UMIRALO SE
OD ZIME, GLADI I BOLESTI. U MARTU JE DOŠAO
KAMION DUŠEGUPKA, AUSPUH SU VEZALI
ZA UNUTRAŠNOST
KABINE... GAS JE
UBIJAO SPORE,
DESETAK-PETNAEST
MINUTA, GUŠIŠ SE,
NEMOĆAN SI,
ZATVOREN HERMETICKI.

DA LI JE MATI PREŽIVELA
ZIMU, NE ZNAM. MOŽDA SE
SMRZNULA, MOŽDA SE
RAZBOLELA, MOŽDA JE UMRLA OD
GLADI... KO ZNA ŠTA SVE NISU
IZDRŽALI, A ONDA SU UMRLI TAKO
MUČKI...

NA MESTU NEKADAŠNJEG BEOGRADSKOG SAJMİŞTA, NA LEVOJ OBALI SAVE, OSNOVAN JE LOGOR ZA JEVREJE, POD UPRAVOM NEMAČKE VLASTI. U DECEMBRU 1941. GODINE TU JE DONETENA PRVA GRUPA JEVREJA, UGLAVNOM ŽENA I DECE IZ BEOGRADA I BANATA, A VRLO BRZO LOGOR JE NAPUNJEN I PREOSTALIM JEVREJSKIM STANOVNIŠTВOM OKUPIRANE SRBIJE. PROCENJUJE SE DA JE DO MAЈA 1942. GODINE, KADA SU POSLEDNJE GRUPE JEVREJA ODVEDENE U SMRT, KROZ LOGOR PROŠLO OKO 6.300 JEVREJA I 600 ROMA. O USLOVIMA U LOGORU KOJI SU BILI VRLO TEŠKI, SNEĐOČE I PREŽNELA PISMA KOJA JE MLADA JEVREJKA HILDA DAJC IZ LOGORA SLALA SVODIM PRIJATELJICAMA. NAKON MAЈA 1942. KADA VIŠE NIJE BILO JEVREJA, LOGOR JE NASTAVIO DA PRIMA POLITIČKE NEPRIJATELJE I KOMUNISTE, SVE DO 1944. GODINE.

U NOVOM KNEŽEVU smo dobili batine...
PANTALONE SU MI SE NA TURU RASPARE OD
UDARACA TAKO DA SE VIDEO DONJI VEŠ.
NAKON TRI DANA ODVELI SU NAS U PETROGRAD,
DANAŠNJI ŽRENĐANIN. IZNENADILI SMO SE
KAD SMO U SUDSKOM ZATVORU ZATEKLI
DVADESETAK JEVREJA I NEŠTO VEĆI BROJ
JEVREJKI. SVI SU BEŽALI IZ BANATA,
ILI SE KRILI, TE BILI UHVACENI PRILIKOM
POKUŠAJA DA SE PREBACE U MAĐARSku.

NEGDE SREDINOM JANUARA 1942. NAČULI SMO DA ĆE NAS SASLUŠAVATI;
DOGOVORILI SMO SE DA INSISTIRAMO NA TOME DA SMO MAĐARSKI
DRŽAVLJANI, NADAJUĆI SE DA ĆE NAS PREBACITI U MAĐARSKU.

ŽAISTA, DESETAK DANA KASNIJE POZVANI SMO NA SASLUŠANJE. NA BRŽINU SU SASTAVILI ZAPISNIK O NAŠOJ TVRDNJI DA SMO GREŠKOM STIGLI U BANAT. IZNENADA, 10. FEBRUARA POSLALI SU NAS S RADA U ZATVOR DA SE SPAKUJEMO. POŠTO UVEČE KREĆEMO VOZOM U NOVI BEČEJ, GDE ĆE NAS PREDATI MAĐARSKIM VLASTIMA. BILO NAS JE OSMORO, SEDAM MUŠKARACA I JEDNA ŽENA. REKLI SU NAM DA SMO MI PRVA GRUPA, A OSTALI ĆE USKORO STIĆI ZA NAMA... NAŽALOST, BILI SMO NE SAMO PRVA NEGOT JEDINA GRUPA JER SU SVI OSTALI STRELJANI...

NIKAD NISMO SAZNALI ŽAŠTO SU ODABRALI NAS OSMORO,
A NE NEKE DRUGE KAD SMO SVI TVRDILI DA
SMO IZ MAĐARSKE...

NAKON ŠTO SU NAS PREUZELE MADARSKE VLASTI, ODNEDENI SMO U LOGOR GARANJ, 300 KM OD PEŠTE...
U SEPTEMBRU SMO PREBAČENI U LOGOR ČERGE...

GOVORKALO SE DA ĆE ODREĐENA GODIŠTA BITI MOBILISANA U RADNE ĆETE KOKOVIDALNO NAZVANE
„MUSOŠI“ DA BI GRADILI UTVRĐENJA NA RUSKOM FRONTU.

BRATOVLJEVO GODIŠTE JE BILO OBUKUVAĆENO, A MOJE NIJE...

U SVODU 67. GODINI, ZA JEDAN
DAN JE ŽELEZNICOM PREVALILA
VIŠE OD 600 KILOMETARA
DA VIDI UNULKE.
PRVI PUT SMO JE TADA VIDELI
OTKAKO SMO UHAPŠENI.

MOJ BRAT JE SUTRADAN KRENUO... U JEDNOM OBLIŽNJEM GRADU
STALI SU DA SAČEKAJU JOŠ JEDNU ČETU „MUSOŠA“ IZ PEŠTE.
S TOM GRUPOM DOŠAO JE I ZASTAVNIK MAČAŠOVSKI, INAČE PRAVA
ANTISEMITSKA BITANGA...

NATERAO JE JEVREJE IZ ĆETE DA
SKUPE NOVAC KAKO BI SE DOKTOR PODMITIO

I PROGLASIO EPIDEMIJU PEGANCA...

UVEDEN JE ŠESTONEDELJNI KARANTIN, A KRAJEM JANUARA
TO SE PONOVILO... U MEDUVREMENU MADARSKI FRONT SE
SASVIM RASPAO, ĆETA „MUSOŠA“ JE RASFORMIRANA, A BRATA
SU VRATILI U LOGOR GARANJ.

IZ LOGORA ČERGE OTPUŠTEN SAM SREDINOM JUNA 1943. GODINE UZ OBAVEZU DA SE JAVIM POLICIJI U PEČUJU. JAVIO SAM SE TAMOŠNJOJ JEVREJSKOJ OPŠTINI, PA SU MI NAŠLI SMEŠTAJ. ODRŽAVAO SAM ZELENILO I CVEĆE NA JEVREJSKOM GROBLJU.

MAĐARSKA JE BILA SAVEZNIK NEMAČKE U DRUGOM SVETSKOM RATU I AKTIVNO JE UČESTVOVALA U SVIM RATNIM AKCIJAMA, UKLJUČUJUĆI I NAPAD NA KRALJEVINU JUGOSLAVIJU, SVE DO SKLAPANJA MIRA SA SAVEZNICIMA 1944. GODINE. JEVREJI SU NA TERRITORIJIMA POD MAĐARSKOM VLASNU BILI U NEŠTO PONOLJNJEM POLOŽAJU NEGO U OBLASTIMA POD NEMAČKOM OKUPACIJOM, JER TAMO NIŠU MASOVNO UBIJANI I PROTERIVANI U LOGORE, IAKO IM JE VEĆINA OSNOVNIH PRAVA I DALJE BILA USKRACENA. ZBOG TOGA JE VELIKI BROJ JEVREJA SA DRUGIH OKUPIRANIH TERITORIJA POKUŠAVAO DA SE SAKRIJE U MAĐARSKOJ, NADAJUĆI SE DA ĆE TAKO IZBEĆI SMRT. NAKON ŠTO JE 1944. NEMAČKA OKUPIRALA MAĐARSKU, TA SITUACIJA SE DRASMIČNO PROMENILA I POČELE SU MASOVNE DEPORTACIJE MAĐARSKIH JEVREJA U LOGORE.

IZENADAJ, 10. MAJA 1944. GODINE
SU ME UHAPSILI.
PRONAŠLI SU MENA SPISKU „STRANACA“.
BIO SAM TRI DANA U ZATVORU KADA SAM
POZVAN KOD ISLEDNIKA, I TAMO ZATE-
KAO BRATA. DONET JE HITAN ZAHTEV
ZA ODLAZAK U „MUSOŠE“.
UPUĆENI SMO U MOHAČ I
SUTRADAN SMO KRENULI.

BILI SMO SMEŠTENI U KRUGU JEDNE
NEDOVRSENE FABRIKE. SVAKOG
DANA DOLAZILO JE NA DESETINE
NOVOMOBILISANIH... RADILI SMO
NA PRAŽNjenju kuća JEVREJ-
SKIH PORODICA ODVEDENIH U
GETO...

SREDINOM SEPTEMBRA NAŠA RADNA ČETA PREKOMANDOVANA JE U BUDIMPEŠTU. U NEDELJU, 15. OKTOBRA 1944. MAĐARSKA JE ZVANIČNO ZATRAŽILA PRIMIRJE OD SAVEZNIKA, ALI SU NEIMCI PROMENILI TU ODLUKU POSTAVIVŠI NA VLAST PREMIJERA SALAŠIĆA, ODANOG HITLERU.

SITUACIJA SE POGORŠALA ZA JEVRJEJE.

NAŠOM ČETOM U BUDIMPEŠTI KOMANDOVAO JE REZERVNI PORUČNIK, BOLEŠLJIV SEOSKI UČITELJ, A NJEGOV ZAMENIK JE BIO NESVRŠENI STUDENT RUDARSTVA U PEŠTI, POREKLOM IZ JEDNOG MESTA NA SEVERU MAĐARSKE.

ZVAO SE ĐULA VAGNER.

STIGLO JE NAREĐENJE DA SE SVE JEVRJEJSKE ČETE PREBACE NA TADAŠNU GRANICU MAĐARSKA I NEMAČKE. RUSI SU VEĆ BILI PREŠLI NA MAĐARSKU TERITORIJU, A NAREĐENJE DA SE IDE NA ZAPAD ZNAČILS JE DA SE UDALJAVAMO OD RUSA I DA ĆEMO USKORO BITI U NEMAČKIM RUKAMA.

TE VEĆERI VAGNER JE POZVAO DESETAK STARIJIH „MUSOŠA“ I REKAO DA MORAMO KRENUTI 28. OKTOBRA. KO ŽELI DA POBEGNE I DA SE KRIDE U PEŠTI, MOŽE SLOBODNO DA IDE, A ZA OSTALE ĐAMČI SVODJIM ŽNOTOM DA NEĆE BITI PREDATI NEMCIMA.

SUTRADAN SMO KRENULI PREMA ZAPADU
I DO VEČERI PREPEŠAČILI
VIŠE OD 40 KM PO JESENJOJ KIŠI.

STIGLI SMO U SELO MANJI, I U MRKLOM MRAKU SMESTILI SE NA ŠKOLSKI TAVAN. SKINUO SAM CİPELE, IZLIO IZ NJIH VODU I ZASPAO.

ISPOD NAS SE TE ISTE NOĆI SMESTILA I JEDNA NEMACKA JEDINICA.
UJUTRO, BIO JE ĐOS MRAK, NEMCI SU SAZNALI DA SE NA
TAVANU NALAZE JEVREJI, POPELI SE I POČELI NAS ŠUTIRATI
I GURATI S TAVANA.

ODJEDNOM SE TU STVORIO VAGNER; NE ZNAM
GDE JE DOTAD BIO, VIKAO JE NA NJIH NEKOM
MEŠAVINOM MADARSKOG I NEMAČKOG JEZIKA...

ONI U POLUMRAKU NISU VIDELI KAKAV ĆINIMA
VAGNER KAD SE TAKO ODNOŠI PREMA NJIMA, PASU
NAS OSTAVILI NA MIRU.

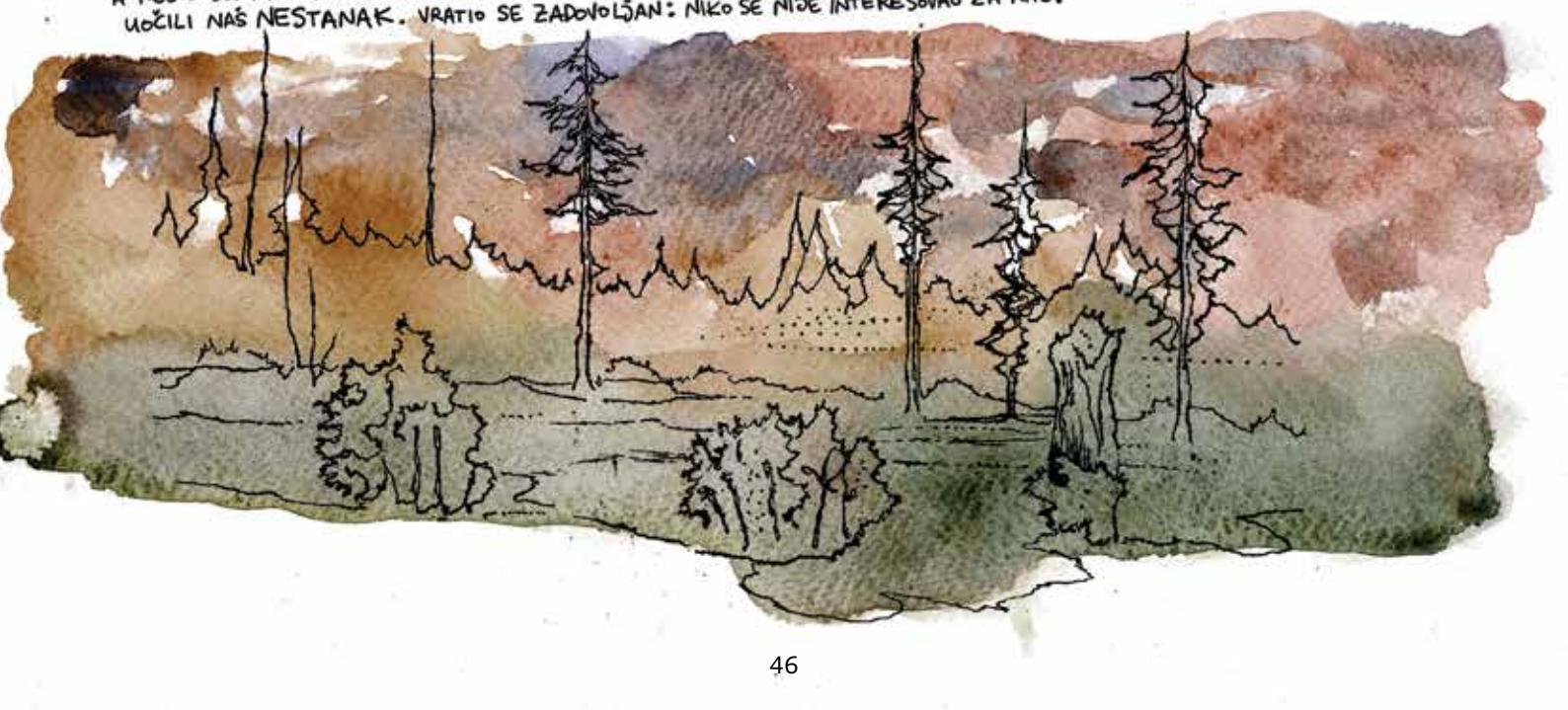

VAGNER NAM JE IZLOŽIO SVOJ PLAN: KAO DOBAR POŽNAVAC PEŠTANSKOG KAFANSKOG ŽIVOTA LIČNO JE ZNAO NEKE OD UPRAVNICKA PUSTI KOJE SU PRIPADALE OKOLNIM VLASTELINSTVIMA. ONI SU ČESTO SVRAČALI U KAFANE KADA BI DOLAZILI U PEŠTU POSLOM.

REKAO IM JE NEKA ONI SADA SPASU JEVREJE, A JEVREJI ĆE SPASTI NJIH KADA DODU RUSI... PRISTALI SU.

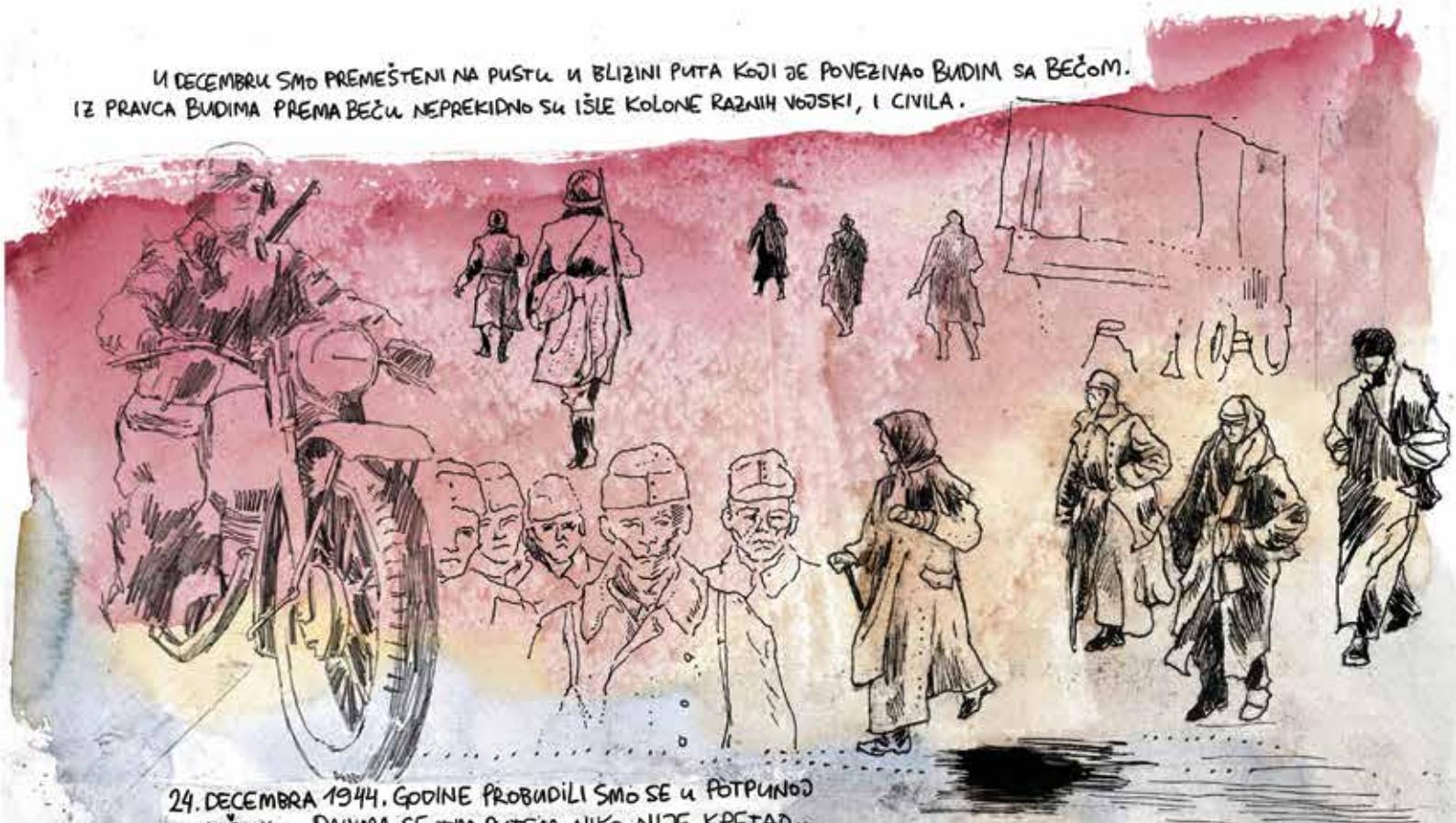

PODELIO NAS JE U NEKOLIKO GRUPA, A BOLEŠĐIVOG KOMANDANTA JE „DEMobilisao“ LAŽnim Dokumentom, NATOVARIO GA NA KOLA PUNA HRANE I POSLAO KUĆI... TAKO JE MOGAO LAKŠE DA ODLUČUJE.

NA SVOJU RUKU NAS JE KRIJ PO OKOLNIM ŠUMAMA. SAČUVALI SMO NEŠTO HRANE OD ONOGA ŠTO SMO DOBILI ZA PUT, A NEŠTO SU NAM DAVALI UPRAVNICKI PUSTI. VAGNER JE ČAK JEDNOM OTIŠAO U PEŠTU DA SAZNA JESU LI UOČILI NAŠ NESTANAK. VRATIO SE ZADOVOLJAN: NIKO SE NIJE INTERESOVAO ZA NAS!

U DECEMBRU SMO PREMEŠTENI NA PUSTU U BLIZINI puta koji je povezivao Budim sa Bečom.
Iz pravca Budima prema Beču neprekidno su išle kolone raznih vojski, i civila.

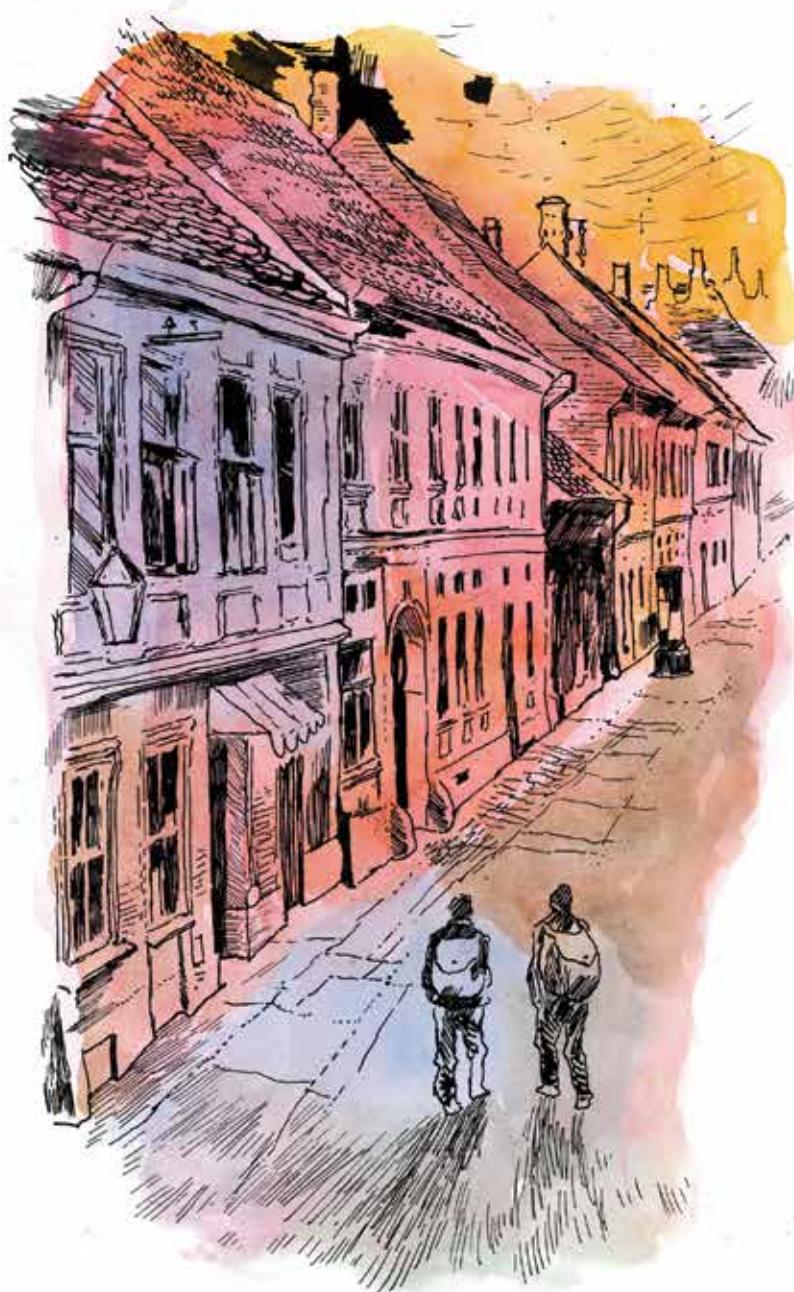
24. DECEMBRA 1944. GODINE PROBUDILI SMO SE u POTPUNOJ
TIŠINI... DANIMA SE TIM PUTEM NIKO NIJE KRETAO...

A ONDA SE PRED NAMA PODAVIO
TENK S VELIKOM CRVENOM PETOKRAKOM
NA KUPOLI I NA TENKU - SOVIETSKI VOJNICI!

BILI SMO KONAČNO SLOBODNI.

POSLE DESETAK DANA STIGLI SMO U NOVI SAD,
I TAKO JE ZA BRATA I MENE PROŠLA OPASNOST...

DULA VAGNER JE ODRŽAO REĆ:
SVE NAS JE BEZ IZUZETKA SPASAO, BAŠ SVE, CELU ČETU.

POSLE RATA JE U JAD VAŠEMU PROGLAŠEN ZA PRAVEDNIKA,
A NJEGOVО IME UKLESANO JE NA SPOMEN-PLOČU.

TEODOR KOVAC, UPRKOS SVIM MUKAMA KOJE JE PREŽIVEO, OSTVARIO JE BOGAT PROFESIONALNI ŽIVOT. POSTAO JE JEDAN OD NAŠIH NAJPRIZNATIJIH INTERNISTA-ENDOKRINOLOGA, ČLAN AKADEMIJE MEDICINSKIH NAUKA SRPSKOG LEKARSKOG DRUŠTVA I LAUREAT GODIŠNJE NAGRADE NOVOSADSKOG MEDICINSKOG FAKULTETA ZA NAUČNOISTRAŽIVAČKI RAD. NAPISAO JE VELIKI BROJ STRUČNIH KNJIGA I MNOSTVO ČLANAKA O HOLOKAUSTU. U SVOJOJ DEVEDESET OSMOJ GODINI I DALJE JE AKTIVAN U JEVREJSKOJ OPŠTINI.

Vladimir Pajić

Priča o doktoru Savi

FRANCUSKA, 1924. GODINA

UNIVERZITET SORBONA

SORBONA, 1926. GODINA, DODELA DOKTORSKIH DIPLOMA

NEMAČKA INVAZIJA NA KRALJEVINU JUGOSLAVIJU POČELA JE 6. APRILA 1941. GODINE. NAKON KRATKOG APRILSKOG RATA, KOJI JE TRAJAO DO 17. APRILA, POČELA JE OKUPACIJA, A TERITORIJE SU PODELJENE. CENTRALNOM SRBIJOM VLADALE SU NEMAČKE VLASTI ZAJEDNO S DOMAĆIM KOLABORACIONISTIMA, TAKOZVANOM VLADOM NACIONALNOG SPASA MILANA NEDIĆA. TOKOM DRUGOG SVETSKOG RATA DOKTOR SAVA BIO JE JEDINI LEKAR U TRSTENIČKOM KRAJU I PRAKTIČNO SE SAM BRINUO O ZDRAVLJU LJUDI TOKOM OKUPACIJE. ZBOG TOGA JE BIO VEOMA POŠTOVAN.

BAKO, PREPISACU VAM LEKOVE I
BIĆE VAM DOBRO. BEZ BRIGE I
POZDRAVITE STOJANA.

LJUBO, TO TI JE OD DIZANJA
TERETA. DOSTA MUŠKARACA PATI
OD TOGA.

TO ĆE VAM POGLEDATI SESTRA
BOSA. SUTRA ĆE BITI OVDE.

OSAONICA, ROMSKO NASELJE

DECO, VEŽITE OVO NA
LEVU RUKU DA VAS NE
POHAPSE!

NEDIĆEVA KOLABO-
RATIONISTIČKA VLADA
POMAGALA JE NACIS-
TIMA U SPROVODENJU
GENOCIDA.
ORGANIZOVANE SU
MASOVNE DEPORTA-
CIJE I MASOVNA UBICI-
JANJA ROMA I JEVRE-
JA ŠIROM SRBIJE. O
TOME SVEDOČI NIZ
LOGORA POPUT
SAJMIŠTA I TOPOVSKIH
ŠUPA U BEOGRADU ILI
LOGORA CRVENI KRST
U NIŠU.

A MOGU LI ONI DA NOSE
NA DESNOJ, ONI SU
GOSTI?!

NA LEVOJ, REKLA SAM.
USKORO ĆE RUČAK!

RADE, A ŠTO
NAS OBELEŽAVAJU?

MA, NIJE TO
NIŠTA.

UVEK NEŠTO IZMIŠLJAJU DA
NAS MALTRETIRAJU!
IDEM DO VAROŠI.

DA. NIŠTA. ĐAVOLA
NIŠTA. LJUDI NESTAJU.
ČAS TE OBESE KÔ
LOVINU.

ROMI SU PRE RATA U TRSTENIKU BILI POZNATI MUZIČARI I ZANATLJIVE. OSIM TOGA, RADILI SU KOD IMUĆNIJIH PORODICA BAŠTOVANSKE POSLOVE I KAO POSLUGA.

ĆUTI, MAJKO,
ČUĆE TE NEKO!

PRAVOSLAVNI ROMI SLAVE TETKICU BIBIJU, ZAŠTITNICU DECE. TAJ PRAZNIK OBELEŽAVA SE UOĆI USKrsa. DANAS SE U BEogradu u ulici Gospodara Vučića nalazi i kapela posvećena Bibiji, odmah uz spomenik romskim borcima palim u prvom Balkanskom i prvom svetskom ratu. To je jedino spomen-obeležje posvećeno Romima koji su doprineli pobedama srpske vojske u tim ratovima. Trenutno ovom spomeniku preti uništenje i zaborav.

NE ZNAM ŠTA DA RADIMO, SAVO.

MI MOŽEMO U ŠUME,
ALI ŽENE I DECA...

HM...

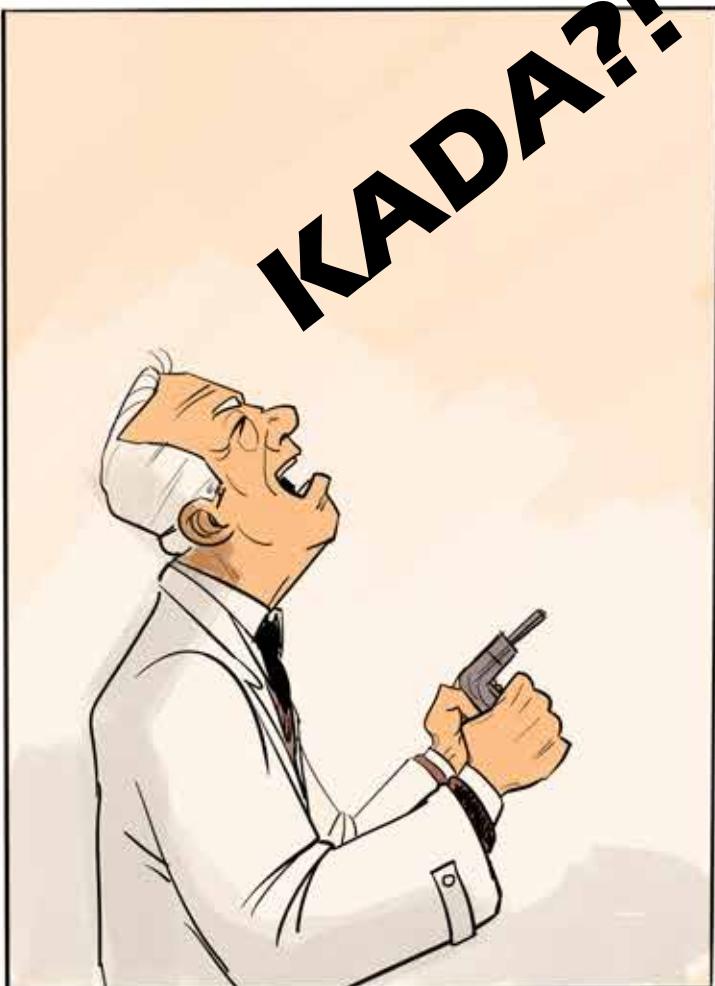

IDI KUĆI,
RALE, IDI KUĆI.
SMISLIĆEMO NEŠTO!
DAĆU SVE OD SEBE.

ROMI SU BILI AKTIVNI UČESNICI
NARODNOOSLOBODILAČKE
BORBE I BRANILI SVOJU ZEMLJU.
U PARTIZANIMA SU SE OSEĆALI
KAO RAVNOPRAVNI I JEDNAKI.

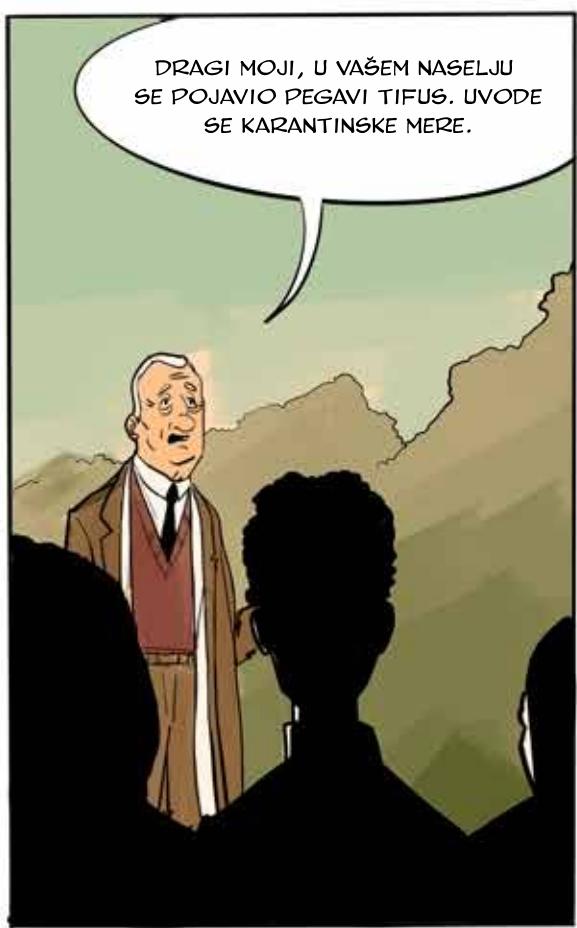
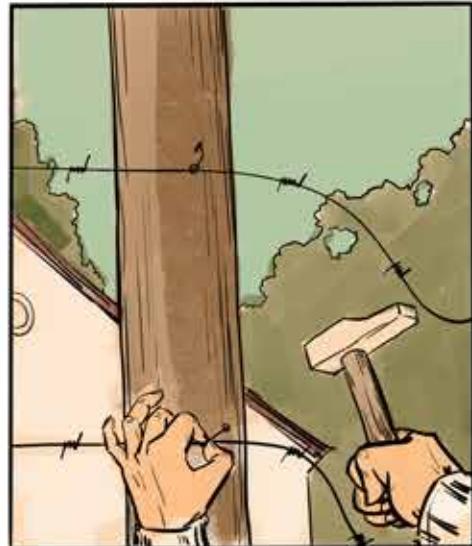
GOSPODE, KAD ĆE
OVОЈ СИЛІ ДОЋИ
KRAJ?

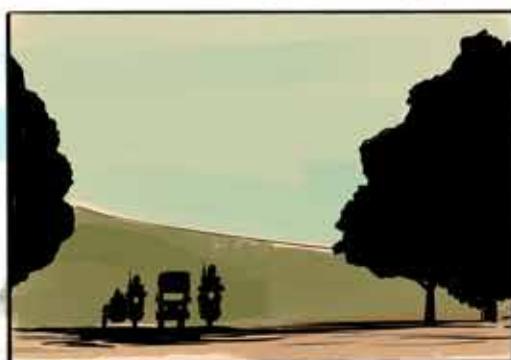

ROMSKO NASELJE OSACONICA

NEMACKA KOMANDA U BLIZINI TRSTENIKA

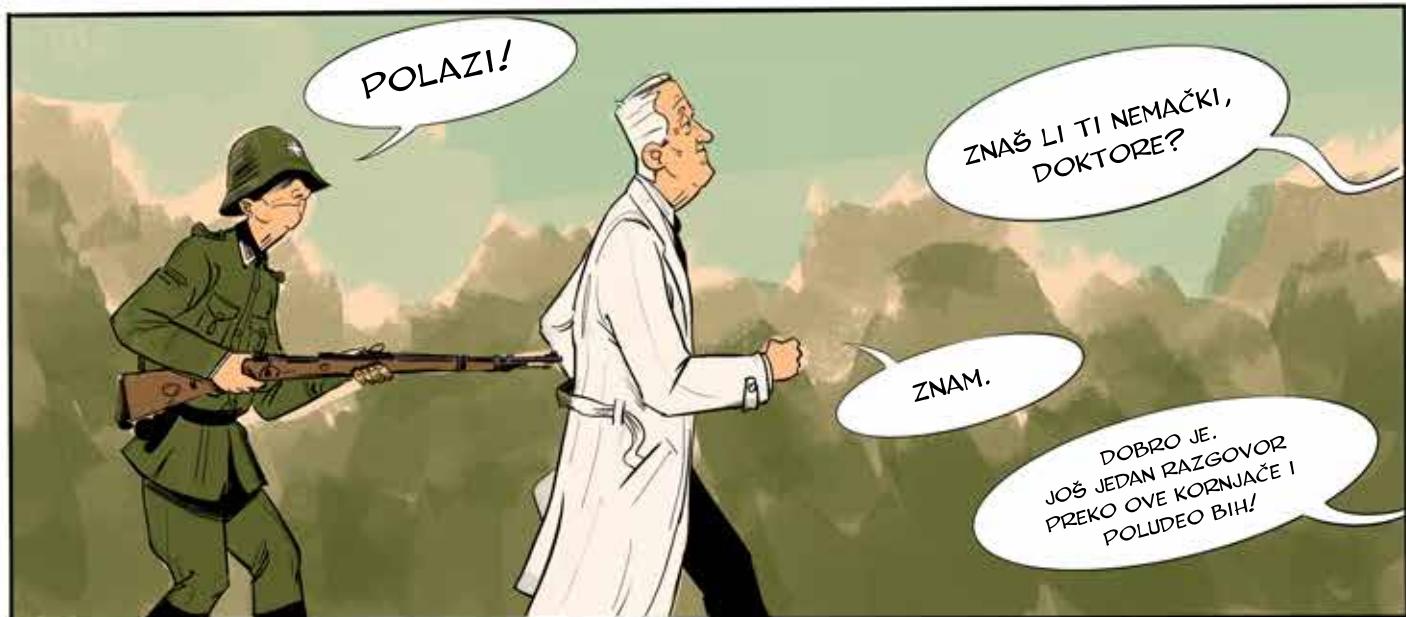
IDE LI TA
VOŠTANA
KORNJAČA?

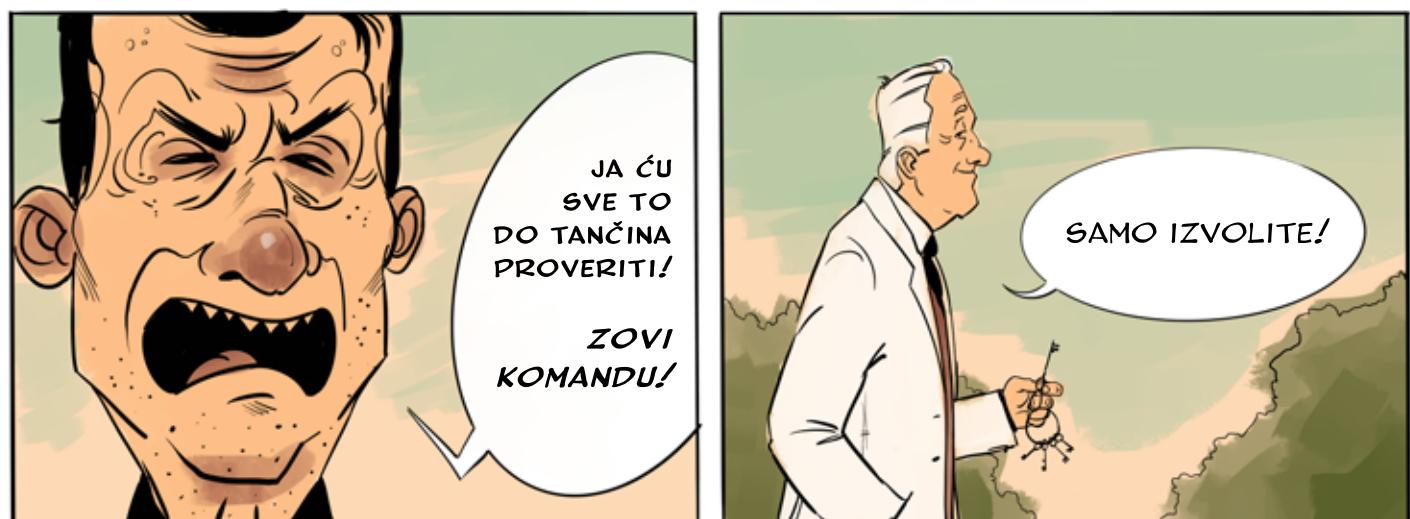
IZVOLITE.

PITAJ IH KO JE NAREDIO
DA SE POSTAVI OGRADA?

IAKO JE GENOCID NAD ROMSKIM NARODOM JOŠ UVEK NEDOVOLJNO ISTRAŽEN, PROCENJUJE SE DA JE UBIJENO IZMEĐU 250.000 I 500.000 NJEGOVIH Pripadnika. DRUGI AVGUST proglašen je danom sećanja na holokaust nad romima.

„ISTINU O KARANTINU, DOKTOR SAVA JE SVOJIM SU-
GRAĐANIMA OTKRIO TEK POSLE DRUGOG SVETSKOG
RATA. ROMI SU SVOM DOBROTVORU ZAHVALILI, A I
DALJE TO ĆINE, NA SEBI SVOJSTVEN NAČIN. SVAKOG 14.
OKTOBARA IZ ROMSKOG NASELJA U OSASONICI KREĆE
DUGA POVORKA KA KUĆI DOKTORA SAVE. ONI NOSE UR-
AMLJENE SLIKE SAVINE NA KOJIMA PIŠE 'SVETI SAVA II' I
'DOKTOR SAVA - NAŠA SLAVA'. POVORKA BI SE ZAU-
STAVILA ISPREM SAVINE KUĆE, DOKTOR SAVA BI SE
POPEO U ČEZE SA SVOJOM SUPRUGOM DAROM I ROMI
BI IH ODVEZLI SVE DO CENTRA GRADA.“

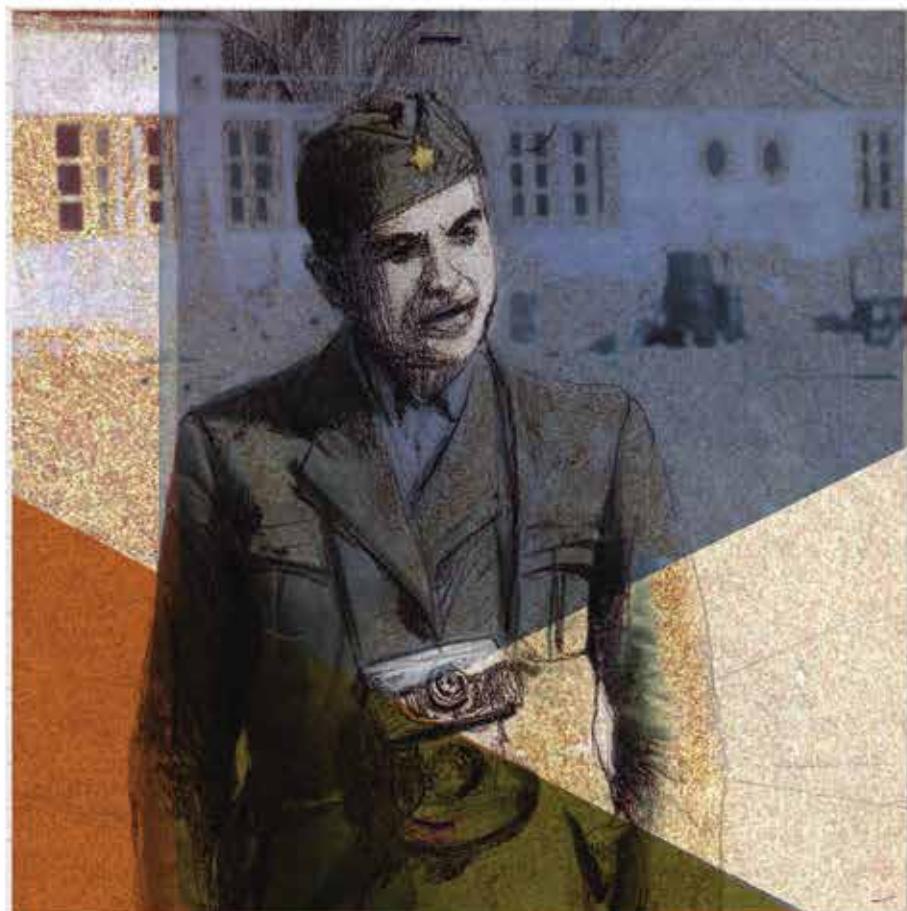
- MA JELENA VUKČEVIĆ

„DELEM, DELEM“ JEDNA JE OD NAJPOZNATIJIH ROMSKIH PESAMA. NASTALA JE U KONCENTRACIONOM LOGORU I OPISUJE STRADANJE ROMA POD NACISTIMA. AUTOR PESME JE ŽARKO JOVANOVIĆ, KOJI JE I SAM IZGUBIO CELU PORODICU U DRUGOM SVETSKOM RATU. NA SVETSKOM KONGRESU ROMA U LONDONU 1971. GODINE TA PESMA USVOJENA JE KAO HIMNA ROMSKOG NARODA.

Danica Jevđović

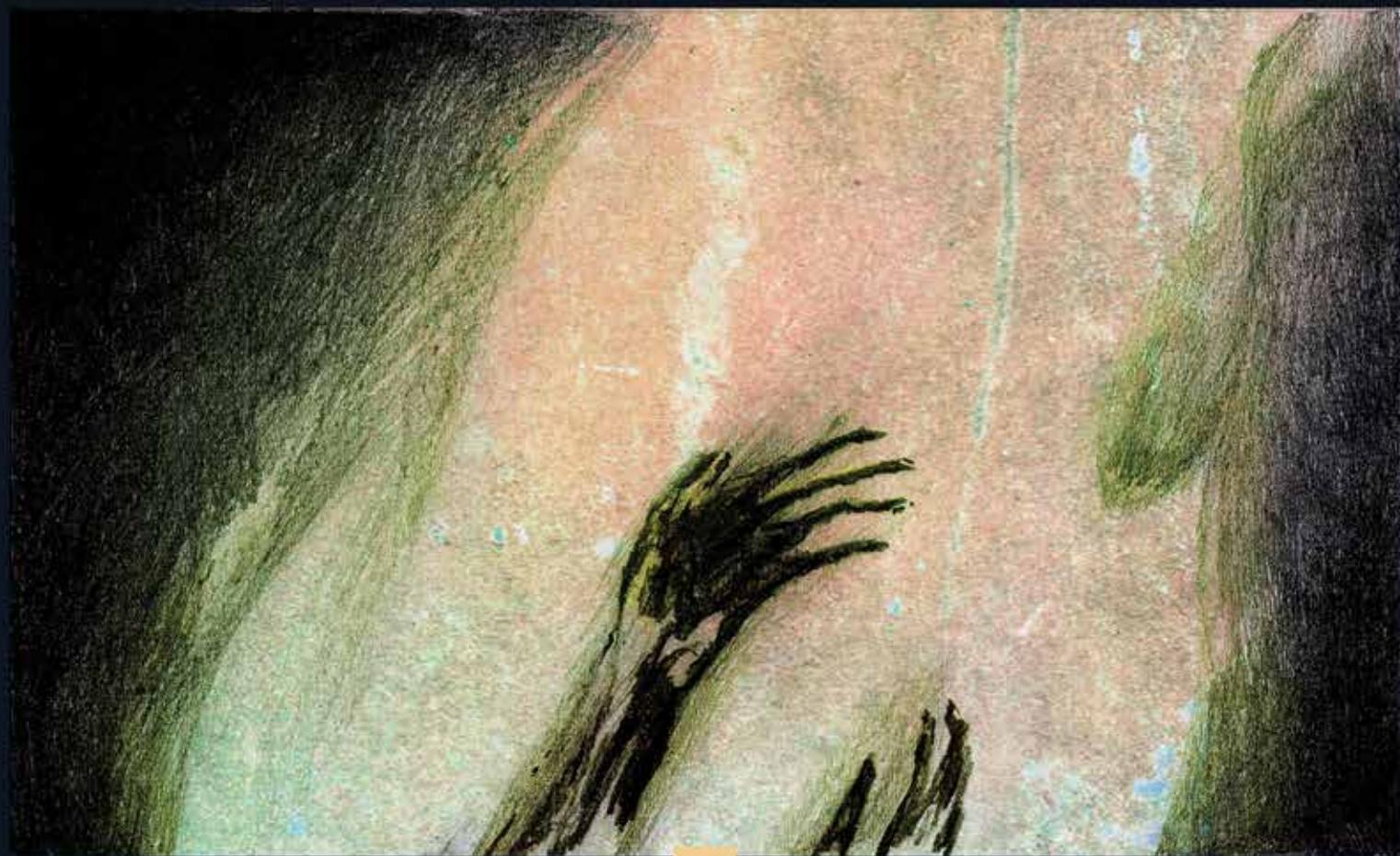
Priča o Raki

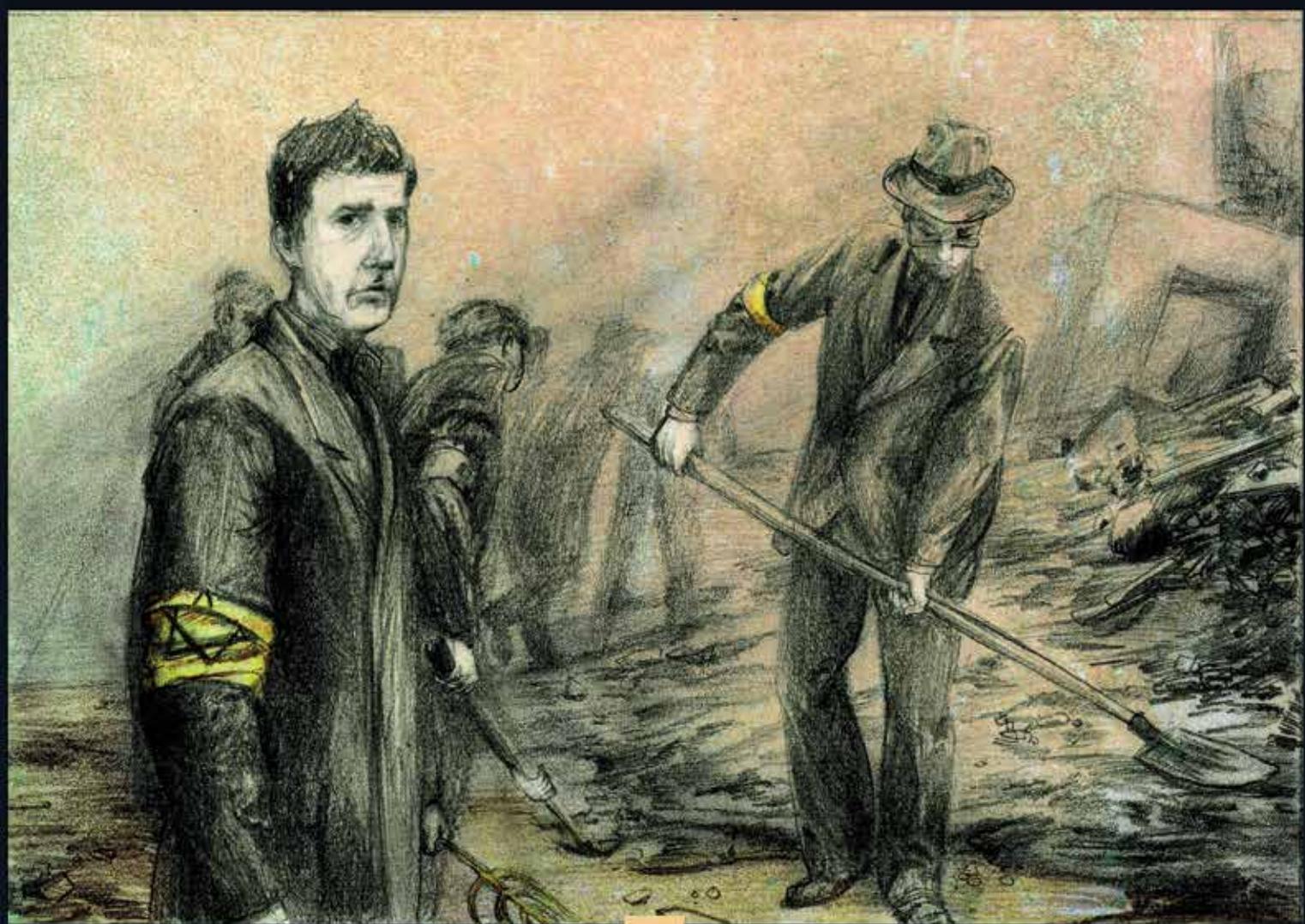
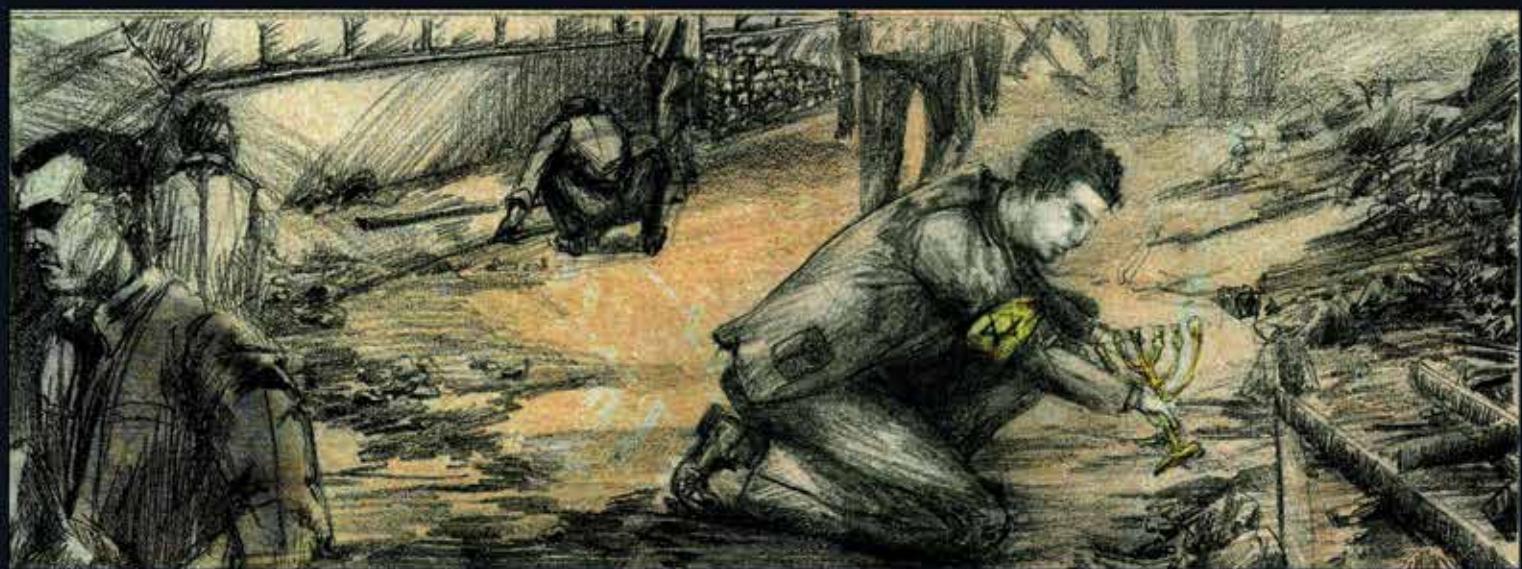

I BOG ĆU UZDISANJE NJIHOVO
I OPOMENU SE BOG ZAVETA SVOG
S AVRAMOM, S ISAKOM I S JAKOVOM
I POGLEDA BOG NA SINOVE IZRAILJEVE
I VIDE IH.

DRUGA KNJIGA MOJSIJEVA, 2:24-25

ŠESTOG

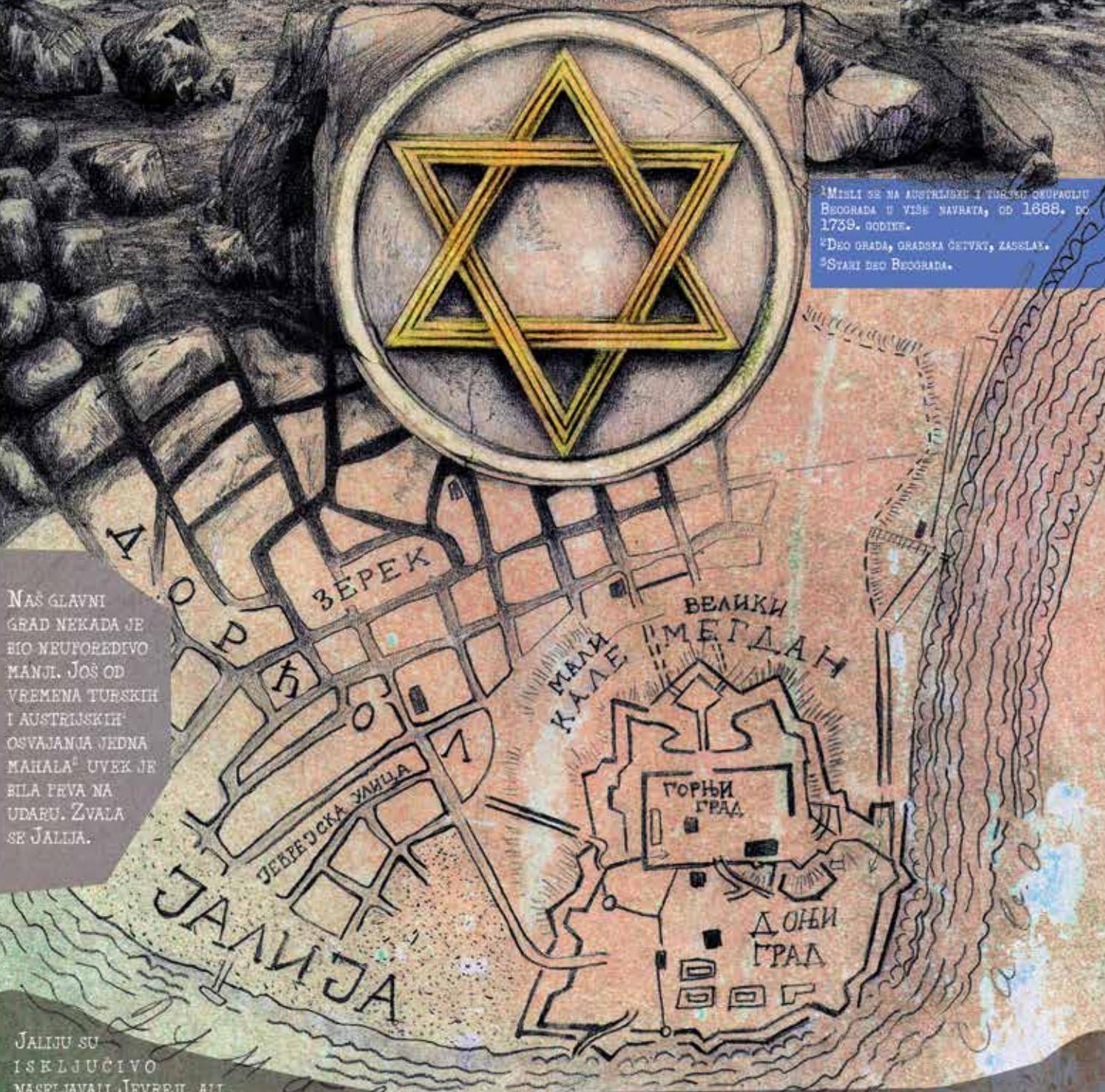
APRILA 1941. GODINE BOMBARDOVAN
JE BEOGRAD. OSIM VOJNIH I STRATEŠKIH META,
NEMACKI BOMBARDECI GADALI SU I CIVILNE OBJEKTE.
VELIKU ŠTETU PRETRPEO JE I DORCOL, DEO GRADA U KOME
JE ŽIVEO NAJVĆEI BROJ BEOGRADSKIH JEVREJA.

PРЕ ШЕСТОГ АПРИЛА 1941. ГОДИНЕ У БЕОГРАДУ
ИХ ЈЕ БИЛО ОКО 16.000.

*MISLI SE НА АУСТРИЈСКИ И ТУРСКИ ОКУПАЦИЈУ
БЕОГРАДА У ВИСЕ НАВАТА, ОД 1688. ДО
1739. ГОДИНЕ.*

ДЕО ГРАДА, ГРАДСКА ОСТВАТ, КАСЛАК.

СТАРИ ДЕО БЕОГРАДА.

ЈАЛИЈУ СУ ИСКЉУЧИВО НАСЕЉАВАЛИ ЈЕВРЕЈИ. АЛИ
ТО ЈЕ БИЛА САМО ЈЕДНА ОД МНОГО

БЕОДРИХ МАЊИНСКИХ МАХАЛА У ПРЕГРАДУ СТАРОГ ГРАДА². ЗАТВОРЕН УНУТАР НЈЕ, НАФОД СЕ ОКРЕТАО ВЕРИ И ТРАДИЦИЈИ У ПОКУШАЈУ ДА САЧУВА СОПСТВЕНУ КУЛТУРУ ПОД НАЛЕТИМА ОКУПATORА КОЈИ СУ ПРЕТИЛИ ДА ЈЕ ИЗБРИСУ. ПРЕТЕЋНО СУ СЕ БАВИЛИ ТРГОВИ-НОМ, ЈЕР ИМ ЈЕ ВЕЋИНА ДРУГИХ ДЕЛАТНОСТИ БИЛА ЗАКОНОМ ЗАБРАНЈЕНА.

TURCI SU RETKO DOZVOLJAVALI IZGRADNJU NOVIH HRAMOVA, ALI NISU BRANILI OBNOVU STARIH. NAJSTARIJA SINAGOGA IZ TOG PERIODA JE EL KAL VIJEŽO, TZV.

STARA SINAGOGA. NJU JE NERETKO POSEĆTAO MILOŠ OBRENOVIĆ, KOJI JE PONEKAD I PRISUSTVOVAO VERSKIM SLUŽBAMA ZAJEDNO S DRUGIM PREDSTAVNICIMA SRPSKOG POLITIČKOG VRHA. STARA SINAGOGA NADŽIVELA JE NOVU EL KAL NUEVO, KOJA JE SRUŠENA U PRVOM SVETSKOM RATU.

ZAHVALJUJUĆI UKIDANJU RAZNIH USTAVNIH OGRANIČENJA IZ 1888. KOJA, IZMEĐU OSTALOG, NISU DOZVOLJAVALA IZLAZAK IZ JEVREJSKE MAHALE, MNOGI JEVREJI SELE SE U „GORNI“ DEO GRADA I MEŠAJU SA OSTALIM STANOVNISTVOM.

JEVREJI NEMACKOG POREKLA.

JEVREJI ŠPANSKOG POREKLA.

HEBREJSKI JEZIK, HIBRI ILI IVRIT JESTE SEMITSKI JEZIK AFRO-АЗИЈСКЕ ПОРОДИЦЕ ЈЕЗИКА КОЈИМ ГОВОРИ 5,3 МИЛИОНА ЛУДИ, УСЛАВЕНОМ У ЙЕХАШУ, ДЕЛОВИМА ПАЛЕСТИНСКИХ ТЕРИТОРИЈА, САД И ЈЕВРЕЈСКИМ ЗАЈЕДНИЦАМА СИРОМ СВЕТА.

КРУНИСАЊЕ КРАЛА ПЕТРА I КАРАДОРДЕВИЋА.

M L A D I

ĀŠKENAZI⁴, A POTOM I SEPARDI⁵. POČINUJU DA POPRIMAJU KULTURNA OBELEŽJA SREDINE, TE SVE MANJE POŠTUJU TRADICIONALNE OBICAJE SVOJIH ZAJEDNICA, MEĐU KOJE JE SPADALO I POSEĆIVANJE HRAMOVA NA PRAZNIKE. MEDUTIM, S PORASTOM BROJNOSTI JEVREJSKE ZAJEDNICE JAVLJA SE POTREBA ZA NOVOM SINAGOGOM. NJU ĆE IZGRADITI SEPARDI U ULICI CARA UROŠA BR. 20 I NAZVAĆE JE BET IZRAËL.

U

NJENIM TEMELJIMA

NALAZILA SE POVELJA

NAPISANA NA SRPSKOM I

HEBREJSKOM⁶ KOJU

JE LIČNO POTPISAO

I POLOŽIO KRALJ

PETAR I KARADORDEVIĆ.

U TOJ SINAGOJI ODEŽANA JE SLUŽBA I PROSLAVA POVODOM KRUNISANJA SRPSKOG KRALJA⁷.

U TOJ SINAGOJI KASNIJE SU SE VENČALI HEROJI NAŠE PRICE.

8. ОПТИКА У МАКЕДОНИЈИ.
9. ЈЕВРЕЈСКИ СВЕШТЕНИК, ВЕРОУЧИЛЦА.
10. ДАНАСЊА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА ТАДА ЈЕ БILA POD OKUPACIJOM БУГАРСКЕ.
11. АПРИЛСКИ РАТ ЈЕ НАЗИТ ЗА НАПАД СИЛА ОСОВИНЕ НА КРАЛЈЕВИНУ ЈУГОСЛАВИЈУ КОЈИ ЈЕ ПОДОГРДЈЕН 6. АПРИЛА 1941. ГОДИНЕ. ТА ОПЕРАЦИЈА ОДВАДАВА ПОСТАК ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА НА ТЕРИТОРИЈИ ЈУГОСЛАВИЈЕ.

RAHAMIM RAKA RUBEN I FLORA KOEN VENČALI SU SE 1923. U SINAGOJI BET ISRAEL. RAKA JE TOG DECEMBRA IMAO 20. A FLORA 19 GODINA. ВЕЋ НАРЕДНЕ ГОДИНЕ ДОБILI SU RAHELU, A TRI ГОДИНЕ КАСНИЈЕ BUENU.

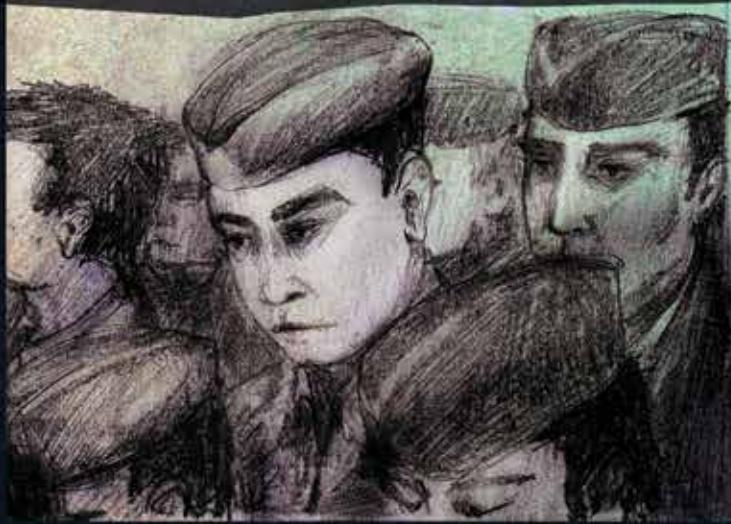
КАО МЛАДИК RAKA RUBEN ИЗУЧАВАО јЕ ФОТОЗАНАТ У ПИРОТУ. ЈАКО јЕ РОДОМ БИО ИZ PRISTINE, ЗАХВАЉУЈУЋИ СТАРИЈЕМ БРАТУ SABITAJU, DOJRANSКОМ¹⁰ RABINU¹¹. ЦЕЛА ПОЕОДИЦА ОД СЕДМОРО БРАЋЕ И СЕСТРАР ПРЕСЕЛИЛА СЕ У МАКЕДОНИЈУ. МЕДУТИМ, ЗБОГ ИЗБИЈАЊА ПРВОГ СВЕТСКОГ РАТА МОРАЛИ SU DA SE EVAKUIŠU¹². SABITAJ ПОСТАЈЕ RABIN У ПИРОТУ 1916. A RAKA, ПОСЛЕ СМЕТИ NJИHOVIH РОДИТЕЉА, DOLAZI DA ЖIVI S BRATOM.

КАО ВЕЋ ИСКУСАН ФОТОГРАФ SELI SE У БЕОГРАД. JEDНО VРЕМЕ JE NA DORCOLU IMAO RADNU FOTO EŁA, ALI ONA JE SEUŠENA 1930. KADA SE DOGRADIVАЛО КРИЛО ТАДАСНJE UPRAVE FONDOVA, A ДАНАСЊЕ ZGRADE НАРОДНОГ MUZEJA. ATELJE MU JE ПОРУШЕН, ALI RAKA NASTAVLJA СVOJУ KARIЈЕРУ KAO FOTO-REPORTER POLITIKE. BIO JE JEDAN OD PRVIХ FOTOGRAFA TOG LISTA. ПОЧЕТКОМ АПРИЛСКОГ RATA¹³ MOBILISAN JE I RASPOREĐEN U ČERSKU DIVIZIJU. UBRZO POSLE KAPITULACIJE KRALЈЕВИНЕ JUGOSLAVIJE 17. APRILA 1941. ГОДИНЕ, OKUPATOR GA JE УHAPSIO.

RAKA JE IMAO MNOGO SREĆE. NEMACKI OFICIR KOJI JE ZA ROBLJENIKE TREBALO DA SPROVEDE PREKO FANCEVACKOG MOSTA IZGUBIO SE I PROVEO IH NEKOLIKO PUTA ISTOM ULICOM.

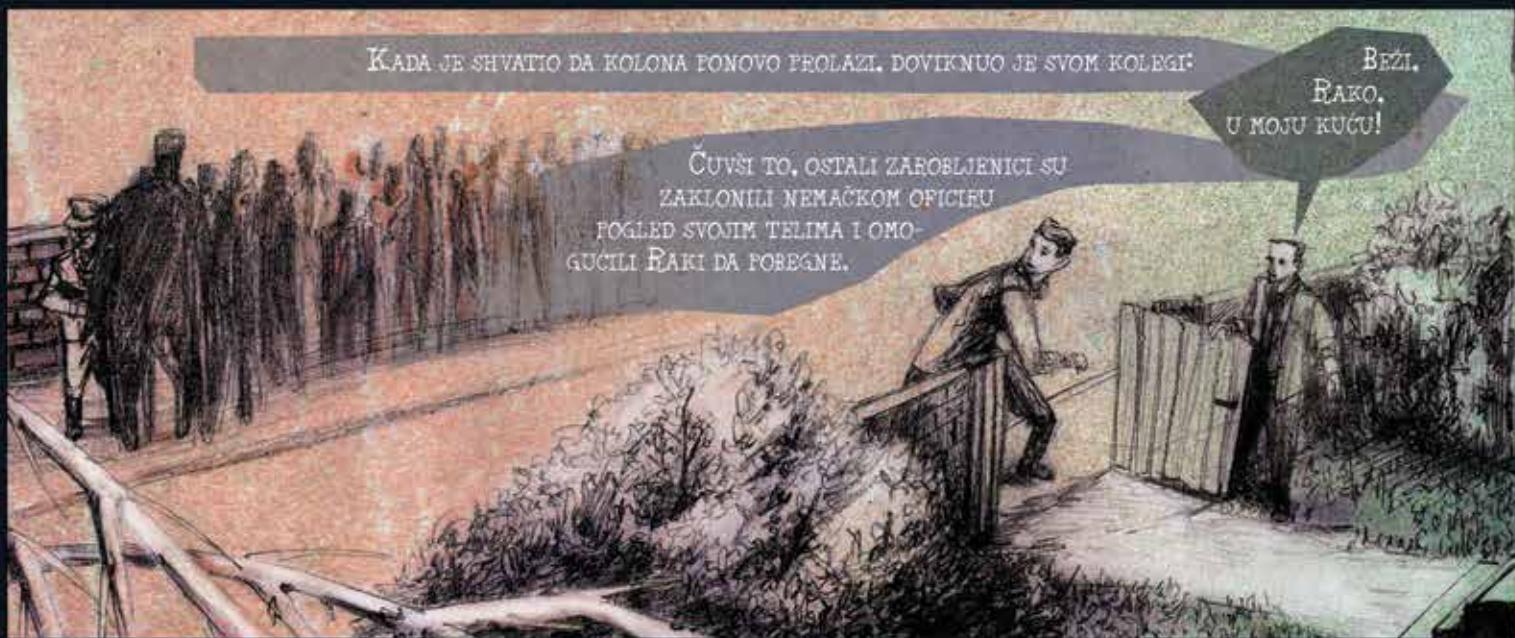
LJUDI SU SE SKUPILI DA VIDE TU ČUDNU KOLONU. MEĐU NJIMA JE BIO I TIPOGRAF POLITIKE. STAJAO JE PRED KAPIJOM SVOJE KUĆE I ONDA UGLEDAO RAKU.

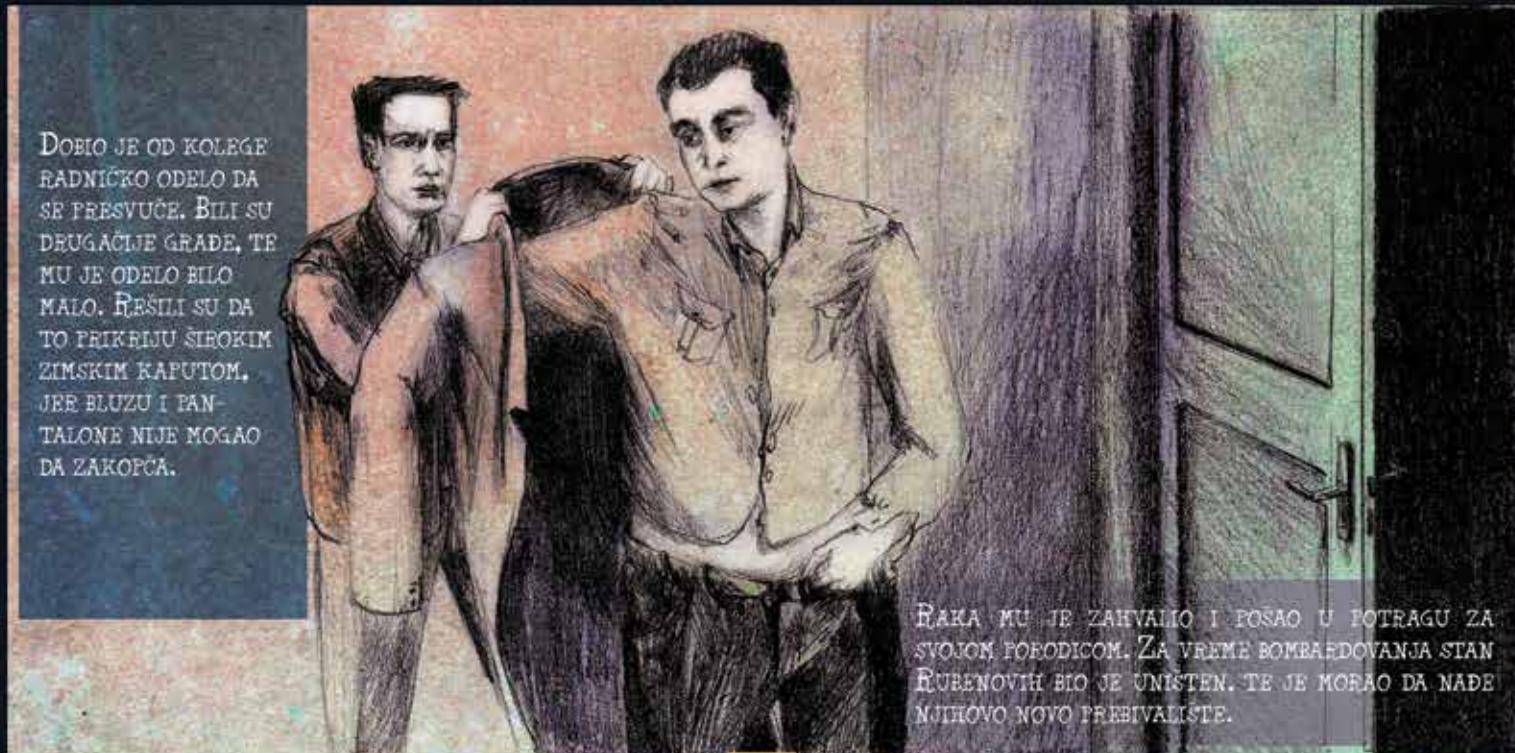
KADA JE SHVATIO DA KOLONA PONOVNO PROLAZI, DOVIKNUO JE SVOM KOLEGI:

BEŽI,
RAKO,
U MOJU KUĆU!

ČUVI TO, OSTALI ZA ROBLJENICI SU ZAKLONILI NEMACKOM OFICIRU POGLED SVONIM TELIMA I OMOGUČILI RAKI DA FOREGNE.

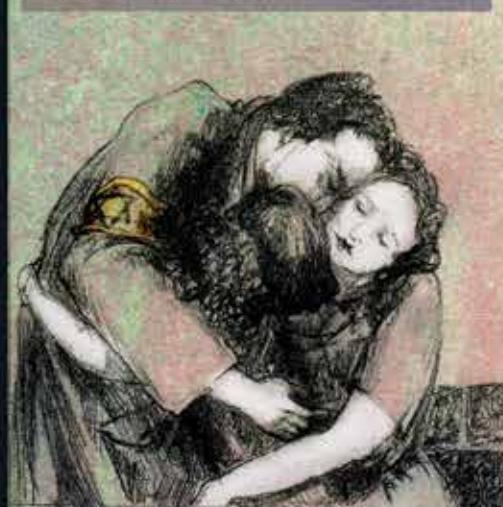

DOBIO JE OD KOLEGE RADNIČKO ODELJENJE DA SE PRESVUCE. BILI SU DRUGAČIJE GRADE, TE MU JE ODELJENJE BILO MAЛО. REŠILI SU DA TO PRIKRJU ŠIROKIM ZIMSKIM KAPUTOM, JER BLUZU I PANTALONE NIJE MOGAO DA ZAKOPČA.

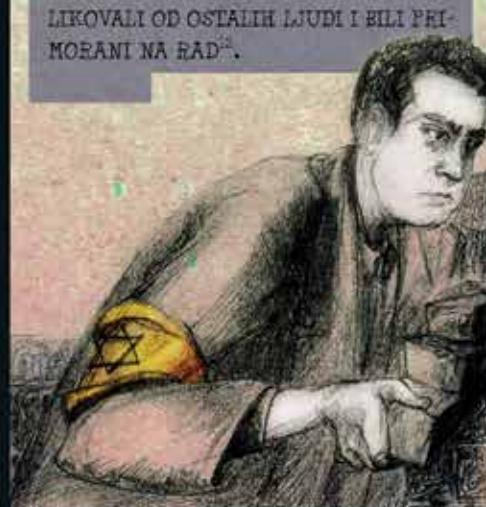

RAKA MU JE ZAHVALIO I POSAO U POTRAGU ZA SVOJOM PORODICOM. ZA VREME BOMBARDOVANJA STAN RUBENOVIH BIO JE UNIŠTEN. TE JE MORAO DA NADE NJIHOVO NOVO PRETHVALISTE.

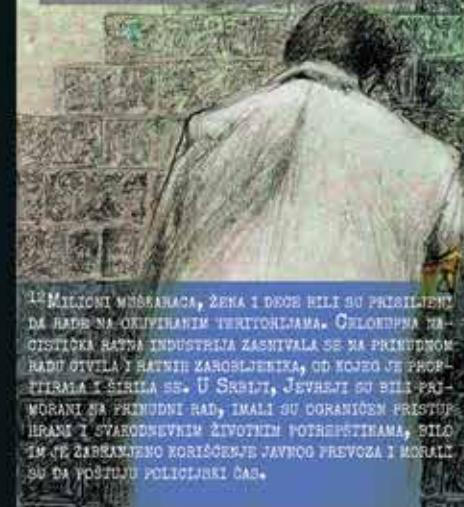
Iako su konačno bili na okupu, nisu mogli da se opuste.

Dobili su žute trake koje su Jevreji morali da nose da bi se razlikovali od ostalih ljudi i bili primorani na rad¹².

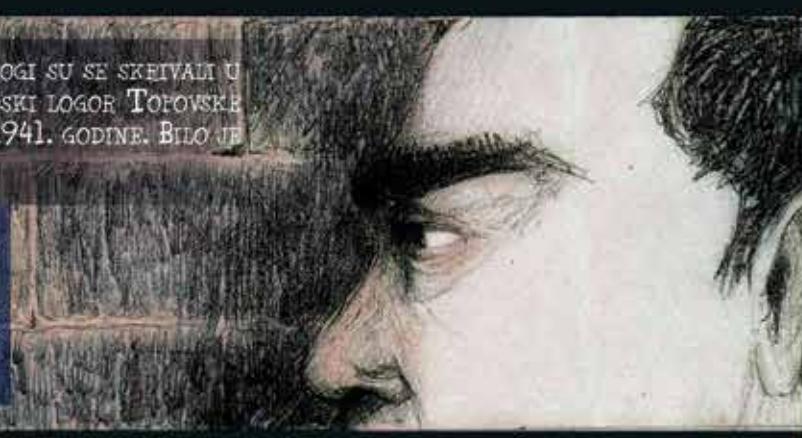
Uglavnom su muškarci radili na rasciscavanju ruševina.

Međutim, na ulicama je bilo sve manje Jevreja. Mnogi su se skrivali u strahu od progona i odvodenja u logore¹³. Beogradski logor Topovske Šupe¹⁴ primio je prvu grupu zatvorenika u avgustu 1941. godine. Bilo je pitanje trenutka kada će odvesti Raku.

¹³Koncentracioni ili sabirni logor je vrsta zatvora za političke protivnike, pripadnike pojedinih etničkih ili religioznih grupa, civilne iz okupiranog područja ili neku drugu grupu ljudi.

¹⁴Nacistički logor Topovske Šupe bio je aktivan između avgusta i novembra 1941. godine. Nalazio se u vama naseljenom delu grada. Kroz njega je prošlo oko 6.500 muškaraca, 5.000 Jevreja i 1.500 Roma. Bio je jedan od prvih logora samo za Jevreje i Rome u Drugom svetskom ratu.

Morali su da kupe još malo vremena. Rubenovi su bili prijatelji sa dr Đordjem Marinkovićem, hirugom na Ortopedskoj klinici, i njegovom suprugom Stankom.

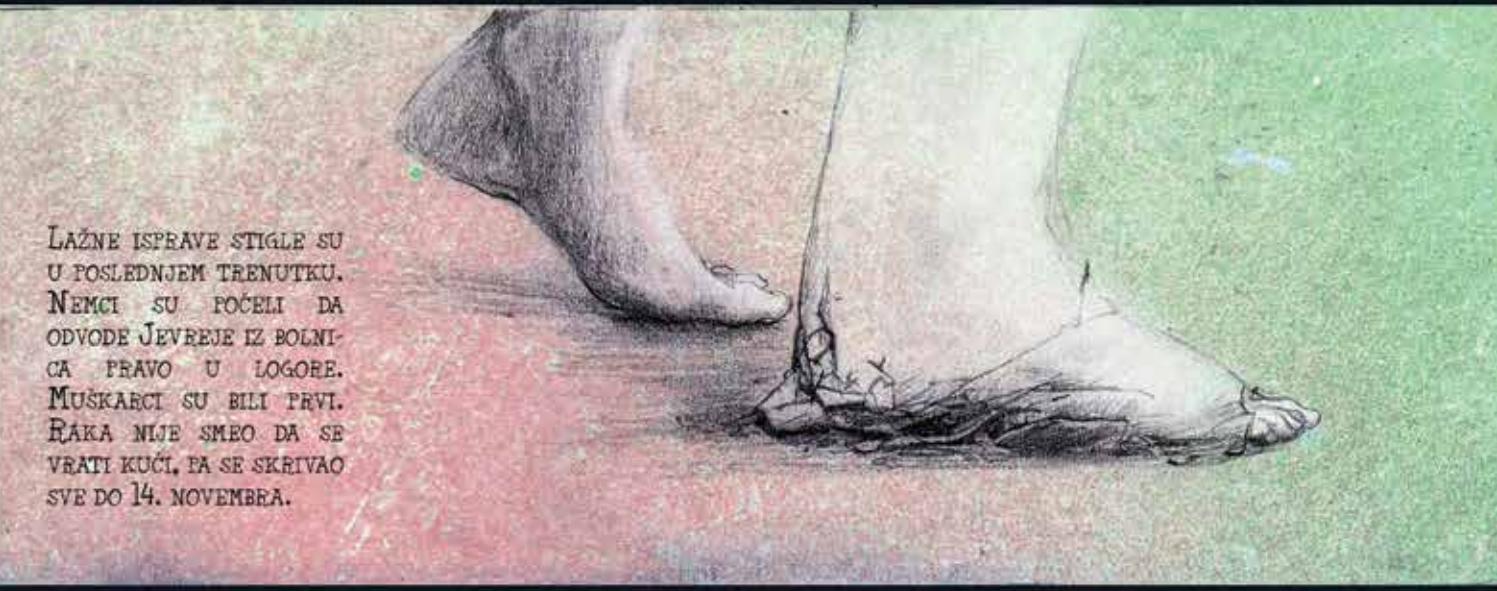
DOKTOR
MARINKOVIC
PRIMIO JE RAKU
NA KLINIKU I
STAVIO MU GIPS
NA ZDRAVU NOGU.

Stanka je u međuvremenu uspela da Rubenovima obezbedi lažna dokumenta¹⁵.

¹⁵Dokumenta na lažnim, izmenjenim imenima.

LAŽNE ISPRAVE STIGLE SU
U POSLEDnjEM TRENUtKU.
NEMCI SU POČELI DA
ODVODE JEVREJE IZ BOLNI-
CA PRAVO U LOGORE.
MUŠKARCI SU BILI PRVI.
RAKA NIJE SMEO DA SE
VRATI KUĆI, PA SE SKRIVAO
SVE DO 14. NOVEMBRA.

U NOCI IZMEĐU 13. I 14.
NOVEMBRA, UOČI PRAZNika
SVETI VRAĆI¹⁶, STANKA JE
FLOEU I DEVOJKE KRIŠOM
DOPRATILA DO ŽELEZNIČKE
STANICE.
ZAHVALJUJUĆI LOŠEM VRE-
MENU SKORO DA NIJE BILo
NEMAČKIh PATROLA.
MEĆAVA I VETAR SKRIVALI
SU IH OD FOGLEDA.

*
ISPRAVOSLAVNI PRAZNIK VRAĆI SLAVI
ISCEPITELJE I CUDOTVORCE SVETOG
KOZMU I DAMJANA.

SIGURNO SU STIGLE DO STANICE, GDE SU SE NASLE S RAKOM.

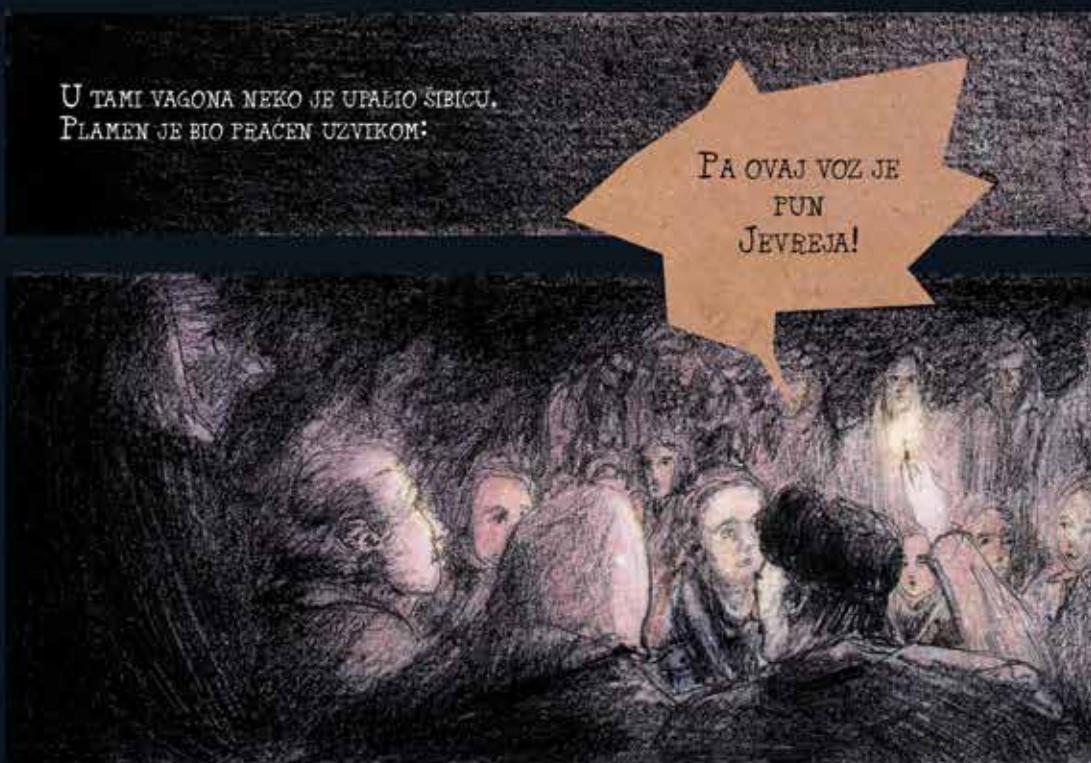

USPELI SU DA PRODU KONTROLU S LAŽNIM DOKUMENTIMA. PRE SVITANJA BILI SU U VOZU.

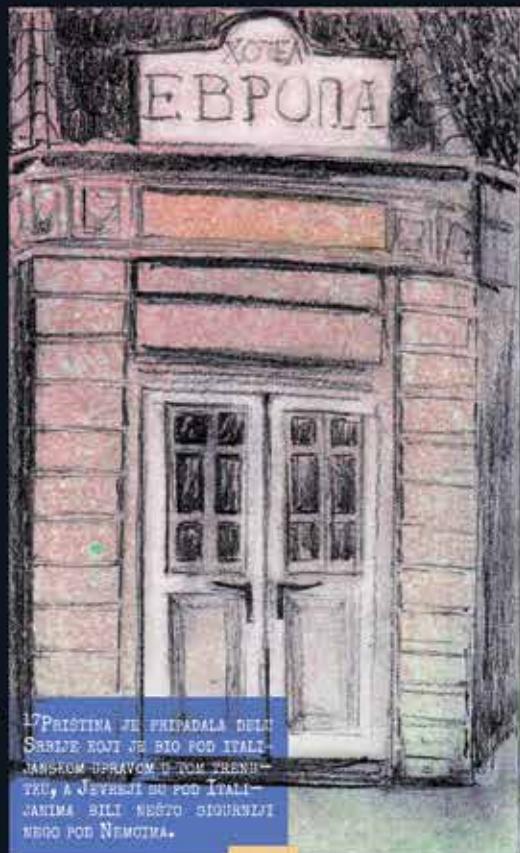
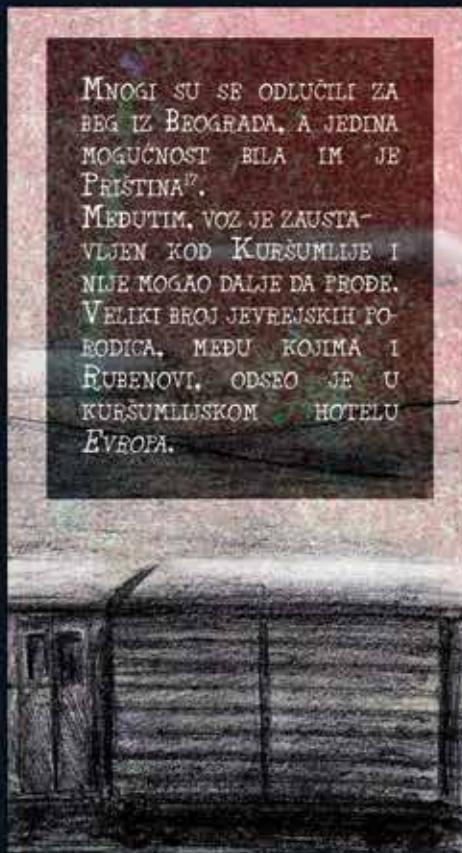
U TAMI VAGONA NEKO JE UPALIO ŠIBICU.
PLAMEN JE BIO PRACEN UZVIKOM:

PA OVAJ VOZ JE
PUN
JEVREJA!

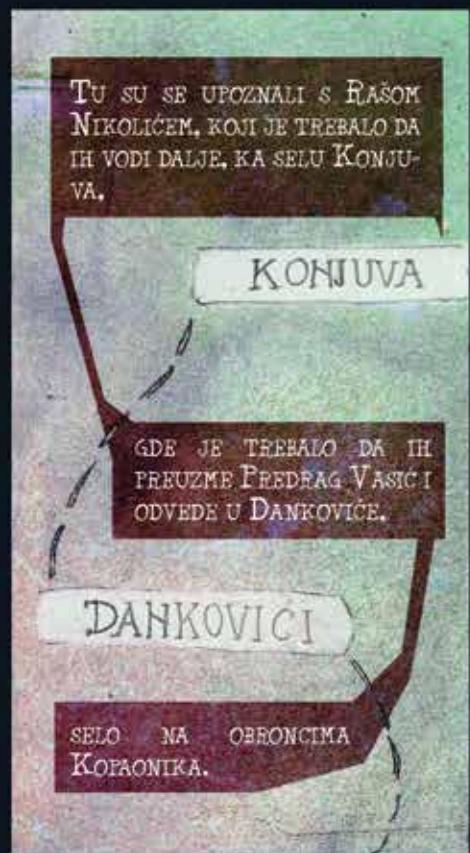
MNOGI SU SE ODLUČILI ZA BEG IZ BEOGRADA, A JEDINA MOGUĆNOST BILA IM JE PRISTINA¹⁷.

MEĐUTIM, VOZ JE ZAUSTAVLJEN KOD KURSUMLIJE I NIJE MOGAO DALJE DA PRODE. VELIKI BROJ JEVREJSKIH PO-RODICA, MEĐU KOJIMA I RUBENOVIĆ, ODSEO JE U KURSUMLIJSKOM HOTELU EVOPOA.

* 17 PRISTINA JE Pripadala tadašnjoj Srbiji, koji je bio pod Italijanskim upravom u tom trenutku, a Jevreji su pod Italijanskim bili nešto sigurniji nego pod Nemima.

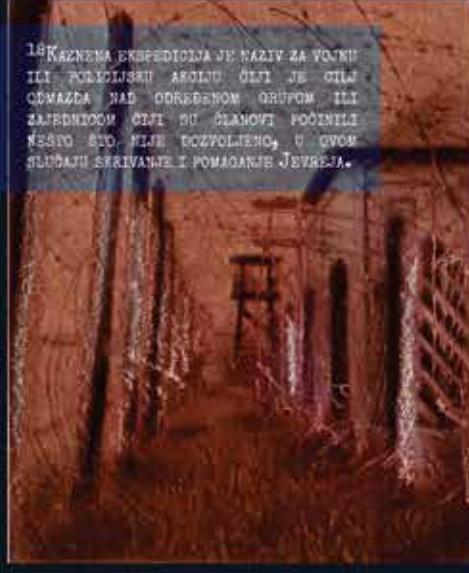
TU SU SE UPOZNALI S RAŠOM NIKOLIĆEM, KOJI JE TREBALO DA IH VODI DALJE, KA SELU KONJUVU.

ALI PRE NEGOSTO
JE PLAN POČEO
DA SE OSTVARUJE.
NAIŠLA JE
IZNENADNA
NEMACKA KAZNE-
NA EKSPEDICIJA¹⁸.

UHAPSENO JE 37 JEVREJA
ZAJEDNO S RUBENOVIMA.

¹⁸ KAZNENA EKSPEDICIJA JE NAZIV ZA VOJNU ILI POLICIJSKI AKCIJU OTVJEĆUĆU SE ODRŽAVOM NAD ODREĐENOM GRUPOM ILI ZAJEDNICOM OTVIĆUĆU CIJANOVIM PODINILIM VESTIMA. TO NIJE DOZVOLENIO, U OVOM SLUČAJU STRIVALE I POMAGANJE JEVREJA.

ISTOG DANA NARUČEN JE VAGON KOJIM ĆE BITI PREVEZEANI U NIŠKI LOGOR ČREVNI KRST¹⁹. POČELA JE TEKA S VREMENOM.

ZA SAMO OSAM SATI VAGON ĆE STIĆI U KUEŠUMLIJU. PREDRAG VASIC ORGANIZOVAO JE GRUPU DOBROVOLJACA KOJI ĆE OSLOBDITI JEVREJE IZ ZATVORA.

NA SREĆU, KADA SU KRENULI U AKCIJU, VEĆ JE PAO MRAK I ĆUVAR JE OTISAO NA VEĆEFU. USPELI SU DA BEZ MNOGO MUKE RAZVALE VRATA I PONITALI UNUTRA. NEKO SE NASALIO:

USTAJTE,
JEVREJI, DOŠAO
JE MOJSIJE DA
VAS VODI U SVETU
ZEMLJU!

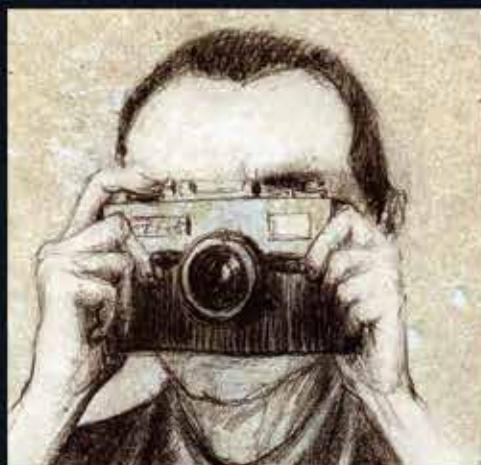
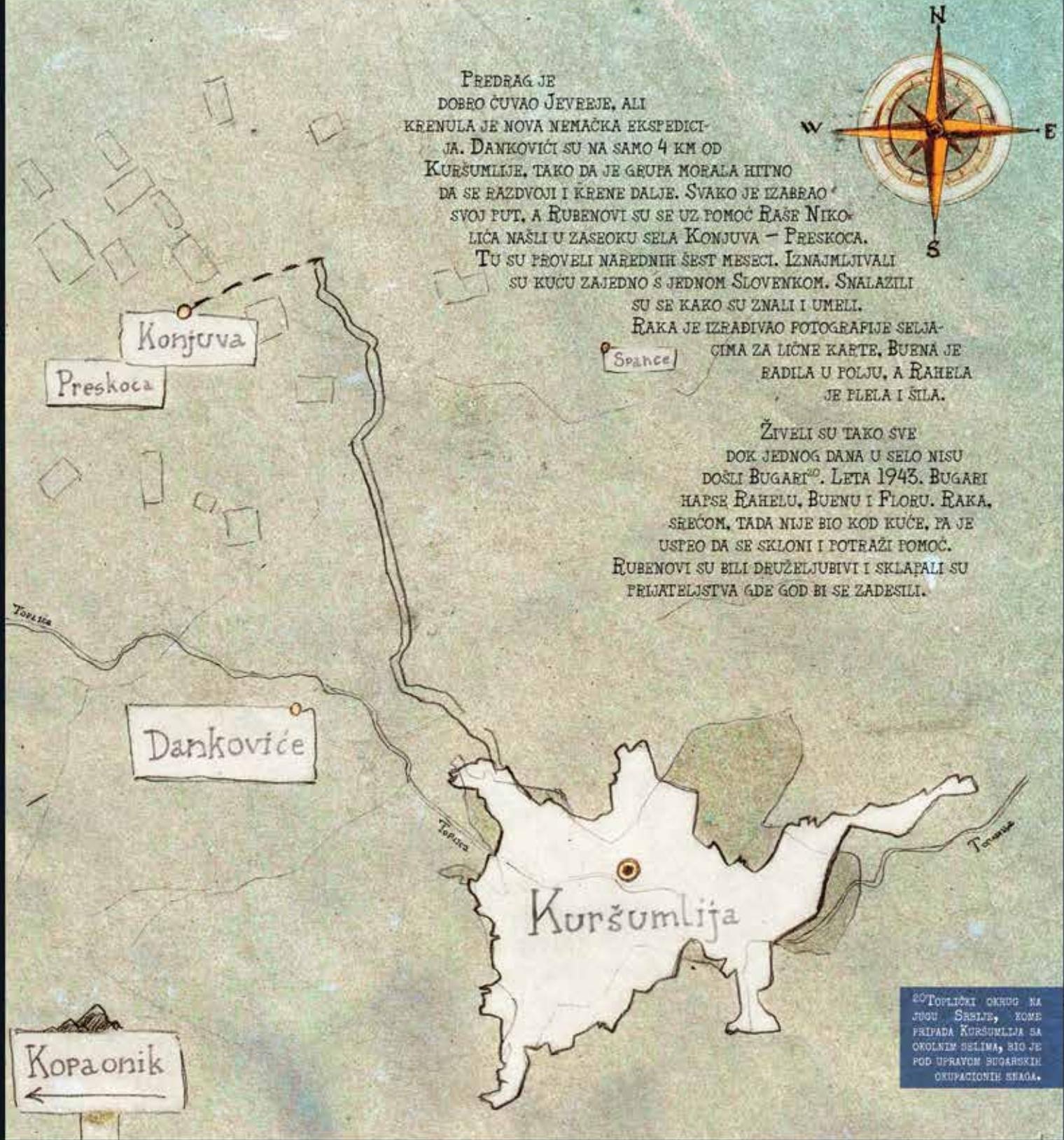
OD MUKE SU SE SVI NASMEJALI I POŽURILI NAPOLJE.
PREDRAG JE CELU GRUPU ODVEO U SVOJU KUĆU, GDE SU MESEC DANA ŽIVELI O NJEGOVOM TROŠKU.

¹⁹KONCENTRACIONI LOGOR ČREVNI KRST U Nisu osnovali su Nemci u septembru 1941. godine. U logoru su bili zatvoreni rodoljubi, bez obzira na političko opredeljenje, kao i veliki broj Jevreja i Roma. Odavle su odvođeni na streljanje ili u druge logore po Austriji, Nemačkoj, Poljskoj itd.

PREDRAG JE
DOBRO ĆUVAO JEVEEJE, ALI
KRENULA JE NOVA NEMAČKA EKSPEDICI-
JA. DANKOVIĆI SU NA SAMO 4 KM OD
KURŠUMLJJE. TAKO DA JE GRUPA MORALA HITNO
DA SE RAZDVOJI I KRENE DALJE. SVAKO JE IZABRAO
SOVJET, A RUBENOVU SU SE UZ POMOC RAŠE NIKO-
LICA NAŠLI U ZASEOKU SELA KONJUVA - PRESKOCA.
TU SU PROVELI NAREDNIH ŠEST MESeci. IZNAMJIVALI
SU KUCU ZAJEDNO S JEDNOM SLOVENKOM. SNALAZILI
SU SE KAKO SU ZNALI I UMELI.
RAKA JE IZRADIVAO FOTOGRAFIJE SELJA-
CIMA ZA LICNE KARTE. BUENA JE
RADILA U POLJU, A RAHEL
JE PLELA I ŠILA.

ŽIVELI SU TAKO SVE
DOK JEDNOG DANA U Selo Nisu
DOSLI BUGARI²⁰. LETA 1943. BUGARI
HAPSE RAHELU, BUENU I FLORU. RAKA,
SRECOM, TADA NIJE BIO KOD KUĆE, PA JE
USTEO DA SE SKLONI I POTRAŽI POMOC.
RUBENOVU SU BILI DRUŽELJUBIVI I SKLAPALI SU
PRIJATELJSTVA GDE GOD BI SE ZADESILI.

²⁰TOPLIČKI OKROG NA
JUGU SRBIJE, KOME
PRIPADA KURŠUMLJA SA
OKOLINIM SELIMA, BIO JE
POD UPRAVCOM BUGARSKIH
OKUPACIONIH SNAGA.

TAKO IM JE NJIHOV PRVI DOMACIN U
IZBEGLIŠTВU, KAPEDŽIJA IZ HOTELA
EVROPA ŽIVOJAD ARSENIEVIĆ,
PRISKOČIO U POMOC.

ON JE DOBRO POZNAVAO SVOJE STALNE GOSTE, BUGARSKE OFICIRE, TA IM JE REKAO:

A, BEE, DICEV... TIJA
LJUDI ŠTO SI IH
DOTERAO...

ZNAM, TI IH ĆUVAŠ.

Mi sebi imamo izrek: Dobro čini,
dobrom ti se vraća. Čini zlo i zlo će ti
se vratiti!

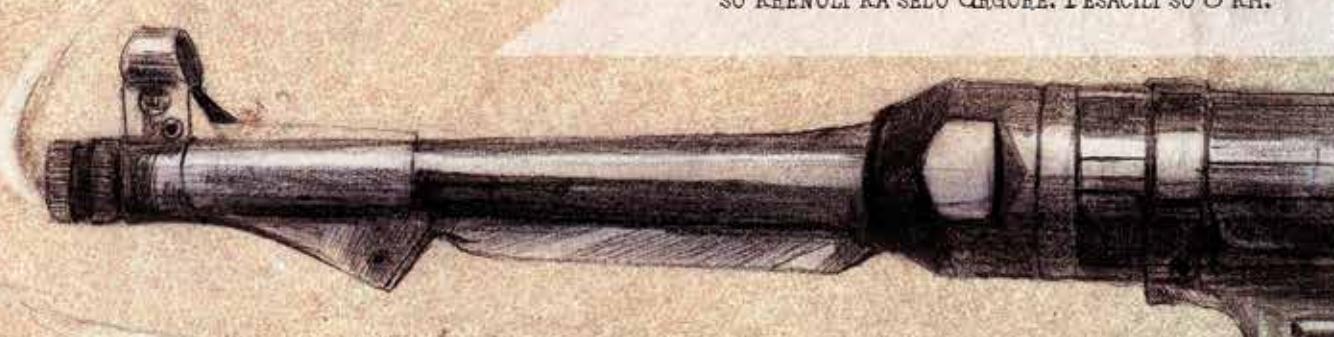
UZNEMIREN TIM REČIMA, DICEV JE ODLUČIO DA
POMOGNE. RUBENOVU SU USKORO PUŠTENI IZ ZA-
TVOERA. KAKO SE RAHELA SEĆA, BILO JE TO NA
PRAZNIK LETNJI SVETI VRACI. NJENI RODITELJI
SLAVIČE TU SRPSKU SLAVU DO KRAJA ŽIVOTA.

RUBENOVI NISU
MOGLI VIŠE DA OSTANU U PRE-
SKOCI, PA SU MORALI DA BEŽE DALJE. SLOVENKA
IM JE JAVILA DA IH TRAŽI GESTAPO²¹. NEMCIMA IH JE IZDAO
DEVER FLORINE SESTRE OLGE KOEN. NI ONA NIJE POŠTEĐENA.

NAPUSTIO JU JE
MUŽ, NEJEVREJIN²², A ONA
JE STRELJANA U NIŠKOM LOGORU
DAN UOČI OSLOBODENJA GRADA. RUBENOVI
SU KRENULI KA SELU Grgure. PEŠACILI SU 8 KM.

TAMO IH JE
DOČEKALA I SMESTILA PORODICA
ČIKA SAVE BRADIĆA. IAKO JE U KUĆI BILO DE-
VETORO DECE SA STARICIMA, NAŠLO SE PROSTORA I ZA RUBENOVE.
PRIMILI SU IH KAO SVOJE. BILO JE MALO TESNO. ČETVORO RUBENOVIH DELILO
JE JEDAN KREVET, ALI SU SE SVI LEPO SLAGALI I STO JE NAJBITNije — BILI SU
SIGUENI.

²¹ NAZIV ZA TAJNU POLICIJSU NAZISTICKE NEMACKE.

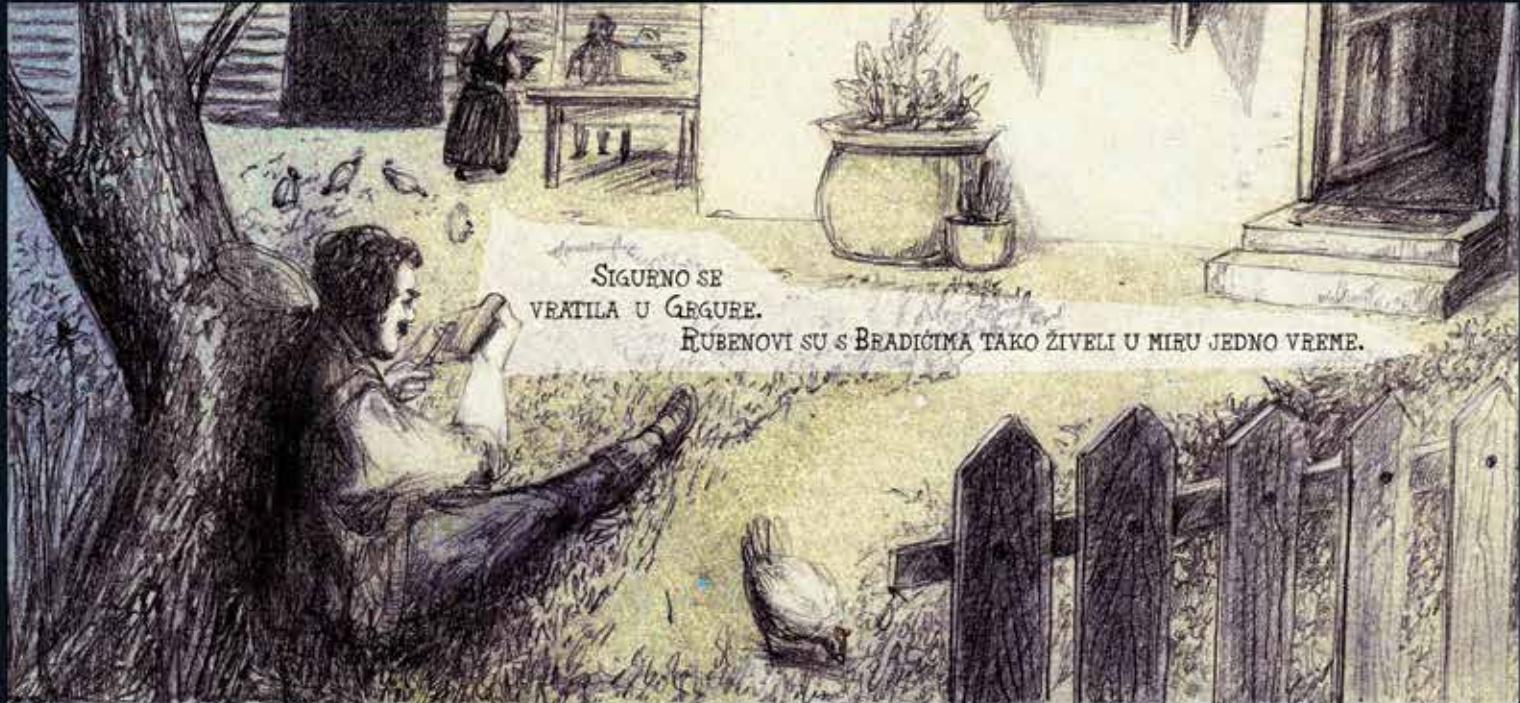
²² VELIKI BROJ MEĐUDRŽAVNIH BRAKOVA RASPADAO SE U OTOM PERIODU POD VELIKIM
PRITISKOM OKUPACIONIH SNAGA. SUPRUZNICI JEVRJEI, A MALAZILI SU SE PRED ULIZ-
MATUMONI ILLI DA IZDAJU SVOJE PARTISARE ILLI DA BUDU TABIRANI KAO JEVRJEJI.

ČIKA SAVA JE BIO
VESTAN TESAR. ON JE RAKI
NAPRAVIO OD DREVETA SAVREŠENU MRAČNU KOMORU
NA KOJU JE MOGAO DA SE SMESTI OBJEKTIV. PRAVILI SU FOTO-
GRAFIJE ZA PRAVA I LAŽNA DOKUMENTA, ZA SVADBE I SAHRANE. SVE JE TO RAKA
NAPLAĆIVAO U ŽITU: JEDNA FOTOGRAFIJA – JEDNA ŠAJKAČA ŽITA. FLORA JE KRIŠOM
ODLAZILA U BEOGRAD, U POLITIKU, PREBUŠENA U SRPSKU SELJANKU. TAMO SU
JOJ RAKINE KOLEGE DAVALE FOTO-MATERIJAL²² ZA IZRADU
FOTOGRAFIJA. TO JE RUBENOVIMA
OMOGUĆILO DA SE PREHRANE
TOKOM RATA.

²²FOTO-PAPIR OSETLJIV NA SVETLOST, HEMIJSKE
POTREBNE ZA RAZVILJANJE FOTOGRAFIJA ITD.

SIGURNO SE
VRATILA U Grgure.

RUBENOVU S BRADICIMA TAKO ŽIVELI U MIRU JEDNO VREME.

ALI RAT NE BI BIO BAO DA SE MOŽE ŽIVETI MIRNO. POČETKOM 1944. ČETNICI SU,
U POTEZI ZA JEVEJIMA I KOMUNISTIMA, STIGLI U BLIZINU Grgura.

RAKO JE ŽELEO DA BEŽE DALJE, ALI
ČIKA SAVA MU NIJE DAO. STAO JE PRED
MJEGA I REKAO:

RAKO,
VI NIKUD NE
IDETE! U OVOJ
KUĆI STE
SIGURNI.

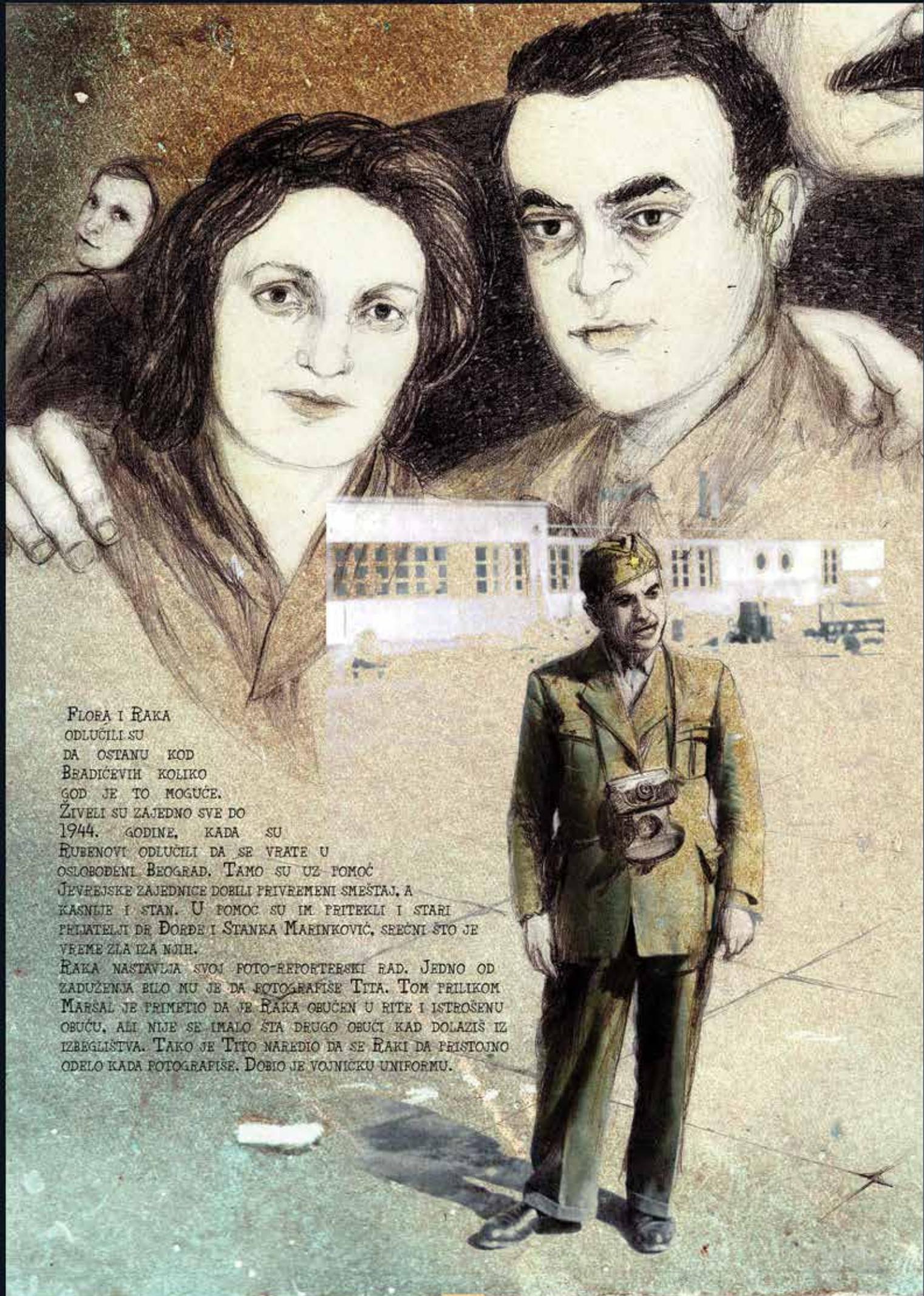
PRVO ĆE MORATI
DA UBIJU MENE I
MOJE DEVETORO DECE.
PA ONDA VAS!

ČETNICI SU STIGLI I DO ČIKA SAVINE KUĆE.
ZNALI SU DA SE TU SKRIVAJU NEKI LJUDI
IAKO IH IZ SELA NIKO NIJE ODAO.
TVRDILI SU DA SU TO PARTIZANSKI
SIMPATIZERI I TRAŽILI SU DA IH
PREDA.

TO MOŽETE
SAMO PREKO MENE
METVOG!
OVO JE JEDNA POSTENA
PORODICA KOJU SMO MI
PRIMILI KAO ROD RODENI
I SPREMNI SMO DA IH
ZAŠTITIMO PO SVAKU
CENU, OD SVAKOG, PA
I OD VAS!

DRINKA PAVLOVIĆ BILA JE USTUPLJICA,
PARTIZANKA I HRVATSKI HEROJ. POKRELOM JE
IZ SELA SPANCE, KOJE PRIPADA OSVJETI
KURSUMIJA. STRELJANA JE ZAJEDNO SA
NESTRON DARIKOM, TAKOĐE PARTIZANOM,
MAJU 1943. GODINE.

* ON NIJE ZNAO DA SU RAHELA I BUENA TAJNO ŠILE RUBLJE OD PA-
DOBRANA ZA PARTIZANKU DRINKU PAVLOVIĆ. KOJA IH JE
PRONAŠLA PO PRETORU. ČETNICI SU ODUSTALI OD DALJEG
UBEDIVANJA I POVUKLI SE IZ Grgura.

FLORA I RAKA

ODLUCILI SU
DA OSTANU KOD
BADIČEVIH KOLIKO
GOD JE TO MOGUĆE.
ŽIVELI SU ZAJEDNO SVE DO
1944. GODINE, KADA SU
RUBENOVİ ODLUCILI DA SE VRATE U
OSLOBODENI BEOGRAD. TAMO SU UZ POMOC
JEVREJSKE ZAJEDNICE DOBILI PRIVEREMENI SMESTAJ. A
KASNije i stan. U POMOC SU IM PRITEKLI I STARI
PEJATELJI DR ĐORĐE I STANKA MARINKović. SREĆNI ŠTO JE
VРЕME ZLA IZA Njih.

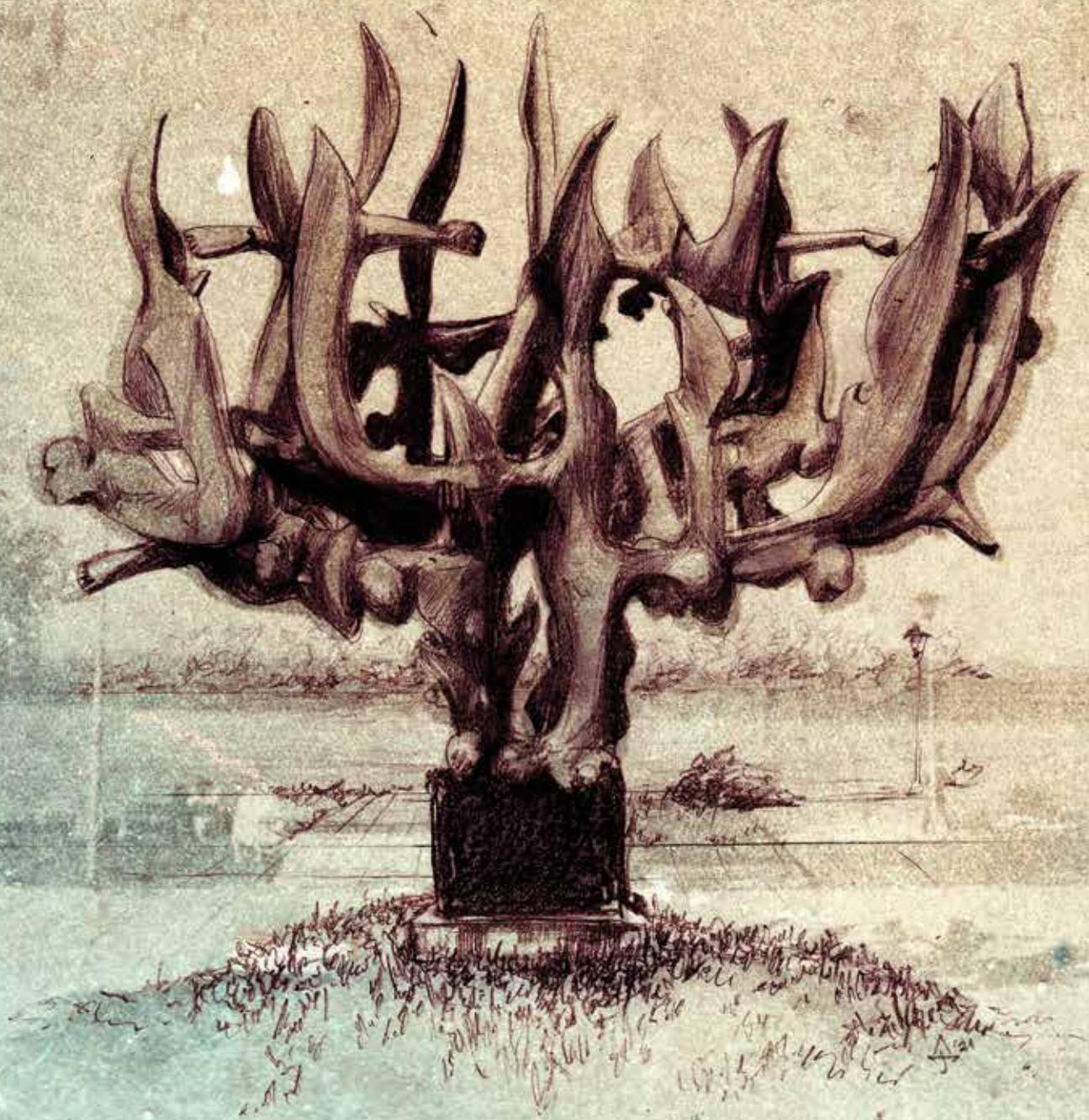
RAKA NASTAVLJA SVOJ FOTO-REPORTERSKI RAD. JEDNO OD
ZADUŽENJA BILO MU JE DA FOTOGRAFISE TITA. TOM PRILIKOM
MARSAL JE PRIMETIO DA JE RAKA OBUCEN U RITE I ISTROŠENU
OBUCU, ALI NIJE SE IMALO STA DRUGO OBUCI KAD DOLAZIš IZ
IZBEGLISTVA. TAKO JE TITO NAREĐIO DA SE RAKI DA PRISTOJNO
ODELO KADA FOTOGRAFISE. DOBIO JE VOJNICKU UNIFORMU.

PRE BOMBARDOVANJA ŠESTOG APRILA 1941.
GODINE BEOGRADSKIH JEVREJA BILO JE OKO 16.000.

U MAJU 1942. BEOGRAD JE PROGLAŠEN JUDENFREI – SLOBODNIM OD JEVREJA.

POSLE RATA UTVEĐENO JE DA JE STRADALO OKO 85% SRPSKIH JEVREJA. ONI KOJI SU PREŽIVELI,
SVOJE STASIOCE KOJI SU IH ĆUVALI I SKEIVALI NIKADA NISU ZABORAVILI. IZRAEL JE FORMIRAO KOMISIJU
„PRAVEĐNIK MEĐU NAJODIMA”, KOJA JE DODELJIVALA PRIZNANJA U VIDU MEDALJE I POVELJE ISKLJUČITVO
NEJEVREJIMA KOJI SU TOKOM DRUGOG SVETSKOG RATA RIZIKOVALI SVOJE ŽIVOTE I ŽIVOTE svojih
BLIŽNIJIH KAKO BI SPASAVALI ČESTO NJIMA NEPOZNATE LJUDE JEVREJSKOG POREKLA.

U SREBIJU JE MNOGIM LJUDIMA DODELJENA MEDALJA PRAVEĐNIKA. MEĐU njima su i SAVA i JOVANA
BRADIĆ, PREDRAG VASIĆ, DR ĐORĐE i STANKA MARINKOVIĆ.

Jelena Đorđević Maksimović

Priča o Novaku

"POSLE NEKOLIKO
MESECI MNOGO SAM
SE POPRAVIO."

USPEVA DA SE ZAPOSLI KAO POMOĆNIK GEOMETARA KOJI SU PREMERAVALI ATAR RADIČEVCA.

POSAO JE BIO TEŽAK, ALI SE NA NJEGA PRIVIKAO, ČAK JE USPEVAO I NEŠTO DA UŠTEDI.

GEOMETRI SU SA STEVANOM RAZGOVARALI O POLITICI I UPOLZNALI GA S NAPREDNIM POGLEDOM NA SVET.

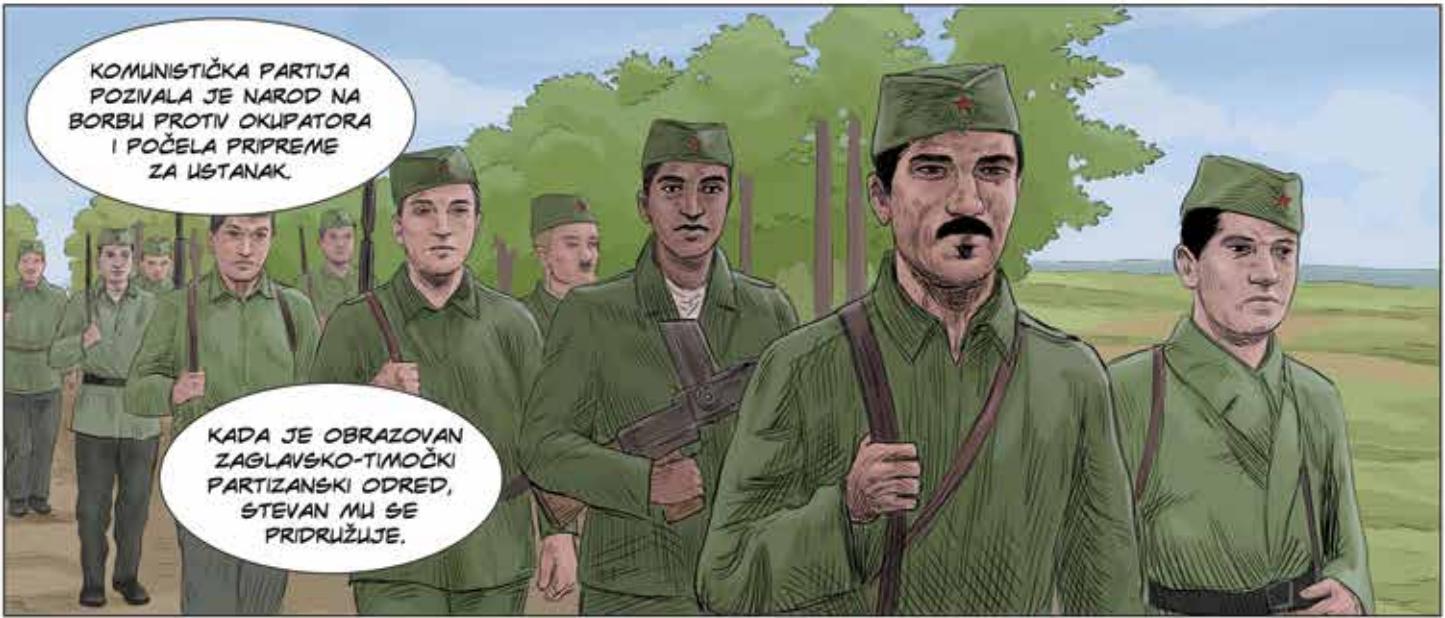

NAKON TOGA, ODLAZI NA ODSLUŽENJE VOJNOG ROKA.

DA LI JE HTEO DA IDE U VOJSKU ILI JE TO BILA OBAVEZA U TO VREME?

SLUŽENJE VOJSKE JE BILO OBAVEZNO, ALI KAKO MU JE OTAC BIO RATNI VETERAN, VOLEO JE VOJSKU.

KOMUNISTIČKA PARTIJA
POZIVALA JE NAROD NA
BORBU PROTIV OKUPATORA
I POČELA PRIPREME
ZA USTANAK.

KADA JE OBRAZOVAN
ZAGLAVSKO-TIMOČKI
PARTIZANSKI ODRED,
STEVAN MU SE
PRIDRUŽUJE.

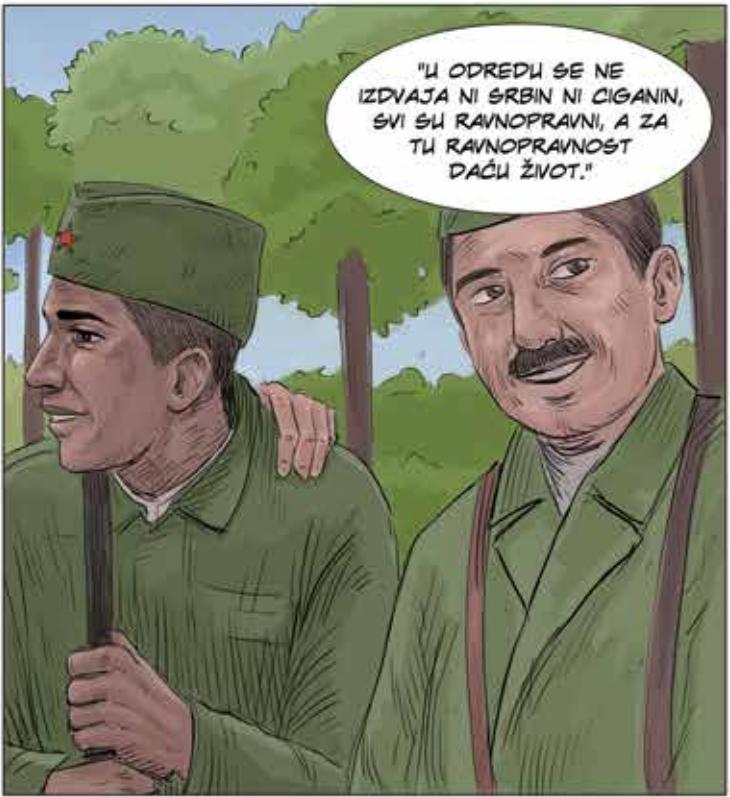
DOKAZUJE SE KAO
BORAC POŠTO JE
IMAO ZNANJE I
ISKUSTVO...

...ALI I
HRABROST.

U PARTIZANIMA
SE PRVI PUT OSEĆA
ZAISTA PRIHVĀCENIM.

"U ODREDU SE NE
IZDVAJA NI SRBIN NI CIGANIN,
SVI SU RAVNOPRAVNI, A ZA
TU RAVNOPRAVNOST
DAĆU ŽIVOT."

STEVAN POSTAJE VOJNI
RUKOVODILAC TIMOČKE ČETE,
A MILUN POLITIČKI.

A ŠTA TO
RADI POLITIČKI
RUKOVODILAC?

ON PRATI I USMERAVA
VOJNIKE TAKO DA NJIHOVO
PONAŠANJE BUNE U SKLADU
S VREDNOSTIMA ZA KOJE
ŠE PARTIZANI ZALAŽU.

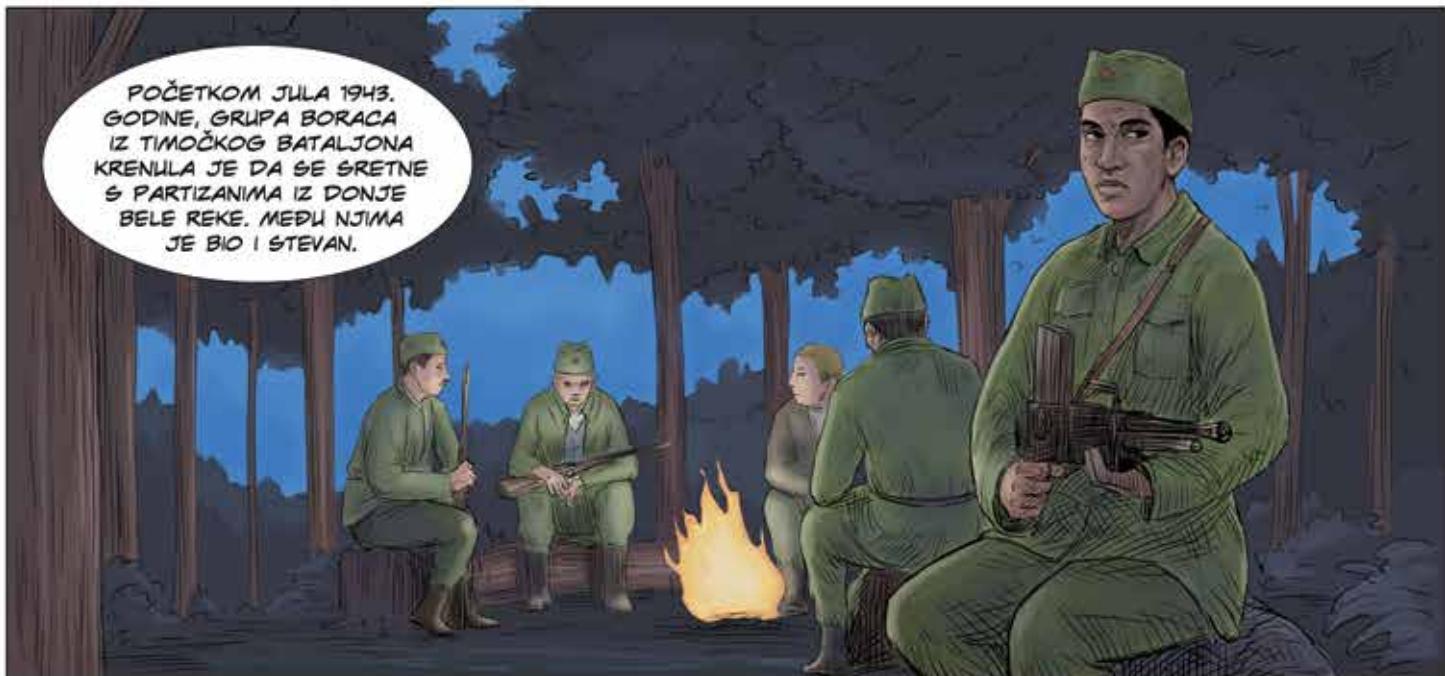
PARTIZANI SU SE
SUKOBLJAVALI NE SAMO
SA ČETNICIMA VEĆ I SA
ŽANDARMIMA, ODREDIMA
KOJI SU DELOVALI PO
DIREKTIVAMA VLADE KOJA
JE BILA POD KONTROLOM
OKUPATORA.

U JEDNOM TAKVOM
SUKOBU, MILUN GINE.

STEVANU JE
NJEGOVA POGIBIJA
TEŠKO PALA.

POČETKOM JULIA 1943.
GODINE, GRUPA BORACA
IZ TIMOČKOG BATALJONA
KRENULA JE DA SE SRETNE
S PARTIZANIMA IZ DONJE
BELE REKE. MEĐU NJIMA
JE BIO I STEVAN.

BELOREČANI SU
NAIŠLI NA NJIH...

...I U POTPUNOM
MRAKU...

...OBE STRANE
SU POMISLILE
DA SU NAIŠLE
NA NEPRIJATELJA.

STEVAN I NJEGOV
DRUG GINU.

BELOREČANI NOSE
NJEGOV PUŠKOMITRALJEZ
SA SOBOM.

IZJUTRA SHVATAJU
KOME PRIPADA I ŠTA
SE DOGODILO.

NIJE POZNAT BROJ
ROMA UČESNIKA
NOB-A.

JEDINI PROGLAŠEN ZA
NARODNOG HEROJA JESTE
STEVAN ĐORĐEVIĆ NOVAK.

U BLIZI OVOG MESTA 10.
JULIA 1943. G. POGINULI SU
PRVOBORCI NOP-A, STEVAN ĐORЂEVIĆ-
NOVAK, NARODNI HEROJ I BORIVOJE
COLIĆ-JOCA, ČLAN OK SKOJ-A.

PROGONJENI OD
OKUPATORA, PREZRENI
OD VLASTI, ROMI SU U
PARTIZANIMA MOGLI
DA PRONAĐU SAVEZNIKE
SABORCE.

KAO ŠTO
STEVAN KAŽE...

...ZA TU RAVNOPRavnost
DAČU I ŽIVOT.

Literatura i izvori:

Mi smo preživeli, Savez Jevrejskih opština Srbije

O Jevrejima na Kosovu i Sandžaku, Ženi Lebl, Savez jevrejskih opština Jugoslavije,

<http://jevrejskadigitalnabiblioteka.rs>

Sefardska baština na Balkanu, Jevrejski istorijski muzej Saveza jevrejskih opština Srbije,

<http://jevrejskadigitalnabiblioteka.rs>

Kratka istorija Jevreja na prostoru današnje Srbije, www.haver.rs

Rabini na Kosovu i Metohiji i duhovni život Židova Kosova i Metohije, Miloš Damjanović, Filozofski fakultet

Osijek, <http://jevrejskadigitalnabiblioteka.rs>

Španski Jevreji južnoslovenskih zemalja, Savez jevrejskih opština Jugoslavije,

<http://jevrejskadigitalnabiblioteka.rs>

Tragovi u snagu, Drita Tutunović, Jevrejski istorijski muzej Saveza Jevrejskih opština Srbije, <http://jevrejskadigitalnabiblioteka.rs>

Jevreji Kosova i Metohije, Pavle Dželatović Ivanov, Panpublik, <http://elmundosefarad.wikidot.com>

Portreti i sećanja jevrejske zajednice Srbije pre Holokausta, Savez jevrejskih opština Srbije, www.haver.rs

Istočna Srbija, Slobodan Bosiljčić, Nolit

Plamen se nije gasio, Đorđe Buzganović, Slobodan Bosiljčić, Sedma sila

Donja Bela Reka, Slobodan Lj. Jovanović, RO Štampa, radio i film

Među prvima, Zaječar : Timok, 1970.

Zglavak, Marinko Stojanović, Službeni glasnik

Donja Bela Reka, Sava Jevrić: razgovor sa Sretenom Vučkovićem i izjava Sretena Vučkovića, Zavičajno odeljenje Narodne biblioteke Bor

Hronika sela Donja Bela Reka, Zavičajno odeljenje Naradne biblioteke Bor

Timočka Krajina, Slobodan Bosiljčić, <http://znaci.net/00001/285.htm>

Pomenik žrtava Drugog svetskog rata područja opštine Knjaževac, Radiša Dragičević, <http://digitalnzbirka.biblio-knjazevac.org/zavicajni-autori/radisa-dragicevic/258-pomenik-zrtava>

Jezik i tradicija knjaževačkih Roma, <http://digitalnzbirka.biblio-knjazevac.org/izdanja-biblioteke/knjaze-vackim-krajem/116-jezik-i-tradicija-knjazevackih-roma>

Zaglavak, Bojan Ristić, <http://digitalnzbirka.biblio-knjazevac.org/izdanja-biblioteke/knjazevackim-krajem/34-zaglavak-u-uspomenama>

Geografski faktori razvoja opštine Knjaževac, Mikica Sibinović, <http://digitalnzbirka.biblio-knjazevac.org/izdanja-biblioteke/knjazevackim-krajem/37-geografski-faktori-razvoja-opštine-knjazevac>

Spomenik na mestu stradanja, <https://kultura.rs/objekat/1737-спомен-појате-партизански-бивак>

Vlaški Cigani u Srbiji, Srpski književni glasnik, Beograd 1911.

Partizanske novine Timoka i Krajine, Brković Crni, Istorijski arhiv Biblioteka Zaječar

Trstenik na Moravi (1918 – 1941), Stanko Bzenić, Narodna biblioteka „Jefimija“

Trstenik u ratnoj stihiji 1941 – 1945. Tom II (Patnje pokornosti i bunta), Stanko Bzenić

Dr Sava S. Stanojević: narodni lekar, humanista i patriota, Aleksandar D. Milićević, Narodna biblioteka „Jefimija“, Dom zdravlja „Dr Sava S. Stanojević“

Džanes ko sem?, Centar za istraživanje i edukaciju o Holokaustu, www.cpi.rs

Stradanje Roma u Srbiji za vreme Holokausta, Milovan Pisarri, Forum za primenjenu istoriju, www.cpi.rs

Nešto o Hašomer Hacairu i njegovom „gnezdu“ u Novom Sadu, Tedodor Kovač, Jevrejski istorijski muzej

Pravednici među narodima Srbija, Milan Fogel, Milan Ristović, Milan Koljanin, Jevrejska opština Zemun

O Raki Rubenu, <http://www.makabijada.com/dopis/gradovi/grobgd/pergola/ruben.htm>

Deda Raka ili moj deda nadrealista, http://www.makabijada.com/dopis/deda_raka.htm

Nova sinagoga Bet Israel, Dr. David Alkalaj, Jevrejski almanah 1925., Savez rabina Kraljevine SHS

Sinagoga Bet Jisrael, delo arhitekte Milana Kapetanovića, Svetlana Nedić, Zbornik 8, Savez jevrejskih opština Jugoslavije

Sinagoge u Beogradu, Ženi Lebl, Zbornik 7, Savez jevrejskih opština Jugoslavije

<http://www.starosajmiste.info>

www.holocaust.rs

www.topovskesupe.rs

https://www.geschichtewiki.wien.gv.at/Zwangsarbeiterlager_Kernstockplatz_1

<https://encyclopedia.ushmm.org>

<http://www.open.ac.uk/socialsciences/semlin/>

http://www.trstenicani.com/ts_spomenari/ts_drsava_st/index.html

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

741.5
341.322.5(497.11)"1941/1944"
341.485(=411.16)(497.11)"1941/1944"
341.485(=214.58)(497.11)"1941/1944"

UCRTAVANJE istorije. Priče o spasavanju tokom Holokausta / [glavni urednik] Vladimir Arsenić. - Beograd : Centar za primenjenu istoriju, 2021 (Beograd : Standard 2). - 115 str. : ilustr. ; 30 cm

Str. 4-5: Predgovor / Ružica Dević i Vladimir Arsenić. - Str 112-113: Literatura i izvori. - Tiraž 500. - Sadržaj: Priča o Driti / Dragana Radanović ; Priča o Teodoru / Boris Stanić ; Priča o doktoru Savi / Vladimir Pajić ; Priča o Raki / Danica Jevđović ; Priča o Novaku / Jelena Đorđević-Maksimović.

ISBN 978-86-81386-02-6

а) Жртве рата -- Србија -- 1941-1944 б) Холокауст -- Јевреји -- Србија -- 1941-1944 в) Холокауст -- Роми -- Србија -- 1941-1944

COBISS.SR-ID 43406601

